د بادشاهانو اول کِتاب

د حضرت داؤد بوډاتوب

١ (١) داؤد اوس د ډېر عُمر سړے وو، کۀ په هغۀ باندې به ډېرې بسترې واچولے شوې نو هغه به بيا هم نۀ گرمېدو. (٢) خپلو
آفسرانو هغۀ ته ووئيل، ”بادشاه سلامت، مونږ به يوه پېغله ولټوُو چې تا سره وى او ستا خِدمت کوى. هغه به ستا په څنګ کښې
څملی او تا به گرم ساتى.“ (٣) هغوئ په ټولو بنى اِسرائيلو کښې يوې ښُکلې پېغلې پسې وگرځېدل او په شونيم کښې يې يوه
داسې جينۍ پيدا کړه چې نوم يې ابى‌شاگ وو او بادشاه له يې راوستله. (٤) هغه ډېره ښائسته وه او د بادشاه خِدمت يې کولو او
د هغۀ خيال يې ساتلو، خو د ښځې په توگه يې نۀ استعمالوله.

د ادونياه په تخت د کښېناستو دعوىٰ کول

(٥)-(٦) چې ابى‌سلوم مړ شو نو د داؤد او حجيت مشرے ځوندے زوئ ادونياه وو. هغه ډېر ښائسته سړے وو. داؤد د هغۀ سره
هيڅ کله سختی نۀ وه کړې، هغۀ خپل ځان اوچتولو او وئيل يې چې، ”زۀ به بادشاه يم.“ هغۀ د ځان دپاره د جنگى گاډو، آسونو
او د پنځوسو سړو بندوبست کړے وو چې د حِفاظت دپاره ورسره وى. (٧) هغۀ يوآب (چې د هغۀ مور ضروياه وه) او د ابياتار
اِمام سره خبره وکړه او هغوئ په دې راضى شول چې د هغۀ د خبرې ملگرتيا وکړى. (٨) خو صدوق اِمام، د يهويدع زوئ
بناياه، ناتن پېغمبر، سِمعى، ريعى او د داؤد محافظان د ادونياه په طرف نۀ وُو. (٩) يوه ورځ ادونياه د عين‌راجل چينې سره
نزدې، د مار د گټ سره د گډانو، غويَانو او د څربو سخو قربانى پېش کړه. هغۀ د داؤد بادشاه نورو زامنو او د بادشاه وزيرانو
او آفسرانو له دعوت ورکړو کوم چې د يهوداه وُو چې د قربانۍ دې مېلمستيا له راشى، (١٠) خو هغۀ خپل ناسکه ورور سليمان،
ناتن پېغمبر، بناياه او د بادشاه محافظانو له دعوت ورنۀ کړو.

د حضرت سليمان بادشاه جوړېدل

(١١) ناتن د سليمان مور بت‌سبع له لاړو او د هغې نه يې تپوس وکړو، ”تۀ خبر نۀ يې څۀ چې د حجيت زوئ ادونياه خپل ځان
بادشاه جوړ کړے دے؟ او داؤد د دې نه خبر هم نۀ دے. (١٢) کۀ تۀ خپل ژوند او خپل زوئ سليمان بچ کول غواړې نو زۀ به
يوه مشوره درکړم. (١٣) داؤد بادشاه له فوراً لاړه شه او تپوس ترې نه وکړه چې، بادشاه سلامت، تا زما سره دا پوخ لوظ نۀ وو
کړے څۀ چې زما زوئ سليمان به ستا نه پس بادشاه جوړوې؟ نو دا ادونياه ولې بادشاه شو؟“ (١٤) او ناتن دا هم وفرمائيل،
”چې کله تۀ د داؤد بادشاه سره خبرې کوې، نو زۀ به درشم او ستا ټولې خبرې به رښتيا کړم.“ (١٥) نو بت‌سبع د بادشاه
مِلاوېدو له د بادشاه کوټې ته ورغله. هغه ډېر بوډا شوے وو او شونيمى ښځې ابى‌شاگ د بادشاه خِدمت کولو. (١٦) بت‌سبع د
بادشاه په مخکښې ټيټه شوه او په زمکه پرمخې پرېوته او هغۀ ترې نه تپوس وکړو، ”زۀ ستا دپاره څۀ وکړم؟“ (١٧) هغې ورته
ووئيل، ”بادشاه سلامت، تا د مالِک خُدائ د خپل خُدائ پاک په نوم زما سره پوخ لوظ کړے وو چې زما زوئ سليمان به ستا نه
پس بادشاه وى او ستا په تخت باندې به ناست وى. (١٨) خو گوره، ادونياه بادشاه شوے دے او صاحِبه، تۀ د دې نه خبر هم نۀ
يې. (١٩) هغۀ د ډېرو غويَانو، گډو او څربو سخو قربانى پېش کړې ده او هغۀ ستا زامنو، ابياتار اِمام او ستا د لښکر مشر يوآب
له د مېلمستيا دعوت ورکړے دے، خو هغۀ ستا زوئ سليمان له دعوت نۀ دے ورکړے. (٢٠) بادشاه سلامت، د بنى اِسرائيلو
ټول خلق ستا په طمع دى چې هغوئ ته ووائې چې ستا نه پس به څوک بادشاه جوړېږى. (٢١) کۀ تۀ داسې ونۀ کړې نو چې تۀ
څنگه وفات شې نو ما سره او زما د زوئ سليمان سره به د مجرمانو په شان سلوک کيږى.“ (٢٢) د هغې خبرې جارى وې چې
ناتن محل ته راورسېدو. (٢٣) بادشاه خبر شو چې پېغمبر هلته دے، ناتن لاړو او د بادشاه په مخکښې ټيټ شو او پرمخې پرېوتو.
(٢٤) بيا هغۀ وفرمائيل، ”بادشاه سلامت، تا دا اِعلان کړے دے چې ستا نه پس به ادونياه بادشاه وى؟ (٢٥) هغه نن تلے دے او
د غويَانو، گډو او د څربو سخو قربانى يې پېش کړې ده. هغۀ ستا ټولو زامنو، ستا د لښکر مشر يوآب او ابياتار اِمام له دعوت

ورکړے دے او وګوره هغوئ د هغهٔ سره په روټۍ کښې شریک دی او چغې وهی چې ادونیاه بادشاه زندهباد. ﴿۲۶﴾ خو بادشاه سلامت، هغهٔ ما، صدوق اِمام، بنایاه او سلیمان له دعوت رانهٔ کړو. ﴿۲۷﴾ بادشاه سلامت، تا د دې مېلمستیا اجازت ورکړے دے؟ خپلو وزیرانو او آفسرانو ته دې هم ونهٔ وئیل چې ستا نه پس به بادشاه څوک وی؟" ﴿۲۸﴾ داؤد بادشاه وفرمائیل، "بتسبع ته ووایئ چې دننه راشی." نو راغله او د هغهٔ په مخکښې ودریده. ﴿۲۹﴾ بیا هغهٔ ورته وفرمائیل، "زهٔ تا ته د ژوندی مالِک خُدائ په نوم قسم کوم، چې هغهٔ زهٔ د ټولو مصیبتونو نه بچ کړے یم، ﴿۳۰﴾ نن به زهٔ تا سره هغه لوظ پوره کوم چې ما درسره د مالِک خُدائ د بنی اِسرائیلو د خُدائ پاک په نوم کړے دے، چې ستا زوئ سلیمان به زما نه پس هم نن د بادشاهۍ په تخت کښېنی." ﴿۳۱﴾ بتسبع ورته ټیټه شوه، پړمخې پرېوتله او وې وئیل، "بادشاه سلامت دې تل تر تله ژوندے وی." ﴿۳۲﴾ بیا داؤد بادشاه صدوق اِمام، ناتن پیغمبر او د یهویدع بنایاه راوغوښتل. کله چې هغوئ دننه راغلل، ﴿۳۳﴾ نو هغهٔ ورته وفرمائیل، "زما د دربار آفسران د ځان سره بوځئ، زما زوئ سلیمان دې زما په قچره باندې سور شی او لاندې د جیحون چینې پورې د هغهٔ ملګرتیا وکړئ، ﴿۳۴﴾ چرته چې صدوق اِمام او ناتن پیغمبر هغه د بنی اِسرائیلو د بادشاه په توګه سر په تېلو غوړ کړی نو بیا بیګل وغږوئ او چغې کړئ چې سلیمان بادشاه زندهباد. ﴿۳۵﴾ په هغهٔ پسې واپس دلته راشئ چې کله هغه زما په تخت باندې د کښېناستو دپاره راځی. هغه به زما نه پس بادشاه وی، ځکه چې هغه ما خوښ کړے دے چې د اِسرائیل او یهوداه بادشاه شی." ﴿۳۶﴾ بنایاه ورته ووئیل، "هم داسې به وشی او مالِک خُدائ ستا خُدائ پاک دې دا خبره یقینی کړی. ﴿۳۷﴾ بادشاه سلامت، څنګه چې مالِک خُدائ ستا مل دے نو د سلیمان دې هم مل شی او د هغهٔ بادشاهی دې ستا نه هم زیاته بختوره کړی." ﴿۳۸﴾ نو صدوق، ناتن او بنایاه روان شول او د داؤد محافظان یې د ځان سره کړل. سلیمان د داؤد بادشاه په قچره سور وو او د جیحون چینې پورې یې د هغهٔ ملګرتیا وکړه. ﴿۳۹﴾ صدوق د زیتُونو هغه تېل واخستل چې کوم یې د مالِک خُدائ د حضور د خېمې نه راوړی وُو او د سلیمان سر یې په تېلو غوړ کړو. هغوئ بیګل وغږولو او ټولو خلقو چغه کړه، "سلیمان بادشاه زندهباد." ﴿۴۰﴾ بیا ټول خلق ورپسې روان شول، د خوشحالۍ نه یې چغې وهلې او شپېلۍ یې غږولې، دومره زیات شور یې کولو چې زمکه یې خوځوله. ﴿۴۱﴾ کله چې ادونیاه او د هغهٔ ټولو مېلمنو روټۍ ختموله، نو هغوئ شور واورېدو. او کله چې یوآب د بیګل آواز واورېدو نو تپوس یې وکړو، "په ښار کښې د دې شور څهٔ مطلب دے؟" ﴿۴۲﴾ هغهٔ لا خبره ختمه کړې نهٔ وه چې د ابیاتار اِمام زوئ یونتن راورسېدو. ادونیاه ورته ووئیل، "دننه راشه، ستا په شان ښهٔ سړے به خامخا یو ښهٔ زېرے راوړی." ﴿۴۳﴾ یونتن ورته ووئیل، "نه، دا خبره نشته داؤد سلیمان بادشاه جوړ کړے دے. ﴿۴۴﴾ هغهٔ صدوق، ناتن، بنایاه او شاهی محافظان راوغوښتل چې د هغهٔ ملګرتیا وکړی. هغوئ هغه د بادشاه په قچره باندې سور کړو، ﴿۴۵﴾ صدوق او ناتن هغه د جیحون چینې سره د بادشاه په توګه مقرر کړو. بیا هغوئ ښار ته لاړل، د خوشحالۍ نه یې دا چغې وهلې چې اوس خلق په جوش کښې دی. دا هغه شور دے چې تهٔ یې اورې. ﴿۴۶﴾ نو سلیمان اوس بادشاه شوے دے او د بادشاهۍ په تخت ناست دے. ﴿۴۷﴾ بله خبره دا چې د دربار آفسران خپل بادشاه داؤد له عزت ورکولو دپاره دننه ورغلل او ورته یې ووئیل، ستا خُدائ پاک دې سلیمان ستا نه هم زیات مشهور کړی او د سلیمان بادشاهی دې ستا نه هم زیاته بختوره شی. بیا داؤد بادشاه په خپل کټ کښې د عبادت دپاره ټیټ شو. ﴿۴۸﴾ او بادشاه دا هم وفرمائیل، راځئ، د مالِک خُدائ د بنی اِسرائیلو د خُدائ پاک ثناء صِفت وکړُو، چې هغهٔ زما د اولاد نه یو کس زما نه پس بادشاه جوړ کړو او هغهٔ زهٔ ژوندے پرېښودم چې دا وګورم." ﴿۴۹﴾ بیا د ادونیاه ټول مېلمانهٔ ویرېدل، هغوئ پاڅېدل او لاړل، هر یو په خپله مخه لاړو. ﴿۵۰﴾ ادونیاه چې د سلیمان نه سخت په یره کښې وو، هغه د مالِک خُدائ د حضور خېمې ته تېز لاړو او د خپل ژوند بچ کولو دپاره د قربانګاه ښکر یې ونیول. ﴿۵۱﴾ سلیمان بادشاه خبر شو چې ادونیاه د هغهٔ نه ویرېدو او د قربانګاه ښکر یې ونیول او ادونیاه وئیل، "وړومبی خبره دا ده چې سلیمان بادشاه ما ته قسم وکړی چې هغه به ما نهٔ وژنی." ﴿۵۲﴾ سلیمان ورته وفرمائیل، "کهٔ هغه وفادار وی، نو د هغهٔ د سر یو وېښتهٔ به هم نهٔ ضائع کیږی، خو کهٔ هغه لانجې جوړوی، نو مړ به شی." ﴿۵۳﴾ سلیمان بادشاه ادونیاه راوغوښتو او د قربانګاه نه راکوز کړے شو. ادونیاه بادشاه له لاړو او د هغهٔ په مخکښې ټیټ شو او بادشاه هغهٔ ته وفرمائیل، "تهٔ کور ته ځان ورسوه."

د حضرت داؤد حضرت سلیمان ته وصیت

۲ ﴿۱﴾ کله چې داؤد د مرګ په حالت کښې وو، نو هغهٔ خپل زوئ سلیمان راوغوښتلو او وصیت یې ورته وکړو، ﴿۲﴾ "زما

وخت پوره دے، تکړه سړے شه او حوصله مضبوطه کړه. ۳ او هغه څۀ کوه چې مالِک خُدائ ستا خُدائ پاک يې حُکم درکوی. او د هغۀ ټول قانون او حُکمونه منه، لکه څنګه چې د موسیٰ په شريعت کښې ليکلے شوی دی، بيا چې چرته هم ځې نو په هر کار کښې به کامياب يې. ۴ کۀ تۀ د هغۀ فرمانبرداری کوې نو مالِک خُدائ به هغه لوظ پوره کړی چې ما ته يې فرمائيلی وُو چې زما اولاد به تر هغې پورې په بنی اِسرائيلو بادشاهی کوی چې هغوئ په وفادارئ سره د زړۀ د اخلاصه د هغۀ حُکمونه منی. ۵ د دې نه علاوه تا ته پته ده چې يوآب زما سره څۀ وکړل چې د بنی اِسرائيلو د لښکر دوه مشران يې ووژل، يعنې د نير زوئ ابنير او د يتر زوئ عماسا. تا ته ياد دی چې هغوئ يې د امن په وخت کښې د بدل اخستلو دپاره ووژل. يوآب بې‌ګناه سړی ووژل او چې څۀ يې کړی وُو نو ذمه واری يې په خپل سر ده. ۶ د خپل عقل نه کار واخله، هغه مۀ پرېږده چې سپين‌ږيرے شی او په خپل مرګ مړ شی. ۷ خو د جِلعاد د برزلی زامنو ته خپله مِهربانی وښايه او د هغوئ خيال وساته، ځکه چې زۀ کله ستا ورور ابی‌سلوم نه تښتېدم نو هغوئ په ما مهربانه وُو. ۸ په بنيامين کښې د بحوريم ښار د جيرا زوئ سِمعی هم دے. کله چې زۀ محنايم ته تلم نو هغۀ ما ته سختې ښېرې کولې، خو چې کله هغه د اُردن سيند سره ما سره مِلاو شو، نو ما د مالِک خُدائ په نوم د سِمعی سره پوخ لوظ وکړو چې زۀ به هغه نۀ وژنم. ۹ تر څو چې دې سزا نۀ وی ورکړې چې هغه پرې نۀ ږدې. ځکه چې تۀ د حِکمت خاوند يې او تا ته به پته ولګی چې څۀ کول په کار دی، او تۀ به دا خبره يقينی کوې چې هغه په سخت مرګ مړ شی.“

د حضرت داؤد مرګ

۱۰ نو داؤد وفات شو او د داؤد په ښار کښې ښخ شو. ۱۱ څلوېښت کاله هغه د بنی اِسرائيلو بادشاه وو، اووۀ کاله يې په حبرون کښې او درې دېرش کاله يې په يروشلم کښې بادشاهی وکړه. ۱۲ سليمان د خپل پلار داؤد نه پس بادشاه شو او د هغۀ بادشاهی مضبوطه قائمه شوه.

د ادونياه مرګ

۱۳ بيا ادونياه چې د هغۀ مور حجيت وه، بت‌سبع له لاړه چې هغه د سليمان مور وه. هغې ترې نه تپوس وکړو، ”تۀ د خېر دپاره راغلې؟“ هغۀ ورته ووئيل، ”آو.“ ۱۴ هغۀ بيا دا هم ووئيل، ”زۀ تا ته يو عرض کوم.“ هغې ورته ووئيل، ”څۀ دی، ووايه؟“ ۱۵ هغۀ ورته ووئيل، ”تا ته پته ده چې بادشاهی زما حق وو او ټولو بنی اِسرائيلو غوښتل چې زۀ بادشاه جوړ شم. خو خبره بدله شوه او زما ورور بادشاه شو، ځکه چې دا د مالِک خُدائ مرضی وه. ۱۶ او اوس زۀ يو عرض کول غواړم، مِهربانی وکړه چې اِنکار ونۀ کړې.“ بت‌سبع ورته ووئيل، ”ووايه.“ ۱۷ هغۀ ورته ووئيل، ”مِهربانی وکړه چې سليمان بادشاه ته ووايه، ما ته پته ده چې هغه به تا ته اِنکار نۀ کوی، چې هغه ما پرېږدی چې شونيمی ښځه ابی‌شاګ وادۀ کړم.“ ۱۸ هغې ورته ووئيل، ”ټيک ده، زۀ به د بادشاه سره ستا دپاره خبره وکړم.“ ۱۹ نو بت‌سبع بادشاه له لاړه چې د هغۀ سره د ادونياه دپاره خبره وکړی. بادشاه پاځېدو چې خپلې مور ته سټړی مشی وکړی او د هغې په مخکښې ټيټ شو. بيا هغه په خپل تخت کښېناستو او د هغې دپاره يې بل تخت راوړو چې د هغۀ ښی طرف ته هغه پرې کښېنی. ۲۰ هغې ورته ووئيل، ”زۀ غواړم چې تۀ زما سره يوه معمولی شان نېکی وکړې، مِهربانی وکړه چې ما ته اِنکار ونۀ کړې.“ هغۀ ورته وفرمائيل، ”زما مورې، څۀ وئيل غواړې، زۀ به تا ته اِنکار نۀ کوم.“ ۲۱ هغې ورته ووئيل، ”خپل ورور ادونياه پرېږده چې د ابی‌شاګ سره وادۀ وکړی.“ ۲۲ بادشاه ترې نه تپوس وکړو، ”تۀ ما ته دا څنګه وائې چې ابی‌شاګ ادونياه له ورکړم؟ کېدے شی دا هم راته ووائې چې هغۀ له تخت هم ورکړه، ځکه چې هغه خو زما مشر ورور دے او ابياتار اِمام او يوآب د هغۀ په طرف دی.“ ۲۳ بيا سليمان د مالِک خُدائ په نوم يو پوخ لوظ وکړو، ”کۀ ما ادونياه ژوندے پرېښودو نو خُدائ پاک دې ما ووژنی. ۲۴ مالِک خُدائ زۀ د خپل پلار داؤد په تخت مقرر کړے او کښېنولے يم، هغۀ خپله وعده پوره کړې ده او ما او زما اولاد له يې بادشاهی راکړې ده. زۀ په مالِک خُدائ قسم کوم چې نن به ادونياه وژلے شی.“ ۲۵ نو سليمان بناياه له حُکم ورکړو، هغه لاړو او ادونياه يې ووژلو.

د ابياتار شړل او د يوآب مرګ

۲۶ بيا سليمان ابياتار اِمام ته وفرمائيل، ”تۀ په عنتوت کښې خپل مُلک ته لاړ شه. تۀ د مرګ حقدار يې، خو زۀ به تا اوس نۀ
وژنم، ځکه چې تۀ کله زما د پلار داؤد سره وې نو د مالِک خُدائ د لوظ صندوق ذمه وار وې او تۀ د هغۀ سره په ټولو تکليفونو
کښې شريک وې.“ ۲۷ بيا سليمان ابياتار د مالِک خُدائ د اِمامت د خِدمت نه لرې کړو، نو داسې چې مالِک خُدائ په سيلا
کښې د عيلى اِمام او د هغۀ د اولاد په حقله څۀ فرمائيلى وُو هغه يې رښتيا کړل. ۲۸ يوآب په مخکښېنى بغاوت کښې د ابىسلوم
ملګرتيا نۀ وه کړې، خو د ادونياه د بغاوت ملګرتيا يې کړې وه. کله چې يوآب د ادونياه د مرګ نه خبر شو، نو يوآب د مالِک
خُدائ د حضور خېمې ته وتښتېدو او د قربانګاه ښکر يې ونيول. ۲۹ کله چې سليمان خبر شو چې يوآب قربانګاه ته
تښتېدلے دے نو سليمان يو پېغام وړونکے ورولېږلو چې تپوس ترې نه وکړى چې قربانګاه ته ولې تښتېدلے يې. يوآب ورته
ووئيل چې زۀ مالِک خُدائ له ځکه راتښتېدلے يم چې زۀ د سليمان نه يرېدم. نو سليمان بادشاه بناياه ورولېږلو چې يوآب
ووژنى. ۳۰ بناياه د مالِک خُدائ د حضور خېمې ته لاړو او يوآب ته يې ووئيل، ”بادشاه تا ته حُکم کوى چې بهر راووځه.“ يوآب
ورته ووئيل، ”نۀ، زۀ به دلته مرم.“ بناياه واپس بادشاه له لاړو او چې يوآب څۀ وئيلى وُو هغه يې ورته ووئيل. ۳۱ سليمان ورته
ووئيل ”هم هغه شان وکړه چې څنګه هغه وائى. هغه ووژنه او ښخ يې کړه، نو داسې ما او زما د پلار کور د هغه ګناه نه پاک کړه
چې کومه بېګناه وينه يوآب توئ کړې وه ۳۲ او مالِک خُدائ به د دې قتلونو په وجه يوآب له سزا ورکړى، کوم يې چې زما د
پلار داؤد په ناخبرۍ کښې کړى وُو. يوآب دوه بېګناه سړى ووژل چې د هغۀ نه ښۀ وُو يعنې، ابنير چې د بنى اِسرائيلو د لښکر
مشر وو او عماسا چې د يهوداه د لښکر مشر وو. ۳۳ د هغوئ د قتل ټوله سزا به په يوآب او د هغۀ د اولاد په غاړه د تل دپاره
وى. خو مالِک خُدائ به داؤد، د هغۀ اولاد، خاندان او د هغۀ بادشاهۍ له تل خير ورکوى.“ ۳۴ نو بناياه د مالِک خُدائ د
حضور خېمې له لاړو او يوآب يې ووژلو او هغه په صحرا کښې د خپل کور سره ښخ کړے شو. ۳۵ نو بادشاه د يوآب په ځائ
بناياه د فوج مشر جوړ کړو او صدوق اِمام يې د ابياتار په ځائ مشر جوړ کړو.

د سِمعى مرګ

۳۶ نو بادشاه سِمعى راوغوښتو او ورته يې وفرمائيل، ”دلته په يروشلم کښې د ځان دپاره کور جوړ کړه. په هغې کښې اوسېږه
او د دې ښار نه چرته هم مۀ ځه. ۳۷ کۀ تۀ کله هم لاړ شې او د قِدرون ولې نه واوړې نو دا پخه خبره ده چې تۀ به خامخا مړ
شې او خُون به ستا په خپله غاړه وى.“ ۳۸ سِمعى ورته ووئيل، ”بادشاه سلامت، تا ډېره ښۀ خبره وکړه، تۀ چې څۀ غواړې نو
زۀ به هم هغه کوم.“ نو هغه تر ډېر وخت پورې په يروشلم کښې اوسېدو. ۳۹ درې کاله وروستو، د سِمعى دوه غلامان د جات
بادشاه د معکه زوئ اکيس له وتښتېدل. نو چې سِمعى خبر شو چې هغوئ په جات کښې دى، ۴۰ نو هغۀ خپل خر کته کړو او
په جات کښې اکيس بادشاه له لاړو، چې خپل غلامان ولټوى. هغوئ يې پېدا کړل او واپس يې خپل کور ته راوستل. ۴۱ کله چې
سليمان خبر شو چې سِمعى څۀ کړى وُو، ۴۲ نو سِمعى يې راوغوښتو او ورته يې وفرمائيل، ”ستا نه ما د مالِک خُدائ په نوم
لوظ نۀ وو اخستے چې تۀ به د يروشلم نه نۀ وځې؟ او ما سخت خبردارے درکړو کۀ تا کله هم داسې وکړل نو خامخا به مړ
شې. ولې تۀ په دې باندې ما سره راضى شوے نۀ وې څۀ چې زما حُکم به منې؟ ۴۳ نو بيا تا ولې د مالِک خُدائ سره خپله
وعده ماته کړې ده او زما د حُکم نافرمانى دې کړې ده؟ ۴۴ تا ته د هغه ټولو بدو عملونو ډېره ښۀ پته ده چې تا زما پلار داؤد
سره کړى دى. مالِک خُدائ به د دې په بدل کښې سزا درکړى. ۴۵ خو هغه به ما له برکت راکړى او د داؤد بادشاهى به د
همېشه دپاره په امن کښې کړى.“ ۴۶ بيا بادشاه بناياه له حُکم ورکړو او بناياه لاړو او سِمعى يې ووژلو. بادشاهى اوس په پوره
توګه د سليمان په قابو کښې وه.

د حضرت سليمان د حِکمت دپاره دُعا غوښتل

۳ ۱ سليمان د مِصر بادشاه فِرعون سره اِتحاد وکړو او د هغۀ لور يې وادۀ کړه. هغه يې د داؤد ښار ته راوستله او تر هغې

پورې هلته اوسېدله چې ترڅو پورې هغهٔ خپل محل، د مالِک خُدائ کور او د يروشلم ګېرچاپېره دېوال جوړول ختم کړی نهٔ وُو. ⟨٢⟩ د مالِک خُدائ کور تر اوسه پورې نهٔ وو جوړ شوے، نو څکه خلقو په علاقائی عبادتخانو کښې قربانئ پېش کولې. ⟨٣⟩ سليمان د مالِک خُدائ سره مينه کوله او د خپل پلار داؤد په خبرو يې عمل کولو، خو هغهٔ هم په علاقائی عبادتخانې کښې خوشبويې سوزولې او قربانئ يې پېش کولې. ⟨٤⟩ يوه ورځ هغه د قربانئ پېش کولو دپاره جبعون ته لاړو چرته چې د قربانئ مرکزی ځائ وو. هغهٔ هلته يو زر سوزېدونکې نذرانې پېش کړې. ⟨٥⟩ په هغه شپه مالِک خُدائ هغهٔ ته په خوب کښې ښکاره شو او تپوس يې ترې نه وکړو، "تهٔ څهٔ غواړې چې زهٔ يې درکړم؟" ⟨٦⟩ سليمان ورته وفرمائيل، "تا زما پلار خپل خِدمت کوونکی داؤد ته همېشه ډېره مينه ښودلې ده او هغه په خپل تعلق کښې تا سره نېک، وفادار او صادق وو. تهٔ هغهٔ ته خپله لويه او نهٔ بدلېدونکې مينه تر اوسه پورې ښائې چې هغهٔ له دې يو زوئ ورکړو کوم چې د هغهٔ په ځائ نن په تخت ناست دے. ⟨٧⟩ مالِکه خُدايه، زما خُدائ پاکه، تا زهٔ د خپل پلار نه پس بادشاه جوړ کړے يم، اګر چې زهٔ د يو وړوکی ماشوم په شان يم او په هيڅ هم نهٔ پوهېږم. ⟨٨⟩ زهٔ دلته د هغه خلقو په مينځ کښې يم چې تا د خپل ځان دپاره غوره کړی دی. هغه قوم دومره لوئ دے چې د شمېر نه بهر دے. ⟨٩⟩ نو ما له حِکمت راکړه چې ستا په خلقو باندې په اِنصاف سره بادشاهی وکړم او د ښهٔ او بد په مينځ کښې فرق وپېژنم. ګنې زهٔ به څنګه د دې جوګه شم چې ستا په لوئ قوم باندې بادشاهی وکړم؟" ⟨١٠⟩ مالِک خُدائ د سليمان په دې غوښتنه باندې خوشحاله شو، ⟨١١⟩ نو هغهٔ ورته وفرمائيل، "تا حِکمت غوښتلے دے چې په اِنصاف سره بادشاهی وکړې او خپل اوږد عُمر، مالداری او د خپل دشمن مرګ دې نهٔ دے غوښتے، ⟨١٢⟩ نو په دې وجه به زهٔ هغه څهٔ وکړم چې تا غوښتی دی. زهٔ به تا له دومره ډېر حِکمت او پوهه درکړم چې نهٔ به چا ته مخکښې مِلاو شوې وی او نهٔ به تا نه وروستو چا ته مِلاو شی. ⟨١٣⟩ زهٔ به تا له هغه څهٔ هم درکړم چې تا نهٔ دی غوښتی، ترڅو پورې چې تهٔ ژوندے يې نو تهٔ به دولتمند او عزتمند يې، نو داسې تهٔ به د ټولو بادشاهانو نه لوئ بادشاه يې. ⟨١٤⟩ او کهٔ تهٔ د خپل پلار داؤد په شان زما تابعداری کوې او زما قانون او حُکمونه پوره کوې، نو زهٔ به تا له يو اوږد عُمر درکړم." ⟨١٥⟩ سليمان راويښ شو او پته ورته ولګېده چې خُدائ پاک ورسره په خوب کښې خبرې وکړې. بيا هغه يروشلم ته لاړو او د مالِک خُدائ د لوظ صندوق په مخکښې ودرېدو او مالِک خُدائ ته يې سوزېدونکې نذرانې او د سلامتئ نذرانې پېش کړې. او د خپلو درباريانو دپاره يې يوه لويه مېلمستيا وکړه.

د حضرت سليمان د يوې مشکلې لانجې فيصله کول

⟨١٦⟩ يوه ورځ دوه کنجرې ښځې راغلې او سليمان بادشاه په مخکښې يې خپل ځانونه پېش کړل. ⟨١٧⟩ هغې يوې په کښې ووئيل، "بادشاه سلامت، دا ښځه او زهٔ په يو کور کښې اوسېږو او چې دا کله هلته وه نو زما يو ماشوم پيدا شو. ⟨١٨⟩ زما د زوئ د پيدا کېدو په درېمه ورځ د هغې هم يو ماشوم پيدا شو. په هغه کور کښې صِرف زهٔ او هغه وُو او بل هيڅ څوک هم موجود نهٔ وُو. ⟨١٩⟩ نو يوه شپه هغه په غلطئ سره هغې خپل ماشوم د اړخ لاندې کړو او د هغهٔ ساه يې بنده کړه. ⟨٢٠⟩ هغه د شپې پاڅېده، چې کله زهٔ اوده وم نو هغې زما نه ماشوم واخستلو او په خپل څنګ کښې يې واچولو، بيا هغې هغه مړ ماشوم زما په کټ کښې کېښودو. ⟨٢١⟩ په وريښې سحر کله چې زهٔ پاڅېدم او خپل ماشوم له مې تے ورکولو، نو ومې ليدل چې دا خو مړ دے. ما په رڼا کښې ښهٔ په غور سره ورته وکتل او پته راته ولګېده چې دا خو زما ماشوم نهٔ دے." ⟨٢٢⟩ خو هغه بلې ښځې ووئيل، "نه، ژوندے ماشوم زما دے او دا مړ ماشوم ستا دے." نو هغه وړومبئ ښځې جواب ورکړو، "نه، مړ ماشوم ستا دے او ژوندے ماشوم زما دے." نو داسې هغوئ د بادشاه په وړاندې بحث شروع کړو. ⟨٢٣⟩ نو سليمان بادشاه وفرمائيل، "تاسو دواړه دا دعوئ کوئ چې ژوندے ماشوم زما دے او مړ ماشوم زما نهٔ دے." ⟨٢٤⟩ نو هغهٔ وفرمائيل چې تُوره راوړه او چې کله تُوره راوړے شوه، ⟨٢٥⟩ نو هغهٔ وفرمائيل، "دا ژوندے ماشوم دوه ټوټې کړه او هرې يوې له نيم نيم ورکړه." ⟨٢٦⟩ د کومې مور چې زوئ ژوندے وو او زړهٔ يې د زوئ د مينې نه ډک وو، نو هغې بادشاه ته ووئيل، "بادشاه سلامت، دا ماشوم مهٔ وژنه او هغې له يې ورکړه." خو هغې بلې ښځې ووئيل، "دا ماشوم مونږ يوې له هم مهٔ راکوه او دوه ټوټې يې کړه." ⟨٢٧⟩ سليمان وفرمائيل، "ماشوم مهٔ وژنه. او هغه ښځې له يې ورکړه چې کومه وائی چې مهٔ يې وژنه. هغه يې اصلی مور ده." ⟨٢٨⟩ کله چې ټول بنی اِسرائيليان د سليمان د فيصلې نه خبر شول، نو د هغهٔ رُعب ورباندې پرېوتو، ځکه چې هغوئ ته نوره پته ولګېده چې خُدائ پاک هغهٔ له حِکمت ورکړے دے چې په اِنصاف سره لانجې هوارې کړی.

د حضرت سلیمان آفسران

۴ ① سلیمان د ټولو بنی اِسرائیلو بادشاه وو، ② او دا کسان د هغهٔ لوئ آفسران ؤو، د صدوق زوئ عزریاه اِمام، ③ د
دربار منشیان، د سیسه زامن الیحورف او اخیاه، تاریخ لیکونکی، د اخیلود زوئ یهوسفط، ④ د لښکر مشر، د یهویدع زوئ
بنایاه، اِمامان، صدوق او ابیاتار، ⑤ د ضِلعې د حکمرانانو مشر، د ناتن زوئ عزریاه، شاهی مشیر، د ناتن زوئ زبود اِمام،
⑥ د محل مشر، اخیسر، د هغه مزدورانو مشر چې په زور کار ترې نه اخستے شو، د عبدا زوئ ادونرام. ⑦ سلیمان د بنی
اِسرائیلو په مُلک کښې دولس سړی د ضِلعې حکمران مقرر کړل. هغوئ د بادشاه او د هغهٔ د خاندان او درباریانو دپاره د
خوراک بندوبست کولو. هر یو سړے په کال کښې د یوې میاشتې ذمه وار وو. ⑧ دا د هغه دولسو آفسرانو او د هغه ضِلعو
نومونه دی چې هغوئ د کومو آفسران ؤو. بِن‌حُور، د اِفرائیم د غرونو مُلک، ⑨ بِن‌دِقر، مقص، سعلبیم، بیت‌شمس، ایلون، او
بیت‌حنان، ⑩ بِن‌حصد، د اربوت او شوکه ښارونو او د حِفر د ټولې علاقې، ⑪ بِن‌ابینداب چا چې د سلیمان لور طافت وادهٔ
کړې وه، د دور د ټولې علاقې، ⑫ د اخیلود زوئ بعنه، د تعنک او مِجدو د ښارونو او بیت‌شان ته نزدې د ټولې علاقې، ضرتان
ښار ته نزدې، د یزرعیل ښار جنوبی برخه او د ابیل‌محوله او یقمعام ښار پورې، ⑬ بِن‌جبر، په رامات‌جِلعاد کښې د هغه کلو
چې د یائیر د قبیلې ؤو، یائیر د منسی اولاد وو، په بسن کښې د ارجوب علاقه، چې ټول شپېتهٔ لوئ ښارونه ؤو، چې پاخهٔ دېوالونه
او په دروازو کښې یې د زېړو سیخونه لرل، ⑭ د عدو زوئ اخینداب، د محنایم د علاقې، ⑮ اخیمعض، چا چې د سلیمان یوه
بله لور باسمت وادهٔ کړې وه، د نفتالی علاقې، ⑯ د حوسی زوئ بعنه، د آشر علاقه او د بعلوت ښار، ⑰ د فروح زوئ
یهوسفط، د یساکار علاقه، ⑱ د ایله زوئ سِمعی، د بنیامین علاقه، ⑲ د اوری زوئ جابر، د جِلعاد علاقه چې په دې باندې
اموری بادشاه سیحون او د بسن بادشاه عوج بادشاهی کړې وه. د دې دولسو نه علاوه په دې ټول مُلک باندې یو حکمران وو.

د حضرت سلیمان خوشحاله او آباده علاقه

⑳ د یهوداه او د اِسرائیل خلق د سمندر په غاړه د شګو په شان بې‌شمېره ؤو، هغوئ خوراک څښاک کولو او خوشحاله ؤو.
㉑ د سلیمان په بادشاهۍ کښې د فرات سیند نه واخله تر فلستیانو مُلک او د مِصر د حد پولې پورې ټول قومونه شامل ؤو.
هغوئ به هغهٔ له محصُول ورکولو او چې ترڅو ژوندے ؤو نو د هغهٔ خِدمت یې کولو. ㉒ هغوئ سلیمان له هره ورځ تقریباً
پینځهٔ زره کلو د ښو اوړو او لس زره کیلو مېده بندوبست کولو، ㉓ لس په غله باندې ساتلی څاروی، شل په څرېدو ساتلی
څاروی او سل ګډې، چې ورسره هوسۍ، باره سینګۍ، غرڅې او څاربهٔ چرګان هم ؤو. ㉔ سلیمان د فرات سیند نمرېرېواتهٔ
طرف ته د تِفسَح نه واخله د غزه ښار پورې په ټول مُلک بادشاهی کوله. او هغه د خپلو ټولو ګاونډی مُلکونو سره په امن کښې
وو. ㉕ چې تر کومې پورې هغه ژوندے وو نو د یهوداه او د اِسرائیل خلق په امن سره اوسېدل، هر خاندان د انګورو باغونه او
د اینځرو ونې لرلې. ㉖ سلیمان د خپلو جنګی ګاډو د آسونو دپاره څلوېښت زره اخورونه لرل او د خپلو فوجیانو دپاره یې
دولس زره آسونه لرل. ㉗ هغه دولسو حکمرانانو به هر یو په خپله خپله میاشت کښې سلیمان بادشاه او د هغهٔ ټولو دپاره د
خوراک بندوبست کولو چې چا د هغهٔ د دسترخوان نه خوراک کولو، هغوئ به د هر څیز داسې بندوبست کولو چې د یو څیز
کمے به هم نهٔ وو. ㉘ هر یو حکمران خپله برخه اوربشې او بوس هم هلته لېږل چرته چې ضرورت وو، دا د جنګی ګاډو د
آسونو او د نورو آسونو دپاره ؤو. ㉙ خُدائ پاک سلیمان له لوئ حِکمت، عقل او دومره پوهه ورکړې وه چې د حِساب نه بهر
وه. ㉚ سلیمان د نمرخاتهٔ د ټولو هوښیارانو او د مِصر د هوښیارو سړو نه زیات هوښیار وو. ㉛ هغه د ټولو خلقو نه زیات
هوښیار وو، هغه د ازراحی ایتان، د محول د زامنو هیمان، کلکُول او دردع نه زیات هوښیار وو او د هغهٔ مشهورتیا په ګېرچاپېره
ټولو مُلکونو کښې خوره شوه. ㉜ هغهٔ درې زره متلونه او یو زر او پینځهٔ سندرې جوړې کړې. ㉝ هغهٔ د ونو او بوټو په حقله
خبرې کولې، د لبنان د دِیار نه واخله تر ویلنی پورې چې په دېوالونو باندې کېږی، هغهٔ د څناورو، مارغانو، په خېټه ښوئېدونکو
څیزونو او کبانو په حقله خبرې کولې. ㉞ د ټولې دُنیا بادشاهان د سلیمان د حِکمت نه خبر شول او خلق یې ورلېږل چې د هغهٔ
خبرې واورې.

د حضرت سلیمان د مالِک خُدائ د کور جوړولو تیارے کول

۵ (١) د صور بادشاه حیرام د داؤد همېشه ملګرے وو او چې کله هغه خبر شو چې سلیمان د خپل پلار داؤد نه پس بادشاه
جوړ شوے دے نو هغهٔ له یې سفیران ورولېږل. (٢) سلیمان حیرام ته دا پېغام ولېږلو، (٣) "تا ته پته ده چې زما پلار داؤد هر
وخت د هغه ګېرچاپېره مُلکونو د دشمنانو سره جنګونه کول نو په دې وجه هغهٔ د مالِک خُدائ د هغهٔ خُدائ پاک دپاره یو کور
تر هغې پورې نهٔ شو جوړولے چې مالِک خُدائ هغهٔ له په خپلو دشمنانو باندې فتح نهٔ وه ورکړې. (٤) خو اوس مالِک خُدائ
زما خُدائ پاک زما ټول سرحدونه په امن کښې کړی دی. نهٔ زما دشمنان شته او نهٔ د حملې څهٔ خطره شته. (٥) مالِک خُدائ
زما د پلار داؤد سره وعده کړې وه چې ستا زوئ، کوم چې ستا نه پس بادشاه جوړوم، هغه به زما دپاره یو کور جوړ کړی. او
اوس ما دا فېصله کړې ده چې د مالِک خُدائ زما د خُدائ پاک د عبادت دپاره به هغه کور جوړ کړم. (٦) نو خپل سړی لبنان
ته ولېږه چې زما دپاره د دِیار ونې ووهی. زما سړی به د هغوئ سره کار کوی او چې تهٔ څهٔ فېصله وکړې نو زهٔ به ستا سړو له
هم هغه هومره مزدوری ورکوم. لکه چې تا ته ښهٔ پته ده چې په مونږ کښې د صیدانیانو په شان د لرګو پرې کولو والا تکړه کسان
نشته." (٧) حیرام ته چې کله د سلیمان پېغام مِلاو شو نو ډېر زیات خوشحاله شو او هغهٔ ووئیل، "د مالِک خُدائ ثناء صِفت
دې وی چې هغهٔ نن داؤد له یو هوښیار زوئ ورکړے دے چې د هغهٔ په ځائ د دې عظیم قوم بادشاه شی." (٨) بیا حیرام
سلیمان له دا پېغام ولېږلو، "ما ته ستا پېغام مِلاو شوے دے او چې څهٔ دې فرمائیلی دی د هغې کولو ته تیار یم. زهٔ به د دِیار او
د نختر د ونو بندوبست وکړم. (٩) زما سړی به لرګی د لبنان نه سمندر ته راوړی او هغوئ به دا د یو بل سره د کشتۍ په شان
وتړی او چې کوم ځائ تاسو خوښ کړئ نو هغه ځائ ته به یې په اوبو کښې ورسوی. زما سړی به دا هلته کولاو کړی او ستا
سړو ته به یې حواله کړی. او تاسو له به کار دی چې زما د محل د خلقو له د خوراک بندوبست وکړئ." (١٠) نو حیرام سلیمان له
د هغه ټولو د دِیار او د نختر د لرګو بندوبست وکړو چې هغهٔ غوښتی ؤو، (١١) او سلیمان حیرام له دوه زره ټنه غنم او څلور لاکه
کلو سوچه د زیتُونو تېل ورکړل نو د هغهٔ د محل د خلقو د هر کال د خوراک بندوبست وشو. (١٢) مالِک خُدائ خپله وعده پوره
کړه او سلیمان له یې حِکمت ورکړو. او د حیرام او سلیمان په مینځ کښې امن شو او د یو بل سره یې تړون وکړو. (١٣) سلیمان
د ټولو بنی اِسرائیلو نه دېرش زره مزدوران راغونډ کړل، (١٤) او ادونرام یې د هغوئ مشر مقرر کړو. هغهٔ هغوئ د لسو زرو په
درې قبیلو کښې تقسیم کړل او هرې قبیلې به یوه میاشت په لبنان کښې او دوه میاشتې په کور کښې تېرولې. (١٥) سلیمان د
غرونو په مُلک کښې اتیا زره سړی لرل چې کانی یې راویستل او اویا زره سړو دا راوړل، (١٦) او هغهٔ درې زره او درې سوه
مشران مقرر کړل چې د هغوئ د کار مشری کوی. (١٧) د سلیمان د حُکم په مطابق هغوئ د مالِک خُدائ کور د بنیاد دپاره
ښائسته او لوئ کانی تیار کړل. (١٨) د سلیمان او د حیرام سړو او د جبل د ښار سړو د خُدائ پاک کور د جوړولو دپاره کانی
او لرګی تیار کړل.

د حضرت سلیمان د مالِک خُدائ د کور جوړول

۶ (١) د بنی اِسرائیلو د مِصر نه د راوتلو څلور سوه او اتیا کاله پس، په بنی اِسرائیلو باندې د سلیمان د بادشاهۍ په څلورم
کال، په دویمه یعنې د زیو په میاشت کښې، سلیمان د مالِک خُدائ په کور باندې کار شروع کړو. (٢) دننه دا تقریباً دېرش ګزه
اوږده، لس ګزه پلنه او پینځلس ګزه اوچته وه. (٣) د ننوتو کوټه تقریباً پینځهٔ ګزه پلنه او لس ګزه اوږده وه، هغه مقدس ځائ
هم دغه هومره پلن وو. (٤) د هغه کور په دېوالونو باندې تنګې کړکۍ لګېدلې وې. (٥) هغهٔ د خُدائ پاک د کور په دوو طرفونو
او شاته نورې کوټې جوړې کړې. (٦) د دې کوټو درې درې منزلونه ؤو. لاندینۍ کوټه تقریباً دوه نیمه ګزه پلنه، دویمه کوټه
درې ګزه پلنه او آخری کوټه درې نیم ګزه پلنه وه. د مالِک خُدائ د کور په دېوالونو کښې سوری نهٔ ؤو جوړ کړے شوی، څهٔ
کانی بهر راوتی ؤو چې د چت تیرونه ورباندې پراته ؤو او په دېوال کښې دننه نهٔ لګېدل. (٧) د کومو کانو نه چې د مالِک خُدائ
کور جوړ شوے وو هغه په کان کښې تیار شوی ؤو، نو چې کله هغه کور جوړېدو، نو د څټکو، تبشو، یا د اوسپنو د نورو آوزارو
آواز د خُدائ پاک په کور کښې نهٔ وو اورېدلے شوے. (٨) د لاندینی منزل دروازه د مالِک خُدائ د کور جنوبی طرف ته وه،
چې دویم او دریم چت ته یې پوړۍ ختلې وې. (٩) نو سلیمان بادشاه د هغه کور جوړول ختم کړل. هغهٔ ورله یو چت جوړ کړو

چې د تيرونو او د دِيار د تختو نه جوړ وو. (۱۰) هغهٔ د کور په درېِ طرفونو باندې کوټې جوړې کړې، چې د کور د دېوالونو سره
د دِيار په تيرونو باندې مِلاو وې. هره يوه کوټه دوه نيمه گزه اوچته وه. (۱۱) د مالِک خُدائ کلام په سليمان نازل شو چې، (۱۲)
”تهٔ د مالِک خُدائ کور جوړوې نو ياد ساته چې زما په ټول قانون او حُکمونو باندې به عمل کوې، نو زهٔ به ستا دپاره هغه څهٔ
وکړم چې ما ستا د پلار داؤد سره د هغې وعده کړې ده. (۱۳) زهٔ به د خپلو خلقو بنى اِسرائيلو سره په دې کور کښې اوسېږم او
زهٔ به هيڅکله هغوئ پرېِ نهٔ ږدم.“ (۱۴) نو سليمان د هغه کور جوړول پوره کړل.

د مالِک خُدائ د کور دننه ښائسته کېدل

(۱۵) دننه دېوالونه د ببخ نه واخله تر چته پورې د دِيار په تختو پټ کړے شوى ؤو او فرش يې د نختر نه جوړ وو. (۱۶) دننه کوټه
چې زيات مقدس ځائ بللے شو هغه د مالِک خُدائ د کور شاته جوړه وه. هغه تقريباً لس گزه اوږده وه او د دِيار تختې يې د
فرش نه تر چت پورې رسېدلې وې. (۱۷) د زيات مقدس ځائ په مخکښې لويه کوټه تقريباً شل گزه اوږده وه. (۱۸) د دِيار تختې د
کدو او د گلونو په گُلکارئ باندې ښائسته کړے شوې وې، دننه ټوله حِصه په دِيار پټه وه او د دېوال کاڼى نهٔ ښکارېدل. (۱۹) د
هغه کور شاته يوه دننئ کوټه جوړه شوې وه، چرته چې د مالِک خُدائ د لوظ صندوق کېښودے شو. (۲۰) دننئ کوټه لس گزه
اوږده، لس گزه پلنه او لس گزه اوچته وه، چې ټوله په سوچه سرو زرو پټه وه. قربانگاه د دِيار په تختو باندې پټه وه. (۲۱) د
مالِک خُدائ د کور دننئ برخه په سرو زرو باندې پټه وه او د زيات مقدس ځائ د ننوتلو دروازې د حِفاظت دپاره د سوچه
سرو زرو زنځيرونه لگولى شوى ؤو. (۲۲) د هغه کور ټوله دننئ حِصه په سرو زرو پټه وه او په زيات مقدس ځائ کښې
قربانگاه هم په سرو زرو پټه وه. (۲۳) د وزرو والا دوه مخلوق د زيتُونو لرگى نه جوړ ؤو او په زيات مقدس ځائ کښې اېښودے
شوى ؤو، چې هر يو تقريباً پينځهٔ گزه لوړ وو. ۲۴-۲۶دواړه يو هومره او په يو شکل ؤو. د هر يو تقريباً درې گزه اوږدهٔ وزر ؤو،
نو د يو وزر د يو سر نه د بل وزر د سر پورې فاصله پينځهٔ گزه وه. (۲۷) دا په زيات مقدس ځائ کښې څنگ په څنگ اېښودلے
شوى ؤو، نو داسې د دې خوارهٔ وزرونه د يو بل سره د کوټې په مينځ کښې لگېدل او هغه نور دوه وزرونه د دېوالونو سره لگېدل.
(۲۸) د وزرو والا دواړه مخلوق په سرو زرو باندې پټ ؤو. (۲۹) د مينځنى کوټې او دننئ کوټې ټول دېوالونه د وزرو والا مخلوق،
د کجورو ونو او د گلونو په گُلکارئ ښائسته کړے شوى ؤو. (۳۰) او دننئے او بهرنئے فرش هم په سرو زرو باندې پټ وو. (۳۱)
د زيتُونو لرگى نه جوړې دوه دروازې د زيات مقدس ځائ په خولهٔ کښې لگولے شوې وې، د دروازې د چوکاټ بازوگان پينځهٔ
مخيز ؤو. (۳۲) دروازې د وزرو والا مخلوق باندې، د کجورو ونو او د غړېدلو شوو د گلونو په گُلکارئ باندې ښائسته کړے
شوې وې. دا ټول څيزونه په سرو زرو باندې پټ کړے شوى ؤو. (۳۳) مينځنئ کوټې ته ننوتو دروازې د چوکاټ دپاره د زيتُونو
د لرگى نه څلور مخيز بازوگان جوړ کړے شوى ؤو. (۳۴) د نختر د لرگى نه دوه دروازې هم جوړې کړے شوې وې چې دې
دروازو به په مينځ کښې هم د کولاوېدو او بندېدو قبضې لرلې. (۳۵) او دا دروازې د وزرو والا مخلوق، د کجورو ونو او غړېدلو
شوو گلونو په گُلکارئ باندې ښائسته کړے شوې وې، چې په سرو زرو يو شان پټې وې. (۳۶) د مالِک خُدائ د کور په مخکښې
يو دننئے دربار جوړ کړے شوے وو چې د کاڼى هرې درېمې ردې نه پس يې د دِيار د لرگى تيرونه ؤو. (۳۷) د مالِک خُدائ د
کور بنياد د سليمان د بادشاهۍ په څلورم کال په دوېمه يعنې د زيو په مياشت کښې اېښودے شوے وو. (۳۸) په اتمه يعنې د بول
په مياشت کښې، د سليمان د بادشاهۍ په يوولسم کال هغه کور په پوره توگه هم هغه شان جوړ شو، چې څنگه د دې منصوبه
جوړه شوې وه. د دې په جوړېدو باندې د سليمان اووهٔ کاله لگېدلى ؤو.

د حضرت سليمان محل

۷ (۱) سليمان د خپل ځان دپاره هم يو محل جوړ کړو او په دې باندې ديارلس کاله ولگېدل. (۲)-(۳) هغه محل چې ”د لبنان
ځنگل“ بللے شو تقريباً پنځوس گزه اوږد، پينځويشت گزه پلن او پينځلس گزه اوچت وو. د دې څلور قطاره د دِيار ستنې وې
چې په هر قطار کښې پينځلس وې، چې د دِيار تيرونه پرې پراتهٔ ؤو. چت يې د دِيار وو، چې هغه تيرونه په ستنو باندې ولاړ ؤو.
(۴) دواړو طرفونو ته په دېوالونو باندې درې قطاره کړکۍ وې. (۵) د دروازو او کړکو څلور گوټه چوکاټونه ؤو او په درې

قطارونو کښې يو بل ته مخامخ ؤو. ﴿٦﴾ سليمان د ستنو يو دربار جوړ کړو، چې پينځۀ اويا فټه اوږد او پينځۀ څلوېښت فټه پلن وو. د دې مخامخ يوه د ستنو برانډه او مخې ته يې يو دالان وو. ﴿٧﴾ هغۀ د تخت کوټه هم جوړه کړه چې د اِنصاف دربار هم بللے شو، چرته چې سليمان لانجې هوارولې، چې د فرش نه تر سره پورې يې د دِيار تختې لرلې. ﴿٨﴾ د اِنصاف د دربار نه وروستو په يو بل دربار کښې، د سليمان خپلې کوټې هم د نورو کوټو په شان وې. هغۀ د خپلې ښځې، د فِرعون د لور دپاره هم هغه شان کور جوړ کړو. ﴿٩﴾ ټول عمارتونه او لوئ دربار د بېخ نه د چت لاندې حِصې پورې د ښو کاڼو نه جوړ وو. کاڼی په ناپ پرې کړے شوی ؤو، بهرنی او دننی مخونه يې په آرا برابر کړے شوی ؤو. ﴿١٠﴾ بنيادونه يې د غټو او ښو کاڼو نه جوړ ؤو، چې څۀ په کښې پينځۀ گزه او څۀ څلور گزه اوږدۀ ؤو. ﴿١١﴾ د دې دپاسه نور ښۀ کاڼی ؤو چې په ناپ پرې کړے شوی ؤو او د دِيار تيرونه ؤو. ﴿١٢﴾ د محل دربار، د مالِک خُدائ د کور دننے دربار او دې ته د ننوتو کوټې داسې دېوالونه لرل چې د پرې کړے شوو کاڼو د هرې درېمې ردې نه پس د دِيار يو تير په کښې لگېدلے وو.

د حيرام ذمه وارى

﴿١٣﴾ سليمان بادشاه يو سړے راوغوښتو چې نوم يې حيرام وو، هغه کاريگر د صور په ښار کښې اوسېدو، چې د زېړو په کار کښې ماهِر وو. ﴿١٤﴾ د هغۀ پلار د صور د علاقې د زېړو ماهِر وو، او مور يې د نفتالى قبيلې يوه کونډه وه. حيرام يو تکړه او تجربه‌کار ماهِر وو. هغۀ د سليمان دعوت قبول کړو چې د زېړو د ټول کار مشر شى.

د زېړو دوه ستنې

﴿١٥﴾ حيرام دوه د زېړو ستنې جوړې کړې چې هره يوه تقريباً نهۀ گزه لوړه او شپږ گزه گېرچاپېره غټه وه او دا يې د مالِک خُدائ د کور د ننوتلو په ځائ کښې ولگولې. ﴿١٦﴾ هغۀ د ستنو دپاره دوه د زېړو سرونه هم جوړ کړل، چې هر يو اووۀ نيم فټه لوړ وو. ﴿١٧﴾ د هرې ستنې سر د ترلى شوى زنځيرونو په شکلونو باندې ښائسته کړے شوے وو، ﴿١٨﴾ او دوه قطاره د انارو هم. ﴿١٩﴾ د ستنې پاسنى برخه د نيلوفر د گل په شان وه چې دوه گزه لوړه وه، ﴿٢٠﴾ او په يوه گول حِصه کښې لگولې شوې وه چې دا د زنځير د شکل دپاسه وه. د ستنو په سرونو کښې گېرچاپېره په دوو قطارونو کښې دوه سوه انار ؤو. ﴿٢١﴾ حيرام د زېړو دوه ستنې د خُدائ پاک د کور د ننوتو ځائ په مخکښې ولگولې، د جنوب په طرف باندې د هغې نوم يکين وو او چې د شمال په طرف باندې وه د هغې نوم بوعز وو. ﴿٢٢﴾ د ستنو سرونه د نيلوفر د گلونو په شان ؤو. نو داسې د ستنو کار مکمل شو.

د زېړو ډېگى

﴿٢٣﴾ بيا حيرام د زېړو يوه گول ډېگۍ جوړه کړه چې تقريباً درې گزه ډُوبه وه، مينځ يې پينځۀ گزه وو او گېرچاپېره غټ والے يې پينځلس گزه وو. ﴿٢٤﴾ د ډېگۍ گېرچاپېره په بهرنى ټوله څنډه باندې دوه قطاره چې په هر فُټ کښې شپږ شپږ د زېړو کدوان ؤو، چې د ټولې ډېگۍ سره يوه توکړه جوړه شوې وه. ﴿٢٥﴾ ډېگۍ د زېړو دولسو غوَيانو په شا باندې پراته وه چې مخونه يې بهر ؤو، چې په څلورو طرفونو باندې درې درې ؤو. ﴿٢٦﴾ د ډېگۍ دېوالونه درې اِنچې غټ ؤو. د دې څنډه د پيالۍ د څنډې په شان وه، چې د نيلوفر د گلونو پاڼو په شان ښکارېده. په ډېگۍ کښې تقريباً څلوېښت زره ليټره اوبۀ راتلې.

د زېړو گاډى

﴿٢٧﴾ حيرام د زېړو لس گاډۍ هم جوړې کړې، چې هره يوه تقريباً دوه گزه اوږده، دوه گزه پلنه او يو نيم گز اوچته وه. ﴿٢٨﴾ دا د څلور گوټه تختو نه جوړې وې چې په چوکاټونو کښې لگولے شوې وې، ﴿٢٩﴾ چې په دې تختو باندې د زمرو، غوَيانو او د وزرو والا مخلوق نمونې جوړ ؤو، په چوکاټونو باندې بره او لاندې گول گُلکارى شوې وه. ﴿٣٠﴾ د هرې گاډۍ څلور د زېړو پايې او د زېړو سيخونه ؤو. په هره گاډۍ کښې يو ښانک د زېړو په څلورو تختو باندې لگېدلے وو، دا چوکۍ په گول گُلکارى باندې ښائسته کړے شوې وې. ﴿٣١﴾ د هرې گاډۍ په سر د ښانک دپاره يو گول چوکاټ وو. دا د گاډۍ په سر اتلس اِنچې بره او اووۀ

اِنچې لاندې تلے وو او ګېرچاپېره ګُلکارى وربانديِ شوې وه. د ګاډو تختې ګول نۀ بلکې څلور ګوټه وې. (٣٢) څلور پايې
شپږويشت اِنچې اوچتې وې، دا د تختو لاندې وې او سيخونه د ګاډو سره يوه ټُکړه شوى وُو. (٣٣) د دې پايې د جنګى ګاډو د
پايو په شان وې، د دې سيخونه، ريمونه، د ريمونو تيلى او مينځنى حِصې هر څۀ د زېړو وُو. (٣٤) د هرې ګاډۍ په څلورو ګوټونو
کښې څلور ستنې وې، چې د ګاډۍ سره يوه ټُکړه وې. (٣٥) د هرې ګاډۍ دپاسه ګېرچاپېره نهۀ اِنچې پلنې پټۍ وې، د دې ستنې او
تختې د ګاډۍ سره يوه ټُکړه وې. (٣٦) ستنې او تختې د وزرو والا مخلوق، زمرو او د کجورو ونو په شکلونو باندې ښائسته کړے
شوې وې، چې چرته هم خالى ځائ وو نو ګول ګُلکارى وربانديِ شوې وه. (٣٧) لس واړه ګاډۍ داسې جوړې کړے شوې وې
چې ټولې يو شان، په يو ناپ او يو شکل وې. (٣٨) حيرام د لسو ګاډو دپاره يو يو ښانک جوړ کړو. چې د هر يو مينځ تقريباً دوه
ګزه وو او اتۀ سوه ليټره اوبۀ په کښې راتلې. (٣٩) هغۀ پينځۀ ګاډۍ د خُدائ پاک د کور جنوبى طرف ته ودرولې او نورې پينځۀ
يې شمالى طرف ته ودرولې، هغه ډيګى يې نمرخاتۀ جنوبى طرف ته کېښودله.

د مالِک خُدائ د کور د سامان تفصيل

٤٠-٤٥حيرام لوښى، بېلچې او جامونه هم جوړ کړل. هغۀ د مالِک خُدائ د کور هغه ټول کار پوره کړو چې د سليمان دپاره يې
کولو. هغۀ دا څيزونه جوړ کړل، دوه ستنې، د ستنو دپاره دوه د جامونو په شان سرونه، په هر يو باندې ترلى شوى زنځيرونه،
څلور سوه د زېړو انار، چې د زنځيرونو نه ګېرچاپېره هر طرف سل سل په دوه قطاره کښې وُو، لس ګاډۍ، لس ښانکونه، ډيګى،
دولس غوَيان چې ډيګى وربانديِ پرته وه، لوښى، بېلچې او جامونه. حيرام چې سليمان بادشاه له د مالِک خُدائ د کور دپاره
کوم سامان جوړ کړو هغه ټول د ځلېدونکى زېړو وو. ٤٦سليمان بادشاه دا هر څۀ د اُردن په ميدان، د سُکات او د ضرتان په
مينځ کښې د خټې په قالب کښې جوړ کړل. ٤٧سليمان د زېړو دا څيزونه تللى نۀ وُو، ځکه چې دا ډېر زيات وُو، نو د دې وزن
کله هم معلوم نۀ کړے شو. ٤٨سليمان د مالِک خُدائ د کور دپاره د سرو زرو دا سامان هم جوړ کړو، قربان‌ګاه، خُدائ پاک ته
د پېش کړے شوې روټۍ مېز، ٤٩لس ډيوټ چې د زيات مقدس ځائ په مخکښې لګېدلى وُو، چې پينځۀ په جنوبى طرف او پينځۀ
په شمالى طرف باندې وُو، ګلونه، ډيوې او چمټې، ٥٠پيالۍ، د ډيوو سرپوښونه، جامونه، د خوشبوئ لوښى او د بلو سکارو د
وړلو دپاره لوښى، او د زيات مقدس ځائ د دروازو دپاره قبضې او د مالِک خُدائ د کور بهرنۍ دروازې. دا ټول سامان د
سوچه سرو زرو نه جوړ وو. ٥١کله چې سليمان بادشاه د مالِک خُدائ د کور ټول کار ختم کړو، نو هغۀ د مالِک خُدائ دکور په
خزانو کښې هغه ټول څيزونه کېښودل چې د هغۀ پلار داؤد مالِک خُدائ ته وقف کړى وُو. يعنې سپين زر، سرۀ زر او نور
سامان.

د لوظ صندوق د مالِک خُدائ کور ته راوړل کېدل

٨ (١) بيا سليمان بادشاه د بنى اِسرائيلو مشران او د ډلو ټول مشران راوغوښتل چې يروشلم ته راشى او د لوظ صندوق د
داؤد د ښار صيون نه د مالِک خُدائ کور ته يوسى. (٢) په اوومه يعنې د ايتانيم مياشت هغوئ ټول د سليمان بادشاه په وړاندې
د جونګړو د اختر په وخت کښې راغونډ شول. (٣) کله چې ټول مشران راغونډ وُو، نو اِمامانو د لوظ صندوق اوچت کړو (٤)
او د مالِک خُدائ کور ته يې يوړو. ليويانو او اِمامانو د مالِک خُدائ د حضور خېمه او د هغې ټول مقدس سامان هم د مالِک
خُدائ کور ته يوړو. (٥) سليمان بادشاه او د بنى اِسرائيلو ټول قوم د لوظ صندوق په وړاندې راغونډ شول او په دومره لوئ
شمېر کښې ګډې او غوَاوې يې قربانى کړل چې د شمېر نه بهر وُو. (٦) بيا اِمامانو د مالِک خُدائ د لوظ صندوق د هغۀ کور ته
دننه کړو او په زيات مقدس ځائ کښې يې دننه د وزرو والا مخلوق د وزرو لاندې کېښودو. (٧) د وزرو والا مخلوق وزر د
صندوق او د دې د وړلو بازوګانو دپاسه خوارۀ وُو. (٨) بازوګان دومره اوږدۀ وُو چې هغه خلقو ته ښکارېدل څوک چې زيات
مقدس ځائ ته مخامخ ولاړ وو، خو د بهر نه نۀ ښکارېدل. (هغه بازوګان تر نن ورځې پورې هلته دى.) (٩) د لوظ صندوق کښې
دننه د کاڼو هغه دوو تختو نه بغېر هيڅ هم نۀ وُو چې موسىٰ د سينا د غرۀ سره په کښې اېښې وې، په کوم وخت کښې چې بنى
اِسرائيل د مِصر مُلک نه راووتل او مالِک خُدائ د هغوئ سره يو لوظ وکړو. (١٠) چې کله اِمامان د مقدس ځائ نه راوتل، نو د

مالِک خُدائ کور د وریځې نه ډک شو، ⑪ نو اِمامانو د وریځې په وجه خپل خِدمت نهٔ شو تر سره کولے ځکه چې د مالِک خُدائ کور د هغهٔ د جلال نه ډک شوے وو. ⑫ بیا سلیمان دُعا وغوښته، "اے مالِکه خُدایه، تا فرمائیلی دی چې تهٔ به په تکه توره وریځ کښې موجود یې. ⑬ خو ما ستا دپاره یو عالی شان کور جوړ کړے دے، یو داسې ځائ چې تل به په کښې اوسېږې."

د حضرت سلیمان خلقو ته تقریر کول

⑭ کله چې د قوم خلق هلته ولاړ وُو، نو سلیمان بادشاه مخ ورواړولو او د هغوئ دپاره یې د خُدائ پاک نه برکت وغوښتلو.
⑮ هغهٔ وفرمائیل، "د مالِک خُدائ د بنی اِسرائیلو خُدائ پاک ثناء صِفت دې وی. هغهٔ هغه وعده پوره کړه چې زما پلار داؤد سره یې کړې وه، چې کله هغهٔ وفرمائیل، ⑯ د کوم وخت نه چې ما خپل خلق د مِصر نه راویستلی دی، نو ما د بنی اِسرائیلو په ټول مُلک کښې یو ښار هم نهٔ دے خوښ کړے چرته به چې هغه کور جوړېږی چې هلته به زما عبادت کیږی. خو داؤده، زهٔ تا خوښوم چې زما په خلقو بادشاهی کوې." ⑰ او سلیمان خپله خبره جاری وساتله، "زما پلار داؤد دا غوښتل چې د مالِک خُدائ د بنی اِسرائیلو خُدائ پاک د عبادت دپاره یو کور جوړ کړی، ⑱ خو مالِک خُدائ هغهٔ ته وفرمائیل، چې ستا اراده ښهٔ وه چې زما د نوم د درناوی دپاره یو کور جوړ کړې، ⑲ خو تهٔ به دا جوړ نهٔ کړې. هغه به ستا زوئ، ستا خپل زوئ وی چې زما د نوم دپاره به کور جوړ کړی. ⑳ او اوس مالِک خُدائ خپله وعده پوره کړې ده. زهٔ د خپل پلار داؤد په ځائ د بنی اِسرائیلو په تخت ناست یم لکه څنګه چې مالِک خُدائ وعده کړې وه او ما د مالِک خُدائ د بنی اِسرائیلو د خُدائ پاک د عبادت دپاره هغه کور جوړ کړے دے. ㉑ ما په هغه کور کښې د لوظ صندوق دپاره د یو ځائ بندوبست کړے دے چې په هغې کښې د مالِک خُدائ د ترون هغه تختې پرتې دی چې د کوم لوظ هغهٔ زمونږ د پلار نیکهٔ سره کړے وو چې کله یې د مِصر نه راوویستل."

د حضرت سلیمان دُعا

㉒ نو د بنی اِسرائیلو د قوم په موجودګۍ کښې سلیمان لاړو او د مالِک خُدائ د قربان‌ګاه په مخکښې ودرېدو، هلته یې د آسمان طرف ته خپل لاسونه اوچت کړل ㉓ او دُعا یې وکړه، "مالِکه خُدایه، د بنی اِسرائیلو خُدایه پاکه. پاس په آسمان کښې او لاندې په زمکه ستا په شان خُدائ نشته، د خپلو خلقو سره ستا لوظ پوره کړه څوک چې د زړهٔ د اخلاصه ستا تابعداری کوی او هغوئ ته خپله مینه وښایه. ㉔ تا چې زما پلار داؤد سره کومه وعده کړې وه نو هغه دې پوره کړې ده، نن هره خبره پوره شوې ده. ㉕ او مالِکه خُدایه د بنی اِسرائیلو خُدایه پاکه، زهٔ تا ته سوال کوم چې تهٔ به هغه بله وعده هم پوره کړې چې تا زما د پلار سره کړې وه چې کله دې هغهٔ ته وفرمائیل چې د هغهٔ اولاد نه به همېشه یو کس داسې وی چې په بنی اِسرائیلو به بادشاهی کوی، کهٔ د هغهٔ اولاد هم د هغهٔ په شان صحیح فرمانبرداری کوله. ㉖ نو، اے د بنی اِسرائیلو خُدایه پاکه، هغه هر څهٔ دې رښتیا شی چې د څهٔ وعده تا د خپل خِدمت کوونکی یعنې زما د پلار داؤد سره کړې ده. ㉗ خو اے خُدایه پاکه، تهٔ په زمکه باندې نهٔ شې اوسېدے، ځکه چې ټول آسمان ستا د ځائېدو دپاره کافی نهٔ دے، نو دا کور به څنګه کافی وی چې کوم ما جوړ کړے دے؟ ㉘ خو اے مالِکه خُدایه زما خُدایه پاکه، زهٔ ستا خِدمت کوونکے یم. زما دُعا واوره او زهٔ چې کوم سوال کوم نو هغه منظور کړه. ㉙ خو په دې کور شپه او ورځ نظر وساته، دا ځائ چې تا د عبادت دپاره خوښ کړے دے. مخ مې دې کور ته کړو او زما سوال واوره. ㉚ د خپل خِدمت کوونکی دُعا او د خپلو بنی اِسرائیلو خلقو دُعا واوره په هغه وخت کښې چې کله هغوئ دې ځائ ته مخ کوی. په آسمان کښې په خپل کور کښې زمونږ سوال اوره او مونږ معاف کوه. ㉛ کله چې په یو کس اِلزام ولګی چې د بل چا سره یې بد کړی دی او په دې کور کښې ستا قربان‌ګاه ته راوستلے شی چې قسم وکړی چې هغه بې‌ګناه دے، ㉜ نو اے مالِکه خُدایه، په آسمان کښې اوره او د خپلو خِدمت کوونکو عدالت کوه. مجرم له هم هغه شان سزا ورکوه چې څنګه یې حقدار وی او چې څوک بې‌ګناه وی نو د هغهٔ صفائی کوه. ㉝ کله چې ستا خلق بنی اِسرائیلیان د خپلو دشمنانو نه شکست وخوری ځکه چې هغوئ به ستا خِلاف ګناه کړې وی، چې کله هغوئ تا ته راوګرځی او بیا په تا توکل وکړی او په دې کور کښې تا ته سوال وکړی، ㉞ نو په آسمان کښې د هغوئ سوال اوره. د خپلو خلقو ګناهونه معاف کوه او هغه مُلک ته یې واپس راوله

چې کوم تا د هغوئ پلار نیکهٔ له ورکړے وو. ﴿۳۵﴾ کله چې تهٔ باران ایسار کړې ځکه چې ستا خلقو به ستا خِلاف گناه کړې وی او بیا چې کله هغوئ توبه وباسی او مخ دې کور ته کړی، ځکه چې تا سزا ورکړې وه، ﴿۳۶﴾ نو په آسمان کښې د هغوئ سوال اوره. د بادشاه او د خپلو خلقو بنی اِسرائیلو گناهونه معاف کوه. هغوئ ته د عمل نیغه لاره ښایه. اے مالِکه خُدایه، د خپلو خلقو په دې زمکه باندې باران وروه، کوم چې تا خپلو خلقو له په پوخ میراث کښې ورکړے دے. ﴿۳۷﴾ کله چې په مُلک کښې قحط یا وبا وی، یا په سوزېدونکې هواگانو او یا د قحطی مُولخانو په ذریعه فصلونه تباه شی، یا ستا د خلقو په ښارونو باندې دشمنانو حمله کړې وی، یا په هغوئ باندې څهٔ افت یا بیماری راشی، ﴿۳۸﴾ نو بیا د هغوئ دُعاگانې اوره. کهٔ ستا خلق بنی اِسرائیلو نه څوک هم د زړهٔ د اخلاصه توبه وباسی او خپل لاسونه د دُعا دپاره دې کور ته اوچت کړی، ﴿۳۹﴾ نو د هغوئ سوال اوره. د هغوئ دُعا په آسمان کښې په خپل کور کښې اوره، هغوئ معاف کوه او مدد یې کوه. یواځې تهٔ د انسان د زړهٔ په خیالونو پوهېږې. د هر چا سره هغه سلوک کوه چې څنگه یې حقدار وی، ﴿۴۰﴾ نو ستا خلق به ټول عُمر ستا تابعداری کوی چې په هغه مُلک کښې اوسیږی چې تا د هغوئ پلار نیکهٔ له ورکړے دے. ﴿۴۱﴾-﴿۴۲﴾ نو بیا کله چې د بل مُلک خلق کوم چې ستا د قوم بنی اِسرائیلو نه نهٔ وی او ستا د شُهرت او د هغه لویو کارونو نه خبر شی چې تا د خپلو خلقو دپاره کړی دی او ستا د عبادت دپاره د لرې نه راشی او دې کور طرف دُعا وکړی، ﴿۴۳﴾ نو د هغهٔ سوال اوره. په آسمان کښې چرته چې تهٔ اوسېږې د هغهٔ سوال اوره او چې څهٔ غواړی نو هغه ورله ورکړه، نو داسې د دُنیا ټول قومونه به تا وپېژنی او ستا تابعداری به کوی، لکه چې ستا خلق بنی اِسرائیلیان یې کوی. نو هغوئ ته به پته ولگی چې دا کور چې کوم ما جوړ کړے دے هغې پورې ستا نوم تړلے شوے دے. ﴿۴۴﴾ کله چې تهٔ خپلو خلقو له د تلو حُکم ورکړې چې د خپلو دشمنانو خِلاف جنگ وکړی او هغوئ تا ته سوال وکړی، چې دې ښار ته چې تا خوښ کړے دے او چې دې کور ته یې مخ وی چې ستا د عبادت دپاره ما جوړ کړے دے، ﴿۴۵﴾ نو د هغوئ سوال اوره. په آسمان کښې هغوئ ته غوږ ابرده او هغوئ له فتح ورکوه. ﴿۴۶﴾ کله چې ستا خلق ستا خِلاف گناه وکړی (داسې هیڅ څوک هم نشته چې گناه نهٔ کوی)، او تهٔ په غصه کښې هغوئ پرېږدې چې دشمن شکست ورکړی او هغوئ یې خپل مُلک ته قېدیان بوځی، کهٔ هغه مُلک لرې هم وی، ﴿۴۷﴾ خو د خپلو خلقو سوال اوره. کهٔ هغوئ د جلاوطنی په مُلک کښې توبه وباسی او تا ته سوال وکړی او دا اِقرار وکړی، چې هغوئ خومره گناهگار او بدعمله دی، نو اے مالِکه خُدایه، د هغوئ سوال اوره. ﴿۴۸﴾ خو کهٔ د دشمن په مُلک کښې هغوئ په رښتیا او خلوص سره توبه وباسی او تا ته سوال وکړی او مخ یې دې مُلک ته وی چې تا زمونږ پلار نیکهٔ له ورکړے دے، هغه ښار چې تا خوښ کړے دے او دا کور چې ما ستا دپاره جوړ کړے دے، ﴿۴۹﴾ نو د هغوئ دُعا ته غوږ نیسه. په آسمان کښې په خپل کور کښې د هغوئ سوال اوره او د هغوئ مدد کوه. ﴿۵۰﴾ د خپلو خلقو ټول گناهونه او ستا خِلاف سرکشئ معاف کوه او هغه دشمنان وربانډې مِهربانه کړه، کومو چې جلاوطن کړی وُو. ﴿۵۱﴾ هغوئ بیا هم ستا خپل خلق دی، هغه میراث، چې تا د مِصر مُلک نه راوویستل چې سم سور اور وو. ﴿۵۲﴾ مالِکه خُدایه، تهٔ په بنی اِسرائیلو او ستا خِدمت کوونکی باندې همېشه د رحم نظر کوه او چې کله هم هغوئ تا ته د مدد چغه وهی نو د هغوئ سوال اوره. ﴿۵۳﴾ تا هغوئ د ټولو قومونو نه خوښ کړل چې ستا خپل خلق شی لکه څنگه چې تا د خپل خِدمت کوونکی موسیٰ په ذریعه هغوئ ته فرمائیلی وُو کله چې تا زمونږ پلار نیکهٔ د مِصر نه راویستل.“

آخری دُعا

﴿۵۴﴾ کله چې سلیمان مالِک خُدائ ته دُعا ختمه کړه، نو هغه د قربانگاه په وړاندې پاڅېدو، چرته چې په سجده شوے وو او لاسونه یې آسمان ته اوچت کړی وُو. ﴿۵۵﴾ هغه پاڅېدو او په اوچت آواز یې د بنی اِسرائیلو ټول قوم دپاره د خُدائ پاک نه برکت وغوښتو چې هلته راغونډ وُو. او هغهٔ وفرمائیل، ﴿۵۶﴾ ”د مالِک خُدائ ثناء صِفت دې وی چې هغهٔ خپلو خلقو له امن ورکړے دے، لکه څنگه چې هغهٔ وعده کړې وه. هغه په خپلو ټولو ښځو وعدو کښې پاتې نهٔ دے راغلے کومې یې چې د خپل خِدمت کوونکی موسیٰ په ذریعه یې کړې وې. ﴿۵۷﴾ مالِک خُدائ زمونږ خُدائ پاک دې زمونږ مل وی، لکه څنگه چې هغه زمونږ د پلار نیکهٔ مل وو، هغه دې زمونږ نه هیڅکله نهٔ ځی او نهٔ دې مونږ پرېږدی، ﴿۵۸﴾ چې هغه زمونږ ارادې بدلې کړی، نو چې مونږ هر څهٔ کوُو د هغهٔ مرضی پوره کوُو او د هغهٔ ټول قانون او حُکمونه منو چې زمونږ پلار نیکهٔ له یې ورکړی وُو. ﴿۵۹﴾ مالِک خُدائ زمونږ خُدائ پاک دې هر وخت دا خبرې یادې ساتی چې ما هغهٔ ته کړې دی. هغه دې د خپلو خلقو بنی اِسرائیلو او زما مدد وکړی،

لکه څنګه چې د هرې ورځې ضرورتونه لرو. ۶۰ نو د دُنيا ټولو قومونو ته به پته ولګی چې صِرف مالِک خُدائ، خُدائ پاک دے او بل يو خُدائ هم نشته. ۶۱ تاسو يعني د هغۀ خلق دې د مالِک خُدائ زمونږ د خُدائ پاک پوره وفادار وی، چې د هغۀ په ټول قانون او حُکمونو باندې هم هغه شان عمل کوئ لکه څنګه چې نن کوئ.“

د مالِک خُدائ د کور وقف کېدل

۶۲ سليمان بادشاه او د هغۀ سره ټولو بنی اِسرائيلو مالِک خُدائ ته نذرانې پېش کړې. ۶۳ سليمان دووېشت زره څاروی او يو لاک شل زره ګډې د سلامتئ نذرانې په توګه پېش کړې. نو داسې بادشاه او د بنی اِسرائيلو ټولو خلقو د مالِک خُدائ کور وقف کړو. ۶۴ هم په هغه ورځ هغۀ د دربار مرکزی حِصه هم وقف کړه، کومه حِصه چې د مالِک خُدائ کور ته مخامخ وه. هغۀ هلته پوره سوزېدونکې نذرانې، د غلې نذرانې، او د سلامتئ نذرانو دپاره د څاروو وازګه پېش کړه. هغۀ داسې په دې وجه وکړل چې د زېړو قربان‌ګاه د دې ټولو نذرانو دپاره ډېره وړه وه. ۶۵ سليمان بادشاه او د بنی اِسرائيلو ټولو خلقو اووۀ ورځې د جونګړو اختر وکړو. هلته يوه لويه ګڼه وه چې په شمال کښې د حمات درې نه واخله په جنوب کښې د مِصر سرحد پورې وه. ۶۶ په اتمه ورځ سليمان خلق رُخصت کړل. هغوئ ټولو د هغۀ صِفت کولو او د هغه ټولو برکتونو په وجه خوشحاله کورونو ته لاړل چې کوم برکتونه مالِک خُدائ خپل خِدمت کوونکی داؤد او د هغۀ خلقو بنی اِسرائيلو له ورکړی وُو.

د خُدائ پاک حضرت سليمان ته بيا ښکارېدل

۹ ۱ کله چې سليمان بادشاه د مالِک خُدائ کور، خپل محل او د هغه هر څۀ جوړول ختم کړل چې څۀ يې جوړول غوښتل، ۲ نو مالِک خُدائ په دويم ځل هغۀ ته راښکاره شو، لکه څنګه چې هغه په جبعون کښې ښکاره شوے وو. ۳ مالِک خُدائ هغۀ ته وفرمائيل، ”ما ستا دُعا اورېدلې ده، کومه چې تا زما په وړاندې کړې ده. کوم کور چې تا جوړ کړے دے هغه زۀ مقدس کوم او هغه به داسې ځائ وی چې هميشه به هلته زما عبادت کېږی. زما به په دې نظر وی او هميشه به زړۀ کښې اوسی. ۴ او که تا په صداقت او د زړۀ د اخلاصه زما خِدمت کولو لکه چې ستا پلار داؤد کولو او تا زما قانون او هغه هر څۀ منل چې ما يې حُکم درکړے دے، ۵ نو زۀ به خپله هغه وعده پوره کړم چې ما ستا پلار داؤد سره کړې وه چې ما هغۀ ته وفرمائيل چې ستا د اولاد نه به هميشه يو کس د بنی اِسرائيل په تخت ناست وی. ۶ خو که تا يا ستا اولاد زما تابعداری پرېښوده، چې ما کوم قانون او حُکمونه درکړی دی، د هغې نافرمانی مو وکړه او د نورو خُدايانو عبادت مو وکړو، ۷ نو زۀ به خپل خلق بنی اِسرائيليان د هغه مُلک نه لرې کړم کوم چې ما ورکړے دے. او زۀ به دا کور هم پرېږدم چې ما د خپل عبادت دپاره مقدس کړے دے. ټول قومونه به د بنی اِسرائيلو په مُلک پورې خندا کوی او سپک به ورته ګوری. ۸ دا کور به د کنډر يو ډېرے شی او چې هر څوک هم ورباندې تېرېږی نو وبه لړزېږی او حيران به شی. هغوئ به تپوس کوی چې مالِک خُدائ په دې مُلک او کور باندې داسې ولې کړی دی. ۹ نو خلق به وائی چې هغوئ مالِک خُدائ پرېښے وو، چا چې د هغوئ پلار نيکۀ د مِصر نه راوويستل. هغوئ نور خُدايان راټينګ کړل او د هغوئ عبادت او خِدمت يې وکړو. نو دا ځکه مالِک خُدائ ورباندې دا تباهی راوستې ده.“

د حضرت سليمان د حيرام سره تړون

۱۰ د سليمان د مالِک خُدائ په کور او خپل محل باندې شل کاله ولګېدل. ۱۱ د صور بادشاه حيرام هغۀ له دِيار او د نختر لرګو او د هغه ټولو سرو زرو بندوبست وکړو چې هغۀ د دې کار دپاره غوښتی وُو. کله چې دا کار ختم شو، نو سليمان بادشاه حيرام له د ګليل په علاقه کښې شل ښارونه ورکړل. ۱۲ حيرام بادشاه د هغه ښارونو ليدو له لاړو کوم چې سليمان ورکړی وُو، خو د هغۀ خوښ نۀ شول. ۱۳ نو هغۀ سليمان ته ووئيل، ”زما وروره، دا څۀ رنګه ښارونه دی چې تا ما له راکړی دی؟“ نو په دې وجه تر اوسه پورې د هغه ځائ نوم کابول دے. ۱۴ حيرام سليمان له د څلورو زرو کلو نه زيات سرۀ زر لېږلی وُو.

د حضرت سلیمان نورې کارنامې

(۱۵) سلیمان بادشاه په مزدورانو باندې د مالِک خُدائ کور، محل، په غرۀ باندې پټۍ او د یروشلم دېوال جوړ کړو. په هغوئ یې د
حصور، مِجدو او جزر ښارونه هم بیا جوړ کړل. (۱۶) د مِصر بادشاه فِرعون په جزر حمله کړې وه او دا یې قبضه کړے وو، د
هغې اوسېدونکی یې ووژل او په ښار یې اور بل کړو. بیا هغۀ دا خپلې لور له د وادۀ په جهېز کښې په هغه وخت ورکړو چې
سلیمان ودوله، (۱۷) سلیمان د جزر ښار او لاندینے بیت‌حورون هم بیا جوړ کړو، (۱۸) ورسره بعلات، د یهوداه په صحرا کښې
تامار، (۱۹) د ګودامونه والا ښارونه، د هغۀ د آسونو او جنګی ګاډو دپاره ښارونه او چې په یروشلم، لبنان او خپله ټوله بادشاهۍ
کښې یې څۀ هم جوړول غوښتل نو هغه یې جوړ کړل. (۲۰)-(۲۱) سلیمان د کنعان خلقو د اولاد نه مزدوران جوړ کړل، کوم چې
بنی اِسرائیلو د مُلک قبضه کولو په وخت نۀ وُو وژلی. په دې کښې اموریان، حِتیان، فرزیان، حِویان او یبوسیان وُو، چې د
هغوئ اولاد تر اوسه پورې غلامان دی. (۲۲) سلیمان د بنی اِسرائیلو نه غلامان جوړ نۀ کړل، هغوئ د فوجیانو، مشرانو، فوجی
آفسرانو، د ګاډو مشرانو او د آسونو والا په توګه خِدمت کولو. (۲۳) په هغه مزدورانو باندې پینځۀ سوه او پنځوس آفسران مقرر
کړے شوی وُو چې کومو مزدورانو د سلیمان په منصوبو باندې کار کولو. (۲۴) سلیمان په غرۀ باندې پټۍ د هغې نه پس جوړ
کړل چې د هغۀ ښځه د مِصر د بادشاه فِرعون لور، د داؤد د ښار نه هغه محل ته تلې وه چې د هغې دپاره یې جوړ کړے وو. (۲۵)
سلیمان به په کال کښې درې ځل سوزېدونکې نذرانې او د سلامتۍ نذرانې په هغه قربان‌ګاه پېش کولې چې کومه یې مالِک خُدائ
ته جوړه کړې وه. هغۀ مالِک خُدائ ته خوشبوئی هم سوزوله. او داسې هغۀ د مالِک خُدائ کور جوړول پوره کړل. (۲۶) سلیمان
بادشاه په عصیون‌جابر کښې ډېر سمندری جهازُونه هم جوړ کړل، عصیون‌جابر د ادوم په علاقه کښې د بحرِقُلزم په غاړه دے او
ایلات ته نزدې دے. (۲۷) حیرام بادشاه یو څو تکړه جهاز چلوونکی ورولېږل چې د سلیمان د سړو مدد وکړی. (۲۸) هغوئ د
اوفیر مُلک ته سفر وکړو او د هغه ځائ نه یې څوارلسو زرو کلو نه زیات سرۀ زر سلیمان له راوړل.

د شیبا د مَلِکه سره د حضرت سلیمان ملاقات

۱۰ (۱) د شیبا مَلِکه د سلیمان د شُهرت نه خبر شوه، نو راغله چې په مشکلو سوالونو سره هغه معلوم کړی. (۲) هغه
یروشلم ته د یوې لوئې قبیلې سره راغله او د اوښانو یوه لویه قافله ورسره وه چې په مصالحو، قیمتی کاڼو او ډېر سرۀ زر
وربانډې بار وُو. کله چې هغه او سلیمان مِلاو شول، نو هغې ورسره هغه ټولې خبرې اترې وکړې چې د هغې په ذهن کښې وې.
(۳) نو سلیمان د ټولو سوالونو جواب ورکړو، داسې یو سوال هم نۀ وو چې هغۀ یې جواب نۀ شو ورکولے. (۴) د شیبا مَلِکه د
سلیمان په حِکمت پوهه شوه او هغه محل یې ولیدو چې هغۀ جوړ کړے وو. (۵) هغې هغه خوراک ولیدو چې د هغۀ په
دسترخوان باندې پروت وو، د هغۀ د آفسرانو کوټې، د هغۀ د محل د نوکرانو اِنتظام او هغه لِباس چې هغوئ اغوستے وو، د هغۀ
ساقیان یې ولیدل او هغه پوره سوزېدونکې نذرانې یې هم ولیدې چې هغۀ به د مالِک خُدائ په کور کښې پېش کولې. نو په دې هر
څۀ باندې حقه حېرانه شوه. (۶) هغې سلیمان بادشاه ته ووئیل، "ما په خپل مُلک کښې چې ستا د کارنامو او حِکمت په حقله
څۀ اورېدلی وُو نو هغه رښتیا دی. (۷) خو ما تر هغې پورې یقین نۀ کولو چې ترڅو زۀ په خپله راغلې نۀ وم او هر څۀ مې کتلی
نۀ وُو. خو زۀ د دې په نیمه هم نۀ وم خبر، ما ته چې څۀ وئیلی شوی وُو نو ستا حِکمت او دولت د هغې نه ډېر زیات دے. (۸)
ستا ښځې خومره خوش قسمته دی او ستا نوکران خومره خوش قسمته دی، هغوئ هر وخت ستا په وړاندې وی او ستا د
حِکمت خبرې اورېدے شی. (۹) د مالِک خُدائ ستا د خُدائ پاک ثناء صِفت دې وی، چې هغۀ دا ښودلی دی چې هغه ستا نه
خومره خوشحاله دے چې تۀ یې د بنی اِسرائیلو بادشاه جوړ کړے یې. ځکه چې د بنی اِسرائیلو سره د هغۀ مینه د تل دپاره ده،
نو هغۀ تۀ د هغوئ بادشاه جوړ کړے یې چې د اِنصاف او صداقت نه کار واخلې." (۱۰) د شیبا مَلِکه سلیمان بادشاه ته هغه
تُحفې پېش کړې کومې چې هغې راوړې وې، د څلور زره کېلو نه زیات سرۀ زر او په ډېر زیات مِقدار کښې مصالحې او قیمتی
کاڼی هم. هغې چې کومې مصالحې ورکړې هغه دومره زیاتې وې چې هیڅ‌ا هم دومره بیا ورنۀ کړې. (۱۱) د حیرام سمندری
جهازونو چې کومې د اوفیر نه سرۀ زر راوړی وُو، د هغه ځائ نه یې په ډېر زیات مِقدار کښې د صُندل لرګی او قیمتی کاڼی هم
راوړل. (۱۲) سلیمان دا لرګی د مالِک خُدائ کور او محل په ستنو کښې استعمال کړل او د دې نه یې د سندرغاړو دپاره بینجو او

رباُبونه هم جوړ کړل. دا د ټولو نه ښهٔ د صُندل لرګی وُو چې د بنی اِسرائیلو مُلک ته راوړے شوی وُو، د دې په شان لرګے بیا
نهٔ دے لیدلے شوے. ⑬ سلیمان بادشاه د شیبا مَلِکه له هغه هر څهٔ ورکړل چې څهٔ یې غوښتل، دا د هغه نورو شاهی تُحفو نه
علاوه وُو چې هغې له یې د سخاوت سره ورکړې وې. بیا هغه او د هغې ډله د شیبا مُلک ته راواپس شوه.

د حضرت سلیمان بادشاه دولت

⑭ سلیمان بادشاه ته هر کال تقریباً درویشت زره کلو سرهٔ زر مِلاویدل ⑮ د دې نه علاوه چې سوداګرو کوم محصُول
ورکولو، د تجارت ګټه او چې د بنی اِسرائیلو د مُلک د ضِلعو حاکِمانو او د عربو بادشاهانو چې کوم محصُول ورکولو هغه هم
ورته مِلاویدو. ⑯ سلیمان دوه سوه لوئ ډالونه جوړ کړل، چې په هر یو باندې تقریباً اووهٔ کلو د ټکولے شوو سرو زرو پترې
خېژولے شوی وُو. ⑰ هغهٔ درې سوه واړهٔ ډالونه هم جوړ کړل، چې په هر یو باندې تقریباً دوه کلو د ټکولے شوو سرو زرو
پترې خېژولے شوی وُو. هغهٔ دا ټول ډالونه په هغه دربار کښې کېښودل چې نوم یې د لبنان ځنګل وو. ⑱ هغهٔ یو لوئ تخت هم
جوړ کړو چې یوه حِصه یې د هاتی په غاښونو پټه وه او نور په سوچه سرو زرو باندې پټ وو. ⑲-⑳ د تخت شپږ پوړۍ وې
چې بره ورختلې وې، چې د هرې پوړۍ په یو سر او بل سره باندې د ازمرو مجسمې وې، چې ټول دولس ازمری وُو. تخت شا
طرف ګول وو او د دواړو بازوګانو سره یې یو یو د ازمری مجسمه وه. په بله یوه بادشاهۍ کښې کله هم داسې تخت موجود نهٔ
وو. ㉑ د سلیمان د څښلو ټولې پیالۍ د سرو زرو نه جوړې وې او د لبنان د ځنګل په دربار کښې ټول لوښی د سوچه سرو زرو
وُو. سپین زر په کښې ببخی نهٔ وُو استعمال شوی، ځکه چې د سلیمان په وخت کښې دا قیمتی نهٔ شو ګڼلے. ㉒ هغهٔ سمندری
جهازُونه لرل چې د حیرام د جهازونو سره چلېدل. هر درې کاله پس به دا راواپس کېدل، چې سرهٔ زر، سپین زر، د هاتی
غاښونه، شادوګان او طاؤسان به یې راوړل. ㉓ سلیمان د دُنیا د نورو ټولو بادشاهانو نه زیات مالداره او د ټولو نه زیات د
حِکمت خاوند وو، ㉔ او ټولې دُنیا به دا غوښتل چې هغهٔ له راشی او د هغهٔ حِکمت ته غوږ ونیسی چې خُدائ پاک هغهٔ له
ورکړے دے. ㉕ چې هر څوک به هغهٔ له راتلو نو هغهٔ له به یې څهٔ تُحفه راوړه، لکه سپین زر او سرهٔ زر، چُوغې، وسلې،
مصالحې، آسونه، او قچر. کال په کال به داسې کېدل. ㉖ سلیمان د څوارلسو سوو جنګی ګاډو او دولسو زرو په آسونو سوارو
فوجیانو یو لوئ لښکر جوړ کړو. هغهٔ څهٔ په یروشلم کښې وساتل او باقی نور یې په مختلفو ښارونو کښې دېره کړل. ㉗ د هغهٔ
په بادشاهۍ کښې سپین زر په یروشلم کښې د کاڼو په شان عام وُو او دِیار د یهوداه غرونو په لمن کښې د چِنار په شان ډېر تېر
وُو. ㉘ د سلیمان سوداګرو د مِصر او قوعی نه آسونه اخستل ㉙ هغوئ به یوه جنګی ګاډۍ د مِصر نه په شپږ سوه د سپینو
زرو په سیکو او آس به یې په یو نیم سل د سپینو زرو په سیکو اخستلو او حِتی او شامی بادشاهانو له به یې د خرڅولو دپاره
آسونه او جنګی ګاډۍ لېږلې.

د حضرت سلیمان د خُدائ پاک تابعداری نهٔ کول

١١ ① او سلیمان د پردی مُلک د ډېرو ښځو سره مینه کوله. د فِرعون د لور نه علاوه هغهٔ حِتیٔ، موآبیٔ، عمونیٔ، ادومیٔ او
صیدانیٔ ښځې وادهٔ کړې. ② مالِک خُدائ بنی اِسرائیلو له دا حُکم ورکړے وو چې د دې قومونو سره ودونه مهٔ کوئ ځکه چې
د دې په وجه به د بنی اِسرائیلو زړونه نورو خُدایانو ته واوړی، خو سلیمان د غېرو قومو ښځو مینه نهٔ پرېښودله. ③ سلیمان
اووهٔ سوه شهزادګۍ وادهٔ کړې او درې سوه وینځې یې هم وې. نو هغوئ د هغهٔ زړهٔ د خُدائ پاک نه واړولو ④ او چې سلیمان
بوډا شو نو هغوئ د هغهٔ زړهٔ پردو خُدایانو ته واړولو او هغه د خپل پلار داؤد په شان د مالِک خُدائ د خپل خُدائ پاک پوره
وفادار پاتې نهٔ شو. ⑤ هغهٔ د صیدان عستارات مجسمې او د عمون د پلیت مولک بُت عبادت یې وکړو. ⑥ نو سلیمان هغه
څهٔ وکړل چې څهٔ د مالِک خُدائ په نظر کښې بد وُو او هغهٔ د مالِک خُدائ پوره تابعداری نهٔ کوله، لکه څنګه چې د هغهٔ پلار
داؤد کړې وه. ⑦ هغهٔ د یروشلم نمرخاتهٔ طرف ته په غرهٔ باندې د موآب د پلیت معبود کموس او د عمون د پلیت مولک بُت د
عبادت دپاره یوه عبادتخانه جوړه کړه. ⑧ هغهٔ د عبادت ځایونه هم جوړ کړل چرته به چې د هغهٔ د پردی مُلک ټولو ښځو
خوشبوئی سوزوله او خپلو خُدایانو ته به یې نذرانې پېش کولې. ⑨-⑩ مالِک خُدائ د بنی اِسرائیلو خُدائ پاک دوه ځل

سلیمان ته څرګند شوے وو او دا حُکم يې ورکړے وو چې د پردو خُدایانو عبادت مهٔ کوه، خو سلیمان د مالِک خُدائ تابعداری ونهٔ کړه او د هغهٔ نه واوړېدو. نو مالِک خُدائ سلیمان ته په قهر شو ﴿۱۱﴾ او ورته يې وفرمائيل، "تا قصداً ما سره خپل لوظ مات کړے دے او زما د حُکمونو نافرمانی دې کړې ده، نو زهٔ به خامخا ستا نه بادشاهی اخلم او ستا يو نوکر له به يې ورکوم. ﴿۱۲﴾ خو ستا د پلار داؤد په خاطر زهٔ به داسې ستا په ژوند کښې نهٔ کوم، خو ستا د زوئ په بادشاهی کښې به يې وکړم. ﴿۱۳﴾ خو زهٔ به د هغهٔ نه ټوله بادشاهی نهٔ اخلم، زهٔ به د خپل خِدمت کوونکی داؤد او د خپل خوښ شوی ښار يروشلم د خاطره يوه قبيله هغهٔ ته پرېږدم."

د حضرت سلیمان دشمنان

﴿۱۴﴾ نو مالِک خُدائ د ادوم شاهی خاندان حدد راوچت کړو چې د سلیمان خِلاف شی. ﴿۱۵-۱۶﴾ د دې نه ډېر وخت وړاندې، کله چې داؤد ادوم فتح کړو او د هغهٔ د لښکر مشر يوآب د مړو ښخولو له تلے وو نو داؤد او د هغهٔ سړی په ادوم کښې شپږ مياشتې پاتې شول او په دې دوران کښې هغوئ په ادوم کښې ټول نران ووژل ﴿۱۷﴾ خو حدد او د هغهٔ د پلار څهٔ ادوميان نوکران مِصر ته تښتېدلی ؤو. (په هغه وخت کښې حدد ماشوم وو.) ﴿۱۸﴾ هغوئ ميديان پرېښودو او فاران ته لاړل، چې هلته يو څو نور سړی ورسره ملګری شول. بيا هغوئ مِصر ته سفر وکړو او فِرعون له لاړل، هغهٔ حدد له لږه زمکه او کور ورکړو او د خوراک بندوبست يې ورله وکړو. ﴿۱۹﴾ او د فِرعون حدد دومره خوښ شو چې هغهٔ له يې د خپلې ښځې يعنې د مَلِکې تحفنحيس خور وکړه، چې حدد يې وادهٔ کړی. ﴿۲۰﴾ د هغې نه يې يو زوئ جنويت پيدا شو، چې هغه مَلِکې د فِرعون په محل کښې ساتلو او هلته د فِرعون د زامنو سره اوسېدو. ﴿۲۱﴾ کله چې په مِصر کښې حدد ته دا پيغام ورسېدو چې داؤد او د لښکر مشر يوآب مړهٔ شوی دی، نو حدد فِرعون ته ووئيل، "ما پرېږده چې زهٔ واپس خپل مُلک ته لاړ شم." ﴿۲۲﴾ فِرعون ترې نه تپوس وکړو، "دلته تا ته د څهٔ کمے دے؟ چې واپس خپل کور ته تلل غواړې." حدد فِرعون له جواب ورکړو، "نه، بس ما له د تلو اجازت راکړه." ﴿۲۳﴾ خُدائ پاک د اليدع زوئ رِزون هم د سلیمان خِلاف کړو. رزون د خپل نيک يعنې د ضوباه بادشاه هددعزر نه تښتېدلے وو، ﴿۲۴﴾ او هغه د بدمعاشانو د يوې قبيلې مشر شوے وو. دا د هغې نه پس شوی ؤو چې کله داؤد هددعزر له شکست ورکړو. رِزون او د هغهٔ سړی لاړل او په دمشق کښې اوسېدل، چې هلته خپلو سړو هغه په دمشق کښې بادشاه جوړ کړو. ﴿۲۵﴾ د سلیمان په ټول ژوند کښې رِزون د بنی اِسرائيلو دشمن وو او د حدد په شان يې هغوئ په تکليف کول، هغهٔ د بنی اِسرائيلو نه نفرت کولو خو په خپله يې په شام بادشاهی کوله.

د يربعام سره د خُدائ پاک لوظ

﴿۲۶﴾ يو بل سړے د نباط زوئ يربعام د سلیمان بادشاه خِلاف شو چې هغه د سلیمان خپل يو آفسر وو. يربعام په اِفرائيم کښې د صريده وو. او د يربعام د کونډې مور نوم صروعه وو. ﴿۲۷﴾ دا د هغهٔ د بغاوت قيصه ده. سلیمان د يروشلم نمرخاتهٔ طرف ته بره ختلی پټی جوړول او د ښار دېوالونه يې مرمت کول. ﴿۲۸﴾ يربعام يو تکړه زلمے وو او کله چې سلیمان ته پته ولګېده چې هغه څومره محنتی دے، نو هغه يې د منسی او اِفرائيم قبيلو په علاقه کښې د هغه مزدورانو مشر جوړ کړو. ﴿۲۹﴾ يوه ورځ کله چې يربعام د يروشلم نه سفر کولو نو په لاره بانديې اخياه پيغمبر ورسره مِلاو شو، اخياه د سيلا وو. او په مېدان کښې د هغوئ نه بغير نور هيڅ څوک هم نهٔ ؤو، اخياه نوې چُوغه اغوستې وه. ﴿۳۰﴾ اخياه چې کومه نوې چُوغه اغوستې وه هغه يې وويستله او دولس ټوټې يې کړه، ﴿۳۱﴾ او يربعام ته يې ووئيل، "لس ټوټې د ځان دپاره واخله، ځکه مالِک خُدائ د بنی اِسرائيلو خُدائ پاک تا ته وائی چې زهٔ د سلیمان نه بادشاهی اخلم او تا له به لس قبيلې درکوم. ﴿۳۲﴾ سلیمان به يوه قبيله زما د خِدمت کوونکی داؤد او د يروشلم په خاطر وساتی، دا هغه ښار دے چې د بنی اِسرائيل په ټول مُلک کښې ما خوښ کړے دے چې زما شی. ﴿۳۳﴾ زهٔ داسې ځکه کوم چې سلیمان زهٔ رد کړے يم او د پردو خُدايانو عبادت يې کړے دے يعنې، د صيدان د مجسمې عستارات، د موآب بُت کموس او د عمون بُت مولک. سلیمان زما نافرمانی کړې ده، هغهٔ زهٔ نهٔ يم رضا کړے او لکه څنګه چې د هغهٔ پلار داؤد زما په قانون او حُکمونو عمل کولو داسې هغهٔ نهٔ دے کړے. ﴿۳۴﴾ خو زهٔ به د سلیمان نه ټوله بادشاهی نهٔ اخلم او چې ترڅو ژوندے وی نو هغه به بادشاه ساتم. زهٔ به داسې زما خِدمت کوونکی د داؤد د خاطره کوم، کوم چې ما خوښ کړے وو او هغهٔ

زما قانون او حُکمونه منلی وُو. (۳۵) زهٔ به د سليمان د زوئ نه بادشاهی واخلم او لس قبيلې به درته حواله کړم، (۳۶) خو زهٔ به د سليمان زوئ ته يوه قبيله پرېږدم، نو چې زما د خِدمت کوونکی داؤد د اولاد نه همېشه زما يو کس وی چې په يروشلم کښې بادشاهی کوی، هغه ښار چې ما خوښ کړے دے چې چرته به زما عبادت کيږی. (۳۷) يربعامه، زهٔ به تا د اِسرائيل بادشاه جوړ کړم او تهٔ به په هغه ټوله علاقه بادشاهی کوې چې ستا زړهٔ يې غواړی. (۳۸) کهٔ تهٔ زما د حُکم پوره تابعداری کوې، زما د قانون په مطابق ژوند تېروې او زما د حُکمونو او تعليماتو په مطابق هغه کار کوې چې زما په نظر کښې ښهٔ وی، لکه څنګه چې زما خِدمت کوونکی داؤد کول، نو زهٔ به همېشه ستا مل يم. زهٔ به تا د بنی اِسرائيلو بادشاه جوړ کړم او ستا اولاد به ستا نه پس خامخا بادشاهی کوی، لکه څنګه چې ما د داؤد دپاره کړی دی. (۳۹) د سليمان د ګناه په وجه به زهٔ د داؤد اولاد له سزا ورکوم، خو دا به د همېشه دپاره نهٔ وی.“ (۴۰) سليمان د يربعام د وژلو کوشش کولو، خو يربعام د مِصر بادشاه سيساق له وتښتېدو او د سليمان تر مرګه پورې هلته ايسار وو.

د حضرت سليمان مرګ

(۴۱) د سليمان کارنامې، د هغهٔ حِکمت او چې نور څهٔ يې هم کړی وُو هغه ټول ”د سليمان شاه نامه“ نومې کِتاب کښې ليکلے شوی دی. (۴۲) هغه څلوېښت کاله په ټولو بنی اِسرائيلو باندې په يروشلم کښې بادشاه وو. (۴۳) هغه مړ شو او د داؤد په ښار کښې ښخ شو او د هغهٔ زوئ رحُبعام د هغهٔ نه پس بادشاه شو.

د شمالی قبيلو بغاوت

۱۲ (۱) بيا رحُبعام شِکم ته لاړو، چرته چې ټول اِسرائيليان راغونډ شوی وُو چې دے بادشاه جوړ کړی. (۲) کله چې د نباط زوئ يربعام د دې نه خبر شو چې څوک د سليمان بادشاه نه مِصر ته تښتېدلے وو، هغه د مِصر نه راواپس شو. (۳) د شمالی قبيلو خلقو يربعام راوغوښتو او بيا هغه ټول ورسره رحُبعام له لاړل او هغهٔ ته يې ووئيل، (۴) ”ستا پلار سليمان په مونږ باندې درانهٔ بوجونه کېښودل. کهٔ تهٔ دا بوجونه سپک کړې، نو مونږ به ستا وفادار خلق يُو.“ (۵) هغهٔ ورته ووئيل، ”درې ورځې پس راشئ نو زهٔ به تاسو له جواب درکړم.“ نو هغوئ لاړل. (۶) رحُبعام بادشاه د هغه سپين‌ږيرو مشرانو سره مشوره وکړه کوم چې د هغهٔ د پلار سليمان مشوره ورکوونکی وُو. هغهٔ ترې نه تپوس وکړو، ”تاسو ما له مشوره راکړئ چې دې خلقو له څهٔ جواب ورکړم؟“ (۷) هغوئ ورته ووئيل، ”کهٔ تهٔ نن د دې خلقو خِدمتګار جوړ شې او د هغوئ خِدمت وکړې او خوږې خبرې ورسره وکړې، نو هغوئ به تل ستا خِدمت کوونکی وی.“ (۸) خو هغهٔ د مشرانو نصيحت رد کړو او هغه زلمو له لاړو کوم چې د هغهٔ سره لوئ شوی وُو او اوس د هغهٔ مشوره ورکوونکی وُو. (۹) هغهٔ ترې نه تپوس وکړو، ”تاسو ما له مشوره راکړئ چې څهٔ وکړُو. مونږ هغه خلقو ته څهٔ ووايو چې ما ته وائی چې د هغوئ بوجونه سپک کړم چې زما پلارورباندې اېښی دی؟“ (۱۰) نو زلمو ورته ووئيل، ”څوک چې آسان ژوند غواړی نو هغوئ ته ووايه چې، زما کچه ګوته زما د پلار د ملا نه غټه ده. (۱۱) هغوئ ته ووايه چې، زما پلار په تاسو درانهٔ بوجونه اچولی دی، خو زهٔ به دا نور هم درانهٔ کړم. هغهٔ تاسو په کوړو وهلئ، خو زهٔ به تاسو په لړمانو سم کړم.“ (۱۲) درې ورځې وروستو يربعام او ټول خلق رحُبعام بادشاه ته راواپس شول، لکه څنګه چې دې بادشاه ورته وئيلی وُو. (۱۳) بادشاه د مشرانو سړو مشوره رد کړه او خلقو ته يې سختې خبرې وکړې، (۱۴) هم هغه شان څنګه چې زلمو ورته وئيلی وُو. هغهٔ ووئيل، ”زما پلار په تاسو باندې درانهٔ بوجونه اچولی وُو، خو زهٔ به دا نور هم درانهٔ کړم. هغهٔ تاسو په کوړو باندې وهلئ، خو زهٔ به تاسو په لړمانو باندې سموم.“ (۱۵) نو بادشاه خلقو ته غوږ ونهٔ نيولو، دا هر څهٔ ځکه بدل شول چې دا مالِک خُدائ ته منظوره وه چې هغه خبره پوره کړی چې مالِک خُدائ د سيلا پېغمبر اخياه په ذريعه د نباط زوئ يربعام ته کړې وه. (۱۶) کله چې ټول بنی اِسرائيليان پوهه شول چې بادشاه هغوئ ته غوږ نهٔ نيولو، نو هغوئ ووئيل، ”مونږ د داؤد بادشاهی نهٔ منو، د يَسی په زوئ کښې زمونږ څهٔ فائده ده. اے بنی اِسرائيلو، ځئ خپلو خېمو ته واپس لاړ شئ، د داؤد خاندان دې خپله بادشاهی سمباله کړی.“ او بنی اِسرائيليان خپلو خېمو ته لاړل. (۱۷) خو رحُبعام په هغه بنی اِسرائيلو باندې بادشاهی کوله کوم چې د يهوداه په علاقه کښې اوسېدل. (۱۸) بيا رحُبعام بادشاه ادورام ولېږلو، کوم چې د هغه مزدورانو مشر وو چې په زور کار ترې نه

اخستے شو، چې هغه اِسرائيل له لاړ شی، خو هغوئ هغه سنګسار کړو. رحُبعام په تېزئ سره په خپله جنګی ګاډئ کښې سور
شو او يروشلم ته وتښتېدو. (۱۹) نو هم د هغه وخت نه د اِسرائيل خلق د داؤد د شاهی خاندان خِلاف بغاوت کوی. (۲۰) کله چې
اِسرائيليان خبر شول چې يربعام د مِصر نه راواپس شوے دے، نو هغه يې د خلقو يوې غونډې ته راوغوښتلو او د ټول اِسرائيل
بادشاه يې جوړ کړو. صِرف د يهوداه قبيلې خلقو د داؤد اولاد منلو.

د سمعياه پېشګوئي

(۲۱) کله چې رحُبعام يروشلم ته ورسېدو، نو هغۀ د يهوداه او بنيامين قبيلې نه يو لاک اتيا زره ښۀ فوجيان راغونډ کړل. هغۀ دا
اراده وکړه چې د جنګ دپاره لاړ شی چې د اِسرائيل شمالی قبيلې په خپل قابو کښې بيا راولی. (۲۲) خو خُدائ پاک سمعياه
پېغمبر ته وفرمائيل (۲۳) چې هغه رحُبعام او د يهوداه او د بنيامين ټولو خلقو ته دا پېغام ورسوی، (۲۴) "په خپلو ورونړو يعنې
اِسرائيل باندې حمله مۀ کوئ. ټول کور ته لاړ شئ ځکه چې ځۀ وشول نو هغه ما کړی دی." هغوئ ټولو د مالِک خُدائ حُکم
ومنلو او واپس کورونو ته لاړل.

د يربعام د مالِک خُدائ نه اوړېدل

(۲۵) د اِسرائيل بادشاه يربعام د اِفرائيم غرونو په مُلک شِکم کښې د پَخو دېوالونو ښار جوړ کړو. بيا هغه لاړو او د فنوايل ښار
دپاره يې پاخۀ دېوالونه جوړ کړل. (۲۶)-(۲۷) هغۀ د خپل ځان سره ووئيل، "اوس خبره داسې ده، کۀ زما خلق يروشلم ته لاړ شی
او هلته د مالِک خُدائ په کور کښې نذرانې پېش کړی نو هغوئ به خپله وفاداری د يهوداه بادشاه رحُبعام ته بدله کړی او ما به
ووژنی." (۲۸) د مشورې اخستلو نه پس، بادشاه دوه د سرو زرو سخی جوړ کړل او خپلو خلقو ته يې ووئيل، "تاسو د ډېرې
مودې نه د عبادت دپاره يروشلم ته ځئ. اے اِسرائيليانو، ستاسو خُدايان دا دی چا چې د مِصر مُلک نه راوويستلئ." (۲۹) هغۀ د
سرو زرو يو سخے په بيت‌ايل کښې او بل په دان کښې کېښودو. (۳۰) نو داسې خلقو ګناه وکړه، ځکه چې هغوئ د عبادت دپاره
بيت‌ايل او دان ته لاړل. (۳۱) او يربعام په علاقو کښې د عبادت ځايونه هم جوړ کړل او د هغه کورونو نه يې اِمامان خوښ کړل
کوم چې د ليوی قبيلې نه نۀ وُو.

په بيت‌ايل کښې د عبادت حُکم ورکول

(۳۲) يربعام د اتمې مياشتې په پينځلسمه ورځ په يهوداه کښې د اختر په شان يو مذهبی اختر هم مقرر کړو. د سرو زرو کوم
سخی يې چې جوړ کړی وُو نو په بيت‌ايل کښې يې په قربان‌ګاه باندې هغې ته نذرانې پېش کړې او هغۀ هلته په بيت‌ايل کښې د
عبادت په هغه ځايونو کښې د خِدمت دپاره اِمامان کښېنول کومې علاقائی عبادتخانې چې هغۀ جوړې کړې وې. (۳۳) او د اتمې
مياشتې په پينځلسمه ورځ کومه ورځ چې هغۀ په خپله مقرره کړې وه، نو هغه بيت‌ايل ته لاړو او هغۀ چې د اِسرائيليانو دپاره کوم
اختر مقرر کړے وو د هغې د مناوولو دپاره هغۀ په قربان‌ګاه باندې يوه نذرانه پېش کړه.

۱۳

(۱) د مالِک خُدائ په حُکم باندې د يهوداه قبيلې نه د خُدائ پاک يو سړے بيت‌ايل ته لاړو او هلته په هغه وخت ورسېدو
چې يربعام نذرانې پېش کولو دپاره د قربان‌ګاه سره ولاړ وو. (۲) د مالِک خُدائ د حُکم په مطابق هغۀ قربان‌ګاه ته مخامخ چغه
کړه، "اے قربان‌ګاه، اے قربان‌ګاه. مالِک خُدائ داسې فرمائی، د داؤد په خاندان کښې به يو ماشوم پيدا شی چې د هغۀ نوم به
يوسياه وی. هغه به په تا باندې هغه اِمامان حلال کړی کوم چې په تا باندې نذرانې پېش کوی خو په حقيقت کښې په علاقائی
عبادتخانې کښې خِدمت کوی او هغه به دربانديې د بنيادمو هډُوکی وسوزوی." (۳) او پېغمبر خبره جاری وساتله، "دا قربان‌ګاه
به ټوټې ټوټې شی او ايرې به يې خورې وَرې شی. نو بيا به تا ته پته ولګی چې مالِک خُدائ زما په ذريعه خبرې کړې دی." (۴)
کله چې يربعام بادشاه دا واورېدل نو هغۀ ورته اِشاره وکړه او حُکم يې ورکړو، "دا سړے ونيسئ." نو د بادشاه لاس سمدستی
شل شو او واپس يې راغونډ نۀ کړے شو. (۵) نو قربان‌ګاه سمدستی ټوټې ټوټې شوه او ايرې په زمکه ورغورزېدې، لکه څنګه

چې هغه پېغمبر د مالِک خُدائ په نوم پېشګوئي کړې وه. ۶ يربعام بادشاه پېغمبر ته ووئيل، "مالِک خُدائ ستا خُدائ پاک ته زما دپاره دُعا وکړه او هغهٔ ته سوال وکړه چې زما لاس روغ کړی." نو پېغمبر مالِک خُدائ ته سوال وکړو او د بادشاه لاس روغ شو. ۷ بيا بادشاه پېغمبر ته ووئيل، "ما سره کور ته لاړ شه او روټۍ راسره وخوره. تا چې څهٔ کړی دی نو زهٔ به د هغې اِنعام درکړم." ۸ خو د خُدائ پاک سړی ورته وفرمائيل، "کهٔ تهٔ ما له ستا نيم دولت هم راکړې، نو زهٔ به تا سره لاړ نهٔ شم او نهٔ به هلته ستا نه څهٔ وخورم او نهٔ وڅښم. ۹ مالِک خُدائ ما له حُکم راکړے دے چې نهٔ به څهٔ خورې او نهٔ څښې او چې په کومه لار راغلے يې په هغې به واپس هم نهٔ ځې." ۱۰ خو چې په کومه لار هغه راغلے وو نو واپس په هغې لا نهٔ ړو او په بله لار لاړو.

د بيت‌ايل بوډا پېغمبر

۱۱ په هغه وخت کښې يو بوډا پېغمبر چې په بيت‌ايل کښې اوسېدو، د هغهٔ زامن راغلل او هغهٔ ته يې هغه څهٔ ووئيل چې د يهوداه پېغمبر په هغه ورځ په بيت‌ايل کښې څهٔ کړی وُو او څهٔ يې يربعام بادشاه ته فرمائيلی وُو. ۱۲ هغه بوډا پېغمبر د هغوئ نه تپوس وکړو، "کله چې هغه تلو نو په کومه لاره لاړو؟" نو هغوئ ورته هغه سړک وښودلو ۱۳ او هغهٔ هغوئ ته ووئيل چې زما دپاره خپل خر کته کړئ. نو هغوئ ورله خر کته کړو او هغه ورباندې سور شو. ۱۴ د يهوداه په پېغمبر پسې په هغه سړک روان وو او هغه يې وموندو چې د څېړۍ د ونې لاندې ناست وو. هغهٔ ترې نه تپوس وکړو، "تهٔ د يهوداه پېغمبر يې څهٔ؟" هغه سړی جواب ورکړو، "آو، زهٔ يم." ۱۵ نو بوډا پېغمبر هغهٔ ته وفرمائيل، "ما سره کور ته لاړ شه او روټۍ وخوره." ۱۶ خو د يهوداه پېغمبر ورته وفرمائيل، "زهٔ تا سره واپس نهٔ شم تلے او نهٔ په دې ځائ کښې تا سره روټۍ خوړے شم او نهٔ اوبهٔ څښلے شم، ۱۷ د مالِک خُدائ کلام په ما نازل شو چې تهٔ به هلته نهٔ روټۍ خورې او نهٔ به اوبهٔ څښې او چې په کومه لاره تلے يې، نو په هغې به واپس نهٔ راځې." ۱۸ نو د بيت‌ايل بوډا پېغمبر هغهٔ ته وفرمائيل، "زهٔ هم ستا په شان پېغمبر يم او د مالِک خُدائ په حُکم ما ته يوې فرښتې وفرمائيل چې د ځان سره دې کور ته بوځم او زهٔ ستا مېلمستيا وکړم." خو دروغ يې ورته ووئيل. ۱۹ نو د يهوداه پېغمبر د هغه بوډا پېغمبر سره کور ته لاړو او د هغهٔ سره يې روټۍ وخوړه او اوبهٔ يې ورسره وڅښلې. ۲۰ چې کله هغوئ په دسترخوان ناست وُو، نو په هغه بوډا پېغمبر باندې د مالِک خُدائ کلام نازل شو، ۲۱ او هغهٔ د يهوداه پېغمبر ته چغه کړه، "مالِک خُدائ تا ته فرمائي چې تا د هغهٔ نافرمانی کړې ده او چې هغهٔ څهٔ حُکم درکړے وو هغه شان دې ونهٔ کړل. ۲۲ خو تهٔ واپس راغلې او په هغه ځائ کښې دې روټۍ وخوړه او اوبهٔ دې وڅښلې چې هغهٔ تا ته فرمائيلی وُو چې هلته به خوراک څښاک نهٔ کوې. نو په دې وجه تهٔ به د پلار نيکهٔ په اديره کښې نهٔ شې ښخولے." ۲۳ کله چې هغوئ خوراک ختم کړو، نو هغه بوډا پېغمبر د يهوداه پېغمبر دپاره خر کته کړو، ۲۴ هغه روان شو. په لار کښې يو زمرے ورباندې راغلو او هغه يې ووژلو. د هغهٔ لاش په سړک پروت وو او خر او زمرے ورسره ولاړ وُو. ۲۵ څهٔ سړی هلته تېرېدل او په سړک باندې يې لاش وليدو چې زمرے ورسره نزدې ولاړ وو. هغوئ بيت‌ايل ته لاړل او چې څهٔ يې ليدلی وُو په هغې باندې يې خلق خبر کړل. ۲۶ کله چې بوډا پېغمبر د دې نه خبر شو، نو هغهٔ وفرمائيل، "دا هغه پېغمبر دے چې د مالِک خُدائ نافرمانی يې کړې ده. نو دا ځکه مالِک خُدائ زمرے ورولېږلو چې حمله پرې وکړی او مړ يې کړی، لکه څنګه چې مالِک خُدائ فرمائيلی وُو." ۲۷ بيا هغهٔ خپلو زامنو ته وفرمائيل، "زما دپاره زما خر کته کړئ." نو هغوئ هم داسې وکړل، ۲۸ او هغه روان شو او د هغه پېغمبر لاش يې وليدو چې په سړک پروت وو، چې خر او زمرے تر اوسه پورې ورسره ولاړ وُو، ازمرې نهٔ لاش خوړلے وو او نهٔ يې په خر حمله کړې وه. ۲۹ هغه بوډا پېغمبر لاش راواخستو، په خرهٔ يې کېښودو او واپس يې بيت‌ايل ته راوړو چې په دې باندې غم وکړی او ښخ يې کړی. ۳۰ هغه يې د خپل خاندان په قبر کښې ښخ کړو او هغه او د هغهٔ زامنو په هغهٔ باندې غمژن وُو او وئيل يې چې، "اے زما وروره ډېر افسوس دے." ۳۱ چې هغه يې ښخ کړو نو پېغمبر خپلو زامنو ته وفرمائيل، "کله چې زهٔ مړ شم، نو ما په هغه قبر کښې ښخ کړئ چې په کوم کښې د خُدائ پاک نبی ښخ دے، او زما لاش د هغهٔ د هډوکو په خوا کښې کېږدئ. ۳۲ نو هغهٔ چې د مالِک خُدائ په حُکم کومې خبرې په بيت‌ايل کښې د قربان‌ګاه خِلاف او د سامريه په ښارونو کښې د علاقائی عبادتخانې خِلاف کولې نو هغه به خامخا رښتيا شی."

د یربعام کبیره ګناه

۳۳ خو د اِسرائیل بادشاه یربعام بیا هم د خپلو بدو عملونو نه نهٔ اوړېدو او د هر قِسم خلقو اِمامان يې خوښول، چې په هغه علاقائی عبادتخانې کښې خِدمت وکړی چې کومې هغهٔ جوړې کړې وې. چې چا هم اِمام جوړېدل غوښتل نو هغه به يې اِمام مقررولو. ۳۴ د دې ګناه په وجه د یربعام بادشاهی ختمه شوه او د زمکې د مخ نه ورکه شوه.

د یربعام د زوئ مرګ

۱۴ ۱ په هغه وخت کښې د یربعام بادشاه زوئ ابیاه بیمار شو. ۲ یربعام خپلې ښځې ته ووئیل، "خپل مخ پټ کړه چې څوک دې ونهٔ پېژنی او سیلا ته لاړه شه چرته چې اخیاه پېغمبر اوسیږی، چا چې فرمائیل چې زهٔ به د اِسرائیل بادشاه جوړېږم. ۳ هغهٔ له لس غټې او څهٔ نرۍ روټۍ او یو منګے شات ورکړه. د هغهٔ نه تپوس وکړه چې په هلک باندې به څهٔ چل کیږی." ۴ نو هغه په سیلا کښې د اخیاه کور ته لاړه. د ډېر عُمر په وجه اخیاه ړوند شوے وو. ۵ مالِک خُدائ اخیاه ته فرمائیلی وُو چې د یربعام ښځه د خپل بیمار زوئ په حقله تپوس کولو له راروانه ده. او مالِک خُدائ اخیاه ته وفرمائیل چې څهٔ به وائي. کله چې د یربعام ښځه راورسېده، نو هغې داسې ښکاره کړل چې هغه ګنې بل څوک ده. ۶ خو چې کله اخیاه ته پته ولګېده چې هغه په دروازه باندې راننوځی، نو هغهٔ وفرمائیل، "د یربعام ښځې دننه راشه. تهٔ دا ولې ښکاره کوې چې ګنې بل څوک يې؟ ما سره ستا دپاره یو بد خبر دے. ۷ لاړه شه او یربعام ته ووایه چې مالِک خُدائ د بنی اِسرائیلو خُدائ پاک هغهٔ ته فرمائی چې ما ستا درجه د نورو خلقو نه اوچته کړه او زما د خلقو بنی اِسرائیلو بادشاه مې جوړ کړې. ۸ د داؤد اولاد نه ما بادشاهی واخستله او تا له مې درکړه. خو تهٔ زما د خِدمت کوونکی داؤد په شان نهٔ يې، چې هغه زما پوره تابعدار وو، زما حُکمونه يې منل او صِرف هغه څهٔ يې کول چې ما ورته وئیل. ۹ تا د هغوئ نه هم لوئې ګناهونه وکړل چې کومو ستا نه مخکښې بادشاهی کوله. تا زهٔ رد کړے يم او زما غصه دې راپاروله ده ځکه چې د عبادت دپاره دې بُتان او مجسمې جوړې کړې دی. ۱۰ نو د دې په وجه به زهٔ ستا په شاهی خاندان وبا راولم او ستا د اولاد ټول نران به ووژنم که هغه آزاد وی او که غلام. او زهٔ به ستا د خاندان نه ځان خلاص کړم، هغوئ به داسې فنا شی لکه چې څپیاکې وسوزولے شی. ۱۱ ستا د خاندان هر یو کس چې په ښار کښې مړ شی نو سپی به هغه وخوری او چې څوک په میدان کښې مړ شی نو مارغان به هغه وخوری. ما مالِک خُدائ دا فرمائیلی دی." ۱۲ او اخیاه د یربعام ښځې ته وفرمائیل، "اوس واپس کور ته لاړه شه. چې څنګه تهٔ ښار ته ورننوځې نو ستا زوئ به مړ شی. ۱۳ ټول بنی اِسرائیلیان به په هغهٔ ماتم وکړی او ښخ به يې کړی. صِرف دے به د یربعام د خاندان هغه کس وی چې په صحیح طریقه کفن دفن شوے وی، ځکه چې صِرف د هغهٔ نه مالِک خُدائ، د بنی اِسرائیلو خُدائ پاک رضا دے. ۱۴ مالِک خُدائ په اِسرائیل باندې یو بادشاه مقرروی چې هغه به د یربعام د خاندان بادشاهی ختمه کړی او دا به هم اوس اوس وشی. ۱۵ مالِک خُدائ به د اِسرائیل مُلک له سزا ورکړی او هغه به داسې وخوځوی لکه چې په یوه وَله کښې د لوخې بوټے خوځیږی. هغه به اِسرائیل د دې ښهٔ مُلک نه د بېخ نه وباسی کوم چې هغهٔ د هغوئ پلار نیکهٔ له ورکړے وو او هغوئ به د فرات سیند نه اخوا خوارهٔ وارهٔ کړی، ځکه چې هغوئ د اشیرې بُتانو جوړولو په وجه د هغهٔ غصه راپاروله ده. ۱۶ مالِک خُدائ به اِسرائیل ځکه پرېږدی چې یربعام ګناه کړې ده او اِسرائیل يې د ګناه طرف ته بوتلی دی." ۱۷ د یربعام ښځه واپس تِرضاه ته لاړه. چې څنګه هغه کور ته دننه شوه نو هغه هلک مړ شو. ۱۸ ټول اِسرائیل په هغهٔ پسې غم وکړو او هغه يې ښخ کړو، هم هغه شان چې څنګه مالِک خُدائ د خپل خِدمت کوونکی اخیاه پېغمبر په ذریعه فرمائیلی وُو.

د یربعام مرګ

۱۹ یربعام بادشاه چې نور څهٔ هم وکړل، هغهٔ چې کوم جنګونه کړی وُو او چې هغهٔ څنګه بادشاهی کوله نو دا هر څهٔ د اِسرائیل د بادشاهانو په تاریخ کښې لیکلے شوی دی. ۲۰ یربعام دوویشت کاله بادشاهی وکړه. هغه مړ شو او ښخ شو او د هغهٔ زوئ ندب د هغهٔ نه پس بادشاه جوړ شو.

د يهوداه بادشاه رحُبعام

٢١ د سليمان زوئ رحُبعام د يو څلويښتو کالو وو چې هغه د يهوداه بادشاه جوړ شو او هغهٔ اوولس کاله په يروشلم کښې
بادشاهي وکړه، دا هغه ښار دے چې مالِک خُدائ د بنی اِسرائيلو ټولې علاقې نه خوښ کړے دے چرته چې د هغهٔ عبادت کيږی.
د رحُبعام مور نعمه د عمون وه. ٢٢ د يهوداه خلقو د مالِک خُدائ خِلاف ګناه وکړه او د هغهٔ غصه يې څکه راوپاروله چې د
خپل پلار نيکهٔ نه زياته نافرمانی يې وکړه. ٢٣ هغوئ د غلطو خُدايانو دپاره علاقائی عبادتخانې جوړې کړې او د کاڼو ستنې او د
اشيرې بُت نښې يې ولګولې چې په غرونو او د شنو ونو لاندې عبادت وکړی. ٢٤ د دې هر څهٔ نه بده خبره دا وه چې هلته سړی
او ښځې وې چې د غېرو قومونو د عبادت په ځايونو کښې يې کنجرتوب کولو. د يهوداه خلقو هغه ټول حرام کارونه وکړل کوم
چې هغه خلقو کول څوک چې مالِک خُدائ په هغه وخت شړلی وُو چې کله بنی اِسرائيليان په مُلک کښې مخ په وړاندې تلل. ٢٥
د رحُبعام د بادشاهۍ په پينځم کال د مِصر بادشاه سيساق په يروشلم حمله وکړه. ٢٦ هغهٔ د مالِک خُدائ د کور او د محل ټولې
خزانې يوړلې سره د سرو زرو هغه ډالونو چې سليمان جوړ کړی وُو. ٢٧ د دې په ځائ رحُبعام بادشاه د زېړو ډالونه جوړ کړل
او د هغه آفسرانو په حواله يې کړل کوم چې د محل د دروازو څوکيداران وُو. ٢٨ هر ځل به چې بادشاه د مالِک خُدائ کور ته
تلو، نو څوکيدارانو به ډالونه وړل او بيا به يې واپس د څوکيدارانو کوټې ته راوړل. ٢٩ نور هر څهٔ چې رحُبعام بادشاه کړی وُو
نو هغه د يهوداه د بادشاهانو په تاريخ کښې ليکلے شوی دی. ٣٠ په دې ټوله موده کښې رحُبعام او يربعام د يو بل خِلاف په
جنګ کښې وُو. ٣١ رحُبعام مړ شو او د داؤد د ښار په شاهی اديره کښې ښخ شو. د هغهٔ مور نعمه وه. او د رحُبعام زوئ ابياه
د هغهٔ نه پس بادشاه جوړ شو.

د يهوداه بادشاه ابياه

١٥ ١ د يربعام د نباط د زوئ د بادشاهۍ په اتلسم کال، ابياه د يهوداه بادشاه شو، ٢ او هغهٔ په يروشلم کښې درې کاله
بادشاهي وکړه. د هغهٔ مور معکه د ابی‌سلوم لور وه. ٣ هغهٔ د خپل پلار په شان هم هغه ګناهونه وکړل او د مالِک خُدائ د خپل
خُدائ پاک وفادار نهٔ وو، لکه څنګه چې د هغهٔ نيکهٔ داؤد وفادار وو. ٤ خو مالِک خُدائ د هغهٔ خُدائ پاک د داؤد د خاطره
ابياه له يو زوئ ورکړو چې د هغهٔ نه پس په يروشلم بادشاهی کوی او د دې حِفاظت کوی. ٥ مالِک خُدائ داسې څکه وکړل
چې داؤد به هغه کار کولو چې مالِک خُدائ پرې رضا کېدو او ټول عُمر يې د حِتی اورِياه د مسئلې نه بغېر د هغهٔ د يو حُکم
نافرمانی نهٔ وه کړې. ٦ کوم جنګ چې د رحُبعام او يربعام په مينځ کښې شروع شوے وو نو هغه د ابياه په ټول ژوند کښې
جاری وو. ٧ او نور هر څهٔ چې ابياه کړی وُو هغه د يهوداه د بادشاهانو په تاريخ کښې ليکلے شوی دی. ٨ ابياه مړ شو او
د داؤد په ښار کښې ښخ شو او د هغهٔ زوئ آسا د هغهٔ نه پس بادشاه جوړ شو.

د يهوداه بادشاه آسا

٩ د اِسرائيلو د بادشاه د يربعام د بادشاهۍ په شلم کال آسا د يهوداه بادشاه شو، ١٠ او هغهٔ يو څلويښت کاله په يروشلم
کښې بادشاهی وکړه. د هغهٔ نيا معکه وه، چې د ابی‌سلوم لور وه. ١١ آسا د خپل پلار نيکهٔ داؤد په شان هم هغه څهٔ کول چې
مالِک خُدائ ورباندې رضا کېدو. ١٢ هغهٔ د مُلک د بُتانو د عبادت د ځايونو نه ټول نران او ښځې کنجرې وويستلې او هغه ټول
بُتان يې لرې کړل چې د هغهٔ پلار نيکهٔ جوړ کړی وُو. ١٣ هغهٔ خپله نيا معکه د "مور مَلِکه" د عُهدې نه لرې کړه، څکه چې هغې
د اشيرې يو بې‌حيا بُت جوړ کړے وو. آسا دا بُت مات کړو او د قِدرون په ميدان کښې يې وسوزولو. ١٤ اګر چې آسا علاقائی
عبادتخانې نهٔ وې تباه کړی، خو بيا هم ټول عُمر د مالِک خُدائ وفادار وو. ١٥ د هغهٔ پلار چې کوم څيزونه خُدائ پاک ته وقف
کړی وُو نو هغه ټول يې د مالِک خُدائ په کور کښې کېښودل، د سرو زرو او سپينو زرو هغه څيزونه يې هم کېښودل چې هغهٔ په
خپله وقف کړی وُو. ١٦ د يهوداه بادشاه آسا او د اِسرائيل بادشاه بعشا د خپلې بادشاهۍ په دوران کښې همېشه د يو بل خِلاف
په جنګ وُو. ١٧ بعشا په يهوداه حمله وکړه او د راما نه يې پاخهٔ ديوالونه تاو کړل چې د يهوداه ټول تګ راتګ بند کړی. ١٨ نو

آسا بادشاه هغه ټول سپین زر او سرۀ زر يوړل چې د مالِک خُدائ په کور او محل په خزانو کښې پاتې وُو او دا يې د خپلو
آفسرانو په ذريعه د دې پيغام سره دمشق ته د شام بادشاه بِن‌حدد له ولېږل چې هغه د حزيون نمسے او طاب‌رمون زوئ وو،
(١٩) ”راځه چې زمونږ د پلار نيکۀ په شان په خپلو کښې لوظ وکړُو. ګوره، دا سپين زر او سرۀ زر تحفه درلېږم. نو د اِسرائيل
بادشاه بعشا سره خپل اِتحاد مات کړه، چې هغه زما د علاقې نه خپل فوجيان بهر کړی.“ (٢٠) بِن‌حدد بادشاه د آسا خبرې ته
راضی شو او خپل فوجی آفسران او د هغوئ لښکر يې ولېږلو چې د اِسرائيل په ښارونو حمله وکړی. هغوئ عيون، دان،
ابيل‌بيت‌معکه، د ګليل ټِنډ ته نزدې علاقه او د نفتالی ټوله علاقه قبضه کړه. (٢١) کله چې بعشا بادشاه د دې نه خبر شو، نو هغۀ د
راما دېوالونه پخول پرېښودل او تِرضاه ته لاړو. (٢٢) بيا آسا بادشاه په ټوله يهوداه کښې هر چا ته دا حُکم وکړو چې د راما نه
هغه کاڼی او لرګی يوسی چې بعشا د دې پَخو دېوالونو جوړولو دپاره استعمالول. د دې سامان سره آسا د مصفاه او جبعه ښار
مضبوط کړو چې د بنيامين په علاقه کښې وو. (٢٣) نور هر څۀ چې آسا بادشاه کړی وُو، د هغۀ د بهادرئ کارنامې او کوم
ښارونه يې چې جوړ کړی وُو، دا هر څۀ د يهوداه د بادشاهانو په تاريخ کښې ليکلے شوی دی. خو په بوډاتوب کښې وربانديې د
پښو بيماری راغله. (٢٤) آسا مړ شو او د داؤد د ښار په شاهی اديره کښې ښخ شو او د هغۀ زوئ يهوسفط د هغۀ نه پس بادشاه
جوړ شو.

د اِسرائيل بادشاه ندب

(٢٥) د يهوداه بادشاه آسا د بادشاهۍ په دويم کال کښې، د يربعام بادشاه زوئ ندب د اِسرائيل بادشاه شو او دوه کاله يې
بادشاهی وکړه. (٢٦) لکه څنګه چې د هغۀ پلار د مالِک خُدائ خِلاف ګناه کړې وه نو هغۀ هم وکړه او اِسرائيليان يې د ګناه طرف
ته بوتلل. (٢٧) د يساکار قبيلې د اخياه زوئ بعشا د ندب خِلاف منصوبه جوړه کړه او هغه يې ووژلو، په دې وخت کښې ندب او
د هغۀ لښکر د فلستيه په مُلک کښې د جبتون ښار محاصره کړے وو. (٢٨) د يهوداه بادشاه آسا د بادشاهۍ په دريم کال داسې
وشول. او بعشا د ندب نه پس د اِسرائيل بادشاه شو. (٢٩) څنګه چې هغه بادشاه شو نو هغۀ د يربعام د خاندان کسان ووژل. هم
هغه شان چې څنګه مالِک خُدائ د خپل خِدمت کوونکی د سيلا پيغمبر اخياه په ذريعه فرمائيلی وُو، د يربعام مکمل خاندان
ووژلے شو، يو کس هم ژوندے پاتې نۀ شو. (٣٠) دا ځکه چې يربعام د مالِک خُدائ د بنی اِسرائيلو خُدائ پاک غصه راوپاروله،
دا د هغې ګناه په وجه چې هغۀ کړې وه او اِسرائيليان هم د ګناه طرف ته بوتلی وُو. (٣١) نور هر څۀ چې ندب کړی وُو نو هغه د
اِسرائيل د بادشاهانو د تاريخ په کِتاب کښې ليکلے شوی دی. (٣٢) د يهوداه بادشاه آسا او د اِسرائيل بادشاه بعشا هر وخت د يو
بل خِلاف په جنګ کښې وُو.

د اِسرائيل بادشاه بعشا

(٣٣) د يهوداه بادشاه آسا د بادشاهۍ په دريم کال د اخياه زوئ بعشا د ټول اِسرائيل بادشاه شو او څليريشت کاله يې په تِرضاه
کښې بادشاهی وکړه. (٣٤) لکه څنګه چې مخکښې يربعام بادشاه ګناه کړې وه نو هغۀ هم د مالِک خُدائ خِلاف ګناه وکړه او
اِسرائيليان يې د ګناه طرف ته بوتلل.

١٦ (١) بيا د مالِک خُدائ کلام د حنانی په زوئ ياهُو پيغمبر نازل شو او د بعشا دپاره يې دا پيغام ورکړو، (٢) ”ما د خاورو
نه اوچت کړې او د اِسرائيليانو مشر مې جوړ کړې. خو د يربعام په شان تا هم ګناه کړې ده او زما خلق دې د ګناه طرف ته
بوتلی دی. د هغوئ ګناهونو زما غصه راپاروِلې ده، (٣) نو زۀ به تا او ستا خاندان تباه کړم، لکه څنګه چې ما يربعام او د هغۀ
خاندان تباه کړے وو. (٤) ستا د خاندان هر يو کس چې په ښار کښې مړ شی نو سپی به يې وخوری او څوک هم چې په ميدان
کښې مړۀ شی نو مارغان به يې وخوری.“ (٥) بعشا چې نور هر څۀ هم کړی دی سره د هغۀ د بهادرئ ټولو کارنامو هغه د
اِسرائيل د بادشاهانو په تاريخ کښې ليکلے شوی دی. (٦) بعشا مړ شو او په تِرضاه کښې ښخ شو او د هغۀ زوئ ايله د هغۀ نه
پس بادشاه شو. (٧) د مالِک خُدائ پيغام د بعشا او د هغۀ خاندان خِلاف د ياهُو پيغمبر په ذريعه ورکړے شوے وو ځکه چې

بعشا د مالِک خُدائ په نظر کښې گناهونه کړی ؤو. هغهٔ د خپلو بدو عملونو په وجه د مالِک خُدائ غصه راوپاروله، ځکه چې هغهٔ د یربعام مکمل خاندان وژلے وو، نو هغه د یربعام په شان ظالم شو.

د اِسرائیل بادشاه ایله

۸ د یهوداه بادشاه آسا د بادشاهئ په شپږویشتم کال، د بعشا زوئ ایله د اِسرائیل بادشاه شو او دوه کاله یې په تِرضاه باندې بادشاهی وکړه. ۹ د هغهٔ یو آفسر زمری چې د بادشاه د نیمو جنگی گاډو مشر وو، د بادشاه خِلاف منصوبه جوړه کړه. او ایله یوه ورځ په تِرضاه کښې د محل مشر ارضه په کور کښې د میو په نشه کښې وو. ۱۰ زِمری کور ته ورننوتلو، ایله یې ووژلو او د هغهٔ په تخت کښېناستو. د یهوداه بادشاه آسا د بادشاهئ په اوویشتم کال داسې وشول. ۱۱ څنگه چې زمرے د هغهٔ په تخت کښېناستو، نو هغهٔ د بعشا د خاندان ټول کسان ووژل. د هغهٔ ټول نران رشته‌دار او نران دوستان یې ووژل. ۱۲ نو چې څنگه مالِک خُدائ د یاهُو پیغمبر په ذریعه د بعشا خِلاف فرمائیلی ؤو، زِمری د بعشا مکمل خاندان ووژلو. ۱۳ د خپلې گناه او د بنی اِسرائیلو د گناه طرف ته بوتلو په وجه، بعشا او د هغهٔ زوئ ایله د مالِک خُدائ د بنی اِسرائیلو خُدائ پاک غصه راوپاروله.
۱۴ ایله چې نور هر څهٔ هم کړی ؤو نو هغه د اِسرائیل د بادشاهانو په تاریخ کښې لیکلے شوی دی.

د اِسرائیل بادشاه زِمری

۱۵ د یهوداه بادشاه آسا د بادشاهئ په اوویشتم کال، زِمری په تِرضاه کښې اووهٔ ورځې په اِسرائیل بادشاهی وکړه. د اِسرائیل فوجیانو په فلستیه کښې د جبتون ښار محاصره کړے وو، ۱۶ او کله چې هغوئ خبر شو چې زِمری د بادشاه خِلاف منصوبه جوړه کړې ده او بادشاه یې وژلے دے، نو هلته هغوئ ټولو دا اِعلان وکړو چې د هغوئ فوجی مشر عُمری د اِسرائیل بادشاه دے. ۱۷ عُمرے او د هغهٔ فوجیان د جبتون نه لاړل او تِرضاه یې محاصره کړو. ۱۸ کله چې زِمری ولیدل چې ښار قبضه شوے دے، نو هغه د محل دننئ قلعې ته لاړو، په محل یې اور بل کړو او هغه د اور په لمبو کښې مړ شو. ۱۹ د مالِک خُدائ خِلاف د هغهٔ د گناهونو په وجه داسې وشول، لکه څنگه چې د هغهٔ نه مخکښېنی یربعام د خپلې گناه په وجه مالِک خُدائ نارضا کړے وو او اِسرائیلیان یې د گناه طرف ته بوتلی ؤو. ۲۰ زِمری چې نور څهٔ هم کړی ؤو، سره د هغهٔ د بغاوت د منصوبې جوړولو، دا د اِسرائیل د بادشاهانو په تاریخ کښې لیکلے شوی دی.

د اِسرائیل بادشاه عُمری

۲۱ نو د دې نه پس اِسرائیلیان په دوو ډلو کښې تقسیم شول، نیمو کسانو وئیل چې د جینت زوئ تِبنی بادشاه جوړ ؤو او نیم د عُمری په حق کښې ؤو. ۲۲ خو د عُمری قبیلې وګټله او د جینت زوئ تِبنی په ډله باندې بریالی شول. تِبنی ووژلے شو او عُمری بادشاه شو. ۲۳ نو د یهوداه د آسا بادشاه د بادشاهئ په یو دېرشم کال، عُمری د اِسرائیل بادشاه شو او دولس کاله یې بادشاهی وکړه، وړومبے شپږ کاله هغهٔ په تِرضاه کښې بادشاهی وکړه، ۲۴ او بیا هغهٔ د سپینو زرو په شپږ زره سیکو باندې د سامریه غر د یو سړی نه واخستلو چې نوم یې سمر وو. عُمری د غرهٔ نه پاخهٔ دېوالونه تاو کړل، هلته یې یو ښار جوړ کړو او سامریه نوم یې پرې کېښودو، سمر د دې غر مخکښېنے مالِک وو. ۲۵ عُمری د مالِک خُدائ په نظر کښې بد کارونه کول او د مالِک خُدائ خِلاف یې د مخکښېنو بادشاهانو نه زیاته گناه وکړه. ۲۶ د یربعام په شان، هغهٔ هم د مالِک خُدائ د بنی اِسرائیلو خُدائ پاک غصه راوپاروله، دا د هغهٔ د خپلې گناه او د هغه گناه په وجه ؤو چې بنی اِسرائیلیان یې د بُت پرستئ طرف ته بوتلی ؤو. ۲۷ نور هر څهٔ چې عُمری کړی ؤو او د هغهٔ ټولې کامیابئ د اِسرائیل د بادشاهانو په تاریخ کښې لیکلے شوی دی. ۲۸ عُمری مړ شو او په سامریه کښې ښخ شو او د هغهٔ زوئ اخی‌اب د هغهٔ نه پس بادشاه جوړ شو.

د اِسرائیل بادشاه اخی‌اب

۲۹ د یهوداه بادشاه آسا د بادشاهئ په اتهٔ دېرشم کال، د عُمری زوئ اخی‌اب د اِسرائیل بادشاه شو، هغهٔ په سامریه کښې

دوویشت کاله بادشاهي وکړه. ﴿٣٠﴾ هغهٔ د مخکښېنو بادشاهانو د هر يو نه زيات د مالِک خُدائ خِلاف گناه وکړه. ﴿٣١﴾ هغهٔ نهٔ صرف د يربعام بادشاه گناهونه معمولی گڼل بلکې هغهٔ د صيدانی بادشاه اِتبعل لور ايزبل هم وادهٔ کړه او د بعل عبادت يې وکړو. ﴿٣٢﴾ هغهٔ په سامريه کښې د بعل دپاره يوه عبادتخانه او يوه قربانګاه جوړه کړه او هغه يې په کښې کېښودو. ﴿٣٣﴾ هغهٔ د اشيرې بُت ولګولو. د اِسرائيل د ټولو مخکښېنو بادشاهانو نه يې زيات د مالِک خُدائ د بنی اِسرائيلو خُدائ پاک غصه راوپاروله. ﴿٣٤﴾ د هغهٔ د بادشاهۍ په دوران کښې د بيت‌ايل، حی‌ايل د يريحو ښار بيا جوړ کړو. کله چې حی‌ايل د يريحو بنياد کېښودو نو د هغهٔ مشر زوئ ابيرام مړ شو او چې کله يې دروازې جوړې کړې نو د هغهٔ کشر زوئ سجوب مړ شو، هم هغه شان لکه چې مالِک خُدائ د نون زوئ يشوَع په ذريعه د دې پېشګوئي کړې وه.

د حضرت الياس د اوچ کالی پېشګوئي ورکول

۱۷ ﴿١﴾ په جِلعاد کښې د تِشبی يو پېغمبر وو چې نوم يې الياس وو. هغهٔ اخی‌اب بادشاه ته وفرمائيل، ”زهٔ د ژوندی مالِک خُدائ يعنې د بنی اِسرائيلو د خُدائ پاک خِدمت کوونکے يم، او زهٔ د هغهٔ په نوم قسم خورم چې ترڅو زهٔ ونهٔ وايم نو په راتلونکو کالونو کښې به باران نهٔ کېږی. او پرخه قدرې به هم ونهٔ شی.“ ﴿٢﴾ بيا د مالِک خُدائ کلام په الياس نازل شو، ﴿٣﴾ ”د دې ځائ نه نمرخاتهٔ طرف ته لاړ شه او د اُردن سيند نمرخاتهٔ طرف ته د کريت ولې سره نزدې پټ شه. ﴿٤﴾ تهٔ د ولې نه اوبهٔ څښه او ما کارغانو له حُکم ورکړے دے چې هلته تا له خوراک راوړی.“ ﴿٥﴾ الياس د مالِک خُدائ فرمانبرداری وکړه او د کريت ولې سره نزدې د اوسېدو دپاره لاړو. ﴿٦﴾ کارغانو به هغهٔ له سحر او ماښام روټۍ او غوښه راوړه او هغهٔ د ولې نه اوبهٔ څښلې. ﴿٧﴾ خو څهٔ موده وروستو، په مُلک کښې د اوچ کالی په وجه هغه وَله اوچه شوه.

د صارفت د کونډې قيصه

﴿٨﴾ بيا د مالِک خُدائ کلام په الياس نازل شو چې، ﴿٩﴾ ”اوس د صيدا سره نزدې د صارفت ښار ته لاړ شه او هلته دېره شه. ما هلته يوې کونډې ته وئيلی دی چې تا له خوراک درکوی.“ ﴿١٠﴾ نو الياس صارفت ته لاړو او چې څنګه هغه د ښار دروازې ته ورسېدو نو هغهٔ يوه کونډه وليده چې د اور خشاک يې راغونډولو. نو هغه يې راوغوښته او ورته يې وفرمائيل، ”ما له په جام کښې لږې اوبهٔ راوړه چې وې څښم.“ ﴿١١﴾ څنګه چې هغه اوبو راوړلو له روانه شوه، نو هغهٔ آواز ورکړو، ”ما له لږه روټۍ هم راوړه؟“ ﴿١٢﴾ کونډې ورته ووئيل، ”زهٔ د ژوندی مالِک خُدائ ستا د خُدائ پاک په نوم قسم خورم چې هيڅ مې نهٔ دی پاخهٔ کړی. ما سره په منګی کښې صِرف يو موټے اوړهٔ او په لوښی کښې يو څاڅکے قدرې د زيتُونو تېل دی. زهٔ دلته لږ شان خشاک راټولولو له راغلې يم چې ځان سره يې کور ته يوسم او خپل زوئ او ځان له لږ خوراک تيار کړم. او د دې خوراک نه پس به مونږ د لوږې نه مړهٔ شُو.“ ﴿١٣﴾ الياس ورته وفرمائيل، ”مهٔ يرېږه. کور ته لاړه شه او چې څهٔ دې ووئيل نو هم هغه شان وکړه. خو اول، چې تا سره څهٔ دی د هغې نه يوه وړه روټۍ پخه کړه او ما له يې لږه راوړه او بيا د خپل زوئ او ځان دپاره څهٔ تيار کړه. ﴿١٤﴾ ځکه چې مالِک خُدائ د بنی اِسرائيلو خُدائ پاک داسې فرمائی چې تر هغې به ستا په منګی کښې اوړهٔ او په لوښی کښې تېل ختم نهٔ شی ترڅو چې ما مالِک خُدائ په زمکه باران نهٔ وی ورولے.“ ﴿١٥﴾ هغه کونډه کور ته لاړه او هم هغه شان يې وکړل چې څهٔ ورته الياس فرمائيلی وُو. او د هغوئ درېو واړو دپاره د ډېر وخت خوراک موجود وو. ﴿١٦﴾ مالِک خُدائ هغه وعده پوره کړه چې کومه يې د الياس پېغمبر په ذريعه کړې وه او په منګی کښې نهٔ اوړهٔ او نهٔ په لوښی کښې تېل ختم شول. ﴿١٧﴾ څهٔ موده وروستو، د هغه کونډې ښځې زوئ بيمار شو او ورځ په ورځ هغه نور هم خرابېدو او په آخر کښې يې ساه ورکړه. ﴿١٨﴾ هغه ښځې الياس ته ووئيل، ”د خُدائ پاک پېغمبره دا تا ما سره څهٔ کړی دی؟ تهٔ دلته د دې دپاره راغلے يې چې خُدائ پاک ته زما ګناهونه رایاد کړې او زما د زوئ د مرګ سبب وګرځې؟“ ﴿١٩﴾ الياس ورته وفرمائيل، ”ما له ستا زوئ راکړه.“ بيا هغهٔ هلک د هغې د غېږې نه واخستلو او بره يې هغه کوټې ته وخېژولو چرته چې اوسېدو. الياس هغه هلک په خپل کټ کښې واچولو ﴿٢٠﴾ او مالِک خُدائ ته يې سوال وکړو، ”اے مالِکه، زما خُدايه پاکه، تا د دې کونډې سره دومره بد ولې وکړل؟ هغه زما سره دومره ښهٔ ده چې زما خيال ساتی او اوس تهٔ د هغې زوئ وژنې.“ ﴿٢١﴾ بيا الياس درې ځل هغه هلک راغاړه ويستلو او مالِک خُدائ ته يې سوال وکړو،

”اے مالِکه، زما خُدايه پاکه، دا ماشوم دې بيا راژوندے شی.“ ﴿٢٢﴾ مالِک خُدائ د الياس سوال واورېدو او هلک بيا ساه اخستل شروع کړل او ژوندے شو. ﴿٢٣﴾ الياس هغه هلک واپس لاندې د هغهٔ مور له راوستو او هغې ته يې وفرمائيل، ”وګوره، ستا زوئ ژوندے دے.“ ﴿٢٤﴾ هغه ښځې ورته ووئيل، ”اوس ما ته پته ولګېده چې تهٔ د خُدائ پاک پېغمبر يې او ستا د خولې په ذريعه د مالِک خُدائ کلام رښتيا دے.“

حضرت الياس او د بعل پېغمبران

١٨ ﴿١﴾ نو څهٔ موده وروستو، د اوچ کالۍ په دريم کال، د مالِک خُدائ کلام په الياس نازل شو چې، ”لاړ شه او د اخي‌اب بادشاه په مخکښې حاضر شه، نو زهٔ به په زمکه باران راولېږم.“ ﴿٢﴾ نو الياس روان شو. په سامريه کښې قحط ډېر زيات سخت وو، ﴿٣﴾ نو اخي‌اب بادشاه عبدياه راوغوښتو چې هغه يې د محل مشر وو. او عبدياه د مالِک خُدائ ښهٔ تابعدار وو، ﴿٤﴾ او کله چې ايزبل د مالِک خُدائ پېغمبران وژل، نو عبدياه ترې نه سل پېغمبران بوتلل او د پنځوسو پنځوسو په دوو ډلو کښې يې په غارونو کښې پټ کړل او د هغوئ دپاره يې د خوراک او د اوبو بندوبست وکړو. ﴿٥﴾ اخي‌اب عبدياه ته ووئيل، ”راځه چې په ټول مُلک کښې وګرځو او چينې او وادئ وګورو، کېدے شی چې څهٔ واښهٔ پيدا شی او قچرې او آسونه پرې ژوندی وساتلے شُو نو زمونږ ټول څناور به نهٔ مرهٔ کيږی. ﴿٦﴾ نو زهٔ به دېخوا لاړ شم او تهٔ اخوا لاړ شه.“ او هغوئ دواړه په بېلو بېلو طرفونو روان شول. ﴿٧﴾ کله چې عبدياه په لاره روان وو، نو ناڅاپه هغه د الياس سره مِلاو شو. هغه يې وپېژندو، د هغهٔ په مخکښې ټيټ شو او تپوس يې ترې نه وکړو، ”زما نېکه الياسه. دا په رښتيا تهٔ يې؟“ ﴿٨﴾ هغهٔ ورته وفرمائيل، ”آو، زهٔ يم، لاړ شه او خپل نېک يعنې بادشاه ته ووايه چې الياس دلته دے.“ ﴿٩﴾ عبدياه ورته ووئيل، ”ما څهٔ بد کړی دی چې تهٔ مې اخي‌اب بادشاه ته حواله کوې چې هغه مې ووژنی؟ ﴿١٠﴾ زهٔ د ژوندی مالِک خُدائ، ستا د خُدائ پاک په نوم قسم خورم چې بادشاه په تا پسې د دُنيا ټول مُلکونه لټولی دی. کله هم چې د يو مُلک بادشاه ووئيل چې الياس زما په مُلک کښې نشته، نو اخي‌اب به هغه بادشاه ته وئيل چې قسم وخوری چې الياس دلته نشته دے. ﴿١١﴾ او اوس تهٔ ما ته وائې چې لاړ شم او خپل نېک ته ووايم چې الياس دلته دے؟ ﴿١٢﴾ خو چې څنګه زهٔ لاړ شم نو د مالِک خُدائ روح به تا يو نامعلوم ځائ ته يوسی. بيا چې زهٔ اخي‌اب ته ووايم چې تهٔ دلته يې او هغه تا پيدا نهٔ کړی، نو هغه به ما ووژنی، باوجود د دې چې زهٔ د هلکوالی راسې د مالِک خُدائ خِدمت کوونکے يم. ﴿١٣﴾ زما نېکه، تا ته پته نشته څهٔ چې کله ايزبل د مالِک خُدائ پېغمبران وژل نو ما د هغوئ سل پېغمبران په دوو غارونو کښې پنځوس پنځوس پټ کړل او د خوراک او د اوبو بندوبست مې ورله وکړو؟ ﴿١٤﴾ نو تهٔ ما له څنګه حُکم راکوې چې لاړ شم او بادشاه ته ووايم چې تهٔ دلته يې؟ هغه به ما ووژنی.“ ﴿١٥﴾ الياس ورته وفرمائيل، ”زهٔ د ژوندی ربُ الافواج په نوم لوظ کوم د کوم چې زهٔ خِدمت کوم چې زهٔ به خپل ځان نن بادشاه ته پېش کړم.“ ﴿١٦﴾ نو عبدياه اخي‌اب بادشاه له لاړو او ورته يې ووئيل چې الياس راغلے دے. نو اخي‌اب د الياس سره مِلاوېدو له روان شو. ﴿١٧﴾ کله چې اخي‌اب هغه وليدو، نو اخي‌اب ورته ووئيل، ”د اِسرائيل د مُلک شريره، دا په رښتيا تهٔ يې.“ ﴿١٨﴾ الياس ورته وفرمائيل، ”زهٔ شرير نهٔ يم، بلکې تهٔ او ستا د پلار خاندان شرير دے. تهٔ د مالِک خُدائ د حُکمونو نافرمانی کوې او د بعل د بُتانو عبادت کوې. ﴿١٩﴾ اوس ټول اِسرائيل له حُکم ورکړه چې د کرمل په غر ما سره مِلاو شی. هغه څلور نيم سوه د بعل پېغمبران او څلور سوه د اشيرې بُت پېغمبران هم ورسره راوله چا چې د مَلِکه ايزبل نه خوراکونه کول.“ ﴿٢٠﴾ نو اخي‌اب ټول اِسرائيليان او د بعل پېغمبران راغونډ کړل چې د کرمل په غر مِلاو شی. ﴿٢١﴾ الياس د خلقو په مخکښې ودرېدو او ورته يې وفرمائيل، ”ترڅو پورې به تاسو په دوو عقيدو کښې ګډ وړ يئ؟ کهٔ مالِک خُدائ، خُدائ پاک وی، نو هغهٔ پسې روان شئ، خو کهٔ بعل خُدائ وی، نو هغهٔ پسې روان شئ.“ خو خلقو هيڅ هم ونهٔ وئيل. ﴿٢٢﴾ بيا الياس وفرمائيل، ”د مالِک خُدائ په پېغمبرانو کښې صرف زهٔ پاتې يم، خو د بعل پېغمبران څلور نيم سوه سړی دی. ﴿٢٣﴾ دوه غوَيان راولئ، ورومبے دې د بعل پېغمبران خوښ کړی، حلال دې کړی، ټوټې ټوټې دې کړی او په لرګو باندې دې کېږدی، خو اور دې نهٔ بلوی. او زهٔ به د هغه بل غويَی سره هم دغه شان وکړم. ﴿٢٤﴾ نو تاسو خپل خُدائ ته سوال وکړئ او زهٔ به مالِک خُدائ ته سوال وکړم او چې په جواب کښې کوم يو خُدائ اور راولېږی، نو هغه رښتونے خُدائ پاک دے.“ خلقو چغې کړې چې، ”تهٔ ټيک وائې.“ ﴿٢٥﴾ بيا الياس د بعل پېغمبرانو ته وفرمائيل، ”تاسو ډېر يئ نو څکه، اول تاسو يو غويَے بوځئ او تيار يې کړئ او خپل خُدائ ته سوال

وکړئ، خو په لرګو اور مۀ بلوئ." ﴿٢٦﴾ چې کوم غوَیے ورله راوستلے شوے وو نو هغوئ هغه بوتلو، تيار يې کړو او د سحر نه
تر غرمې پورې يې بعل ته سوال کولو. هغوئ چغې وهلې، "بعله، مونږ ته ځۀ ووايه." خو هيڅ جواب نۀ راتلو. او چې کومه
قربانګاه يې جوړه کړې وه د هغې نه ګېرچاپېره ګډېدل. ﴿٢٧﴾ د غرمې په وخت الياس وريورې ټوقې شروع کړې، "ښۀ په زوره
چغې وهئ، ځکه چې هغه خُدائ دے. کېدے شي چې هغه د ورځې خوبونه وينی، يا په متيازو ناست وی، يا په سفر تلے وی. يا
اودۀ وی، راويښ يې کړئ." ﴿٢٨﴾ نو پېغمبرانو چغې نورې هم تېزې کړې او د خپل رسم په مطابق يې په چاکوانو او په نېزو خپل
ځانونه دومره غوڅ کړل، چې په وينه لت پت شول. ﴿٢٩﴾ هغوئ ټول مازيګر تر ماښامه پورې چغې وهلې او ګډې وډې يې وئيلې،
خو ځۀ جواب رانۀ غلو او هيڅ آواز وانۀ وريدلے شو. ﴿٣٠﴾ بيا الياس خلقو ته وفرمائيل، "ما له نزدې راشئ." او هغوئ ټول ترې
نه راغونډ شول. الياس د مالِک خُدائ د قربانګاه مرمت کول شروع کړل کومه چې راغورزولے شوې وه. ﴿٣١﴾ هغۀ د يعقوب د
دولسو زامنو د قبيلو دپاره يو يو کاڼے واخستلو. يعقوب هغه څوک وو چې مالِک خُدائ د اِسرائيل نوم ورکړے وو. ﴿٣٢﴾ د دې
کاڼو سره هغۀ د مالِک خُدائ د عبادت دپاره قربانګاه جوړه کړه. هغۀ د دې نه ګېرچاپېره يوه کنده وکنستله، دومره لويه چې
تقريباً څوارلس ليټره اوبۀ په کښې راتلې. ﴿٣٣﴾ بيا هغۀ لرګی په قربانګاه باندې کېښودل، غوَیے يې ټوټې ټوټې کړو او په لرګو يې
کېښودو. هغۀ وفرمائيل، "دا څلور منګی د اوبو نه ډک کړئ او په نذرانه او لرګو باندې يې واچوئ." نو هغوئ هم داسې وکړل،
﴿٣٤﴾ او هغۀ وفرمائيل، "دا بيا وکړئ،" نو هغوئ بيا داسې وکړل. هغۀ بيا وفرمائيل چې داسې يو ځل بيا وکړئ، نو هغوئ په دريم
ځل هم داسې وکړل. ﴿٣٥﴾ اوبۀ د قربانګاه نه لاندې ګېرچاپېره وبهېدې او هغه کنده يې ډکه کړه. ﴿٣٦﴾ د مازيګر نذرانې په وخت
کښې الياس پېغمبر قربانګاه ته نزدې شو او سوال يې وکړو، "اے مالِکه خُدايه، د اِبراهيم، اِسحاق او د يعقوب خُدايه پاکه، نن
دا ثابِته کړه چې تۀ د اِسرائيل خُدائ پاک يې او زۀ ستا خِدمت کوونکے يم او دا هر څۀ ما ستا په حُکم کړی دی. ﴿٣٧﴾ مالِکه
خُدايه، زما سوال واوره، زما سوال واوره، نو چې دې خلقو ته پته ولګی چې تۀ، مالِک خُدائ، خُدائ پاک يې او تۀ د هغوئ
زړونه ځان ته بيا را اړوې." ﴿٣٨﴾ نو مالِک خُدائ اور نازل کړو او دې اور نذرانه، لرګی او کاڼی وسوزول، زمکه يې اوچه کړه او
په هغه کنده کښې يې اوبۀ اوچې کړې. ﴿٣٩﴾ کله چې خلقو دا وليدل، نو هغوئ پړمخې په زمکې پرېوتل او وې وئيل، "مالِک
خُدائ، خُدائ پاک دے، صِرف مالِک خُدائ، خُدائ پاک دے." ﴿٤٠﴾ الياس حُکم وکړو، "د بعل پېغمبران ونيسئ، چې يو هم
درنه ونۀ تښتی." خلقو هغه ټول ونيول او الياس هغوئ لاندې قيسون سيند ته بوتلل او وې وژل.

د اوچ کالی ختمېدل

﴿٤١﴾ بيا الياس اخی‌اب بادشاه ته وفرمائيل، "اوس لاړ شه او خوراک څښاک وکړه. زۀ د يو درُوند باران شور اورم چې راروان
دے." ﴿٤٢﴾ کله چې اخی‌اب د خوراک او څښاک دپاره لاړو، نو الياس د کرمل غرۀ سر ته وختلو، هلته هغه ټيټ شو او سر يې
په زمکه ولګولو. ﴿٤٣﴾ هغۀ خپل نوکر ته وفرمائيل، "لاړ شه او د سمندر طرف ته وګوره." نوکر لاړو او بيا راغلو او وې وئيل، "ما
خو هيڅ هم ونۀ ليدل." الياس اووۀ ځل هغۀ ته وفرمائيل چې لاړ شه او وګوره. ﴿٤٤﴾ په اوؤم ځل هغه راواپس شو او وې وئيل،
"ما يوه وړه وريځ وليده چې د سړی د لاس برابره وه او د سمندر نه راروانه وه." الياس خپل نوکر له حُکم ورکړو، چې،
"اخی‌اب بادشاه له لاړ شه او هغۀ ته ووايه چې جنګی ګاډی تياره کړی، په کښې سور شی او کور ته زر راواپس شی ګنې باران
به يې رايسار کړی." ﴿٤٥﴾ په لږ وخت کښې آسمان په تکه توره وريځ باندې پټ شو، هوا راغله او ورسره درُوند باران هم شروع
شو. اخی‌اب په خپله جنګی ګاډی کښې سور شو او يزرعيل ته واپس روان شو. ﴿٤٦﴾ د مالِک خُدائ طاقت په الياس باندې
راغلو، هغۀ خپله څُوغه په ملا پورې وتړله او تر يزرعيل پورې يې د اخی‌اب نه وړاندې منډې وهلې.

حضرت الياس د سينا په غرۀ باندې

١٩ ﴿١﴾ الياس چې څۀ کړی وُو او چې ټول پېغمبران يې وژلی وُو نو اخی‌اب بادشاه خپلې ښځې ايزبل ته هغه هر څۀ ووئيل.
﴿٢﴾ نو هغې الياس له پېغام ورولېږلو، "خپل خُدايان دې ما ووژنی چې سبا په دې وخت زۀ تا سره هغه کار ونۀ کړم کوم چې تا
د هغه پېغمبرانو سره کړے دے." ﴿٣﴾ الياس وېرېدو او د خپل ژوند بچ کولو دپاره وتښتېدو، هغۀ خپل نوکر ځان سره بوتلو او

په یهوداه کښې بیرسبع ته لاړو او خپل نوکر یې هلته پرېښودو. (۴) الیاس په بیابان کښې ټوله ورځ مزل وکړو. هغهٔ مزل بس کړو
او د جاړُو د ونې د سورې لاندې کښېناستو او هغهٔ غوښتل چې مړ شی. هغهٔ ووئیل، ”مالِکه خُدایه، بس دے، ما ووژنه، زهٔ د
خپل پلار نیکهٔ نه ښهٔ نهٔ یم.“ (۵) هغه د جاړُو د ونې لاندې څملاستو او اودهٔ شو. ناڅاپه یوې فرښتې هغهٔ له لاس وروړو او ورته
یې وفرمائیل، ”پاڅه او وخوره.“ (۶) هغهٔ ګېرچاپېره وکتل او یوه روټئ یې ولیده چې په ګرمو سکارو باندې پخه شوې وه او
خپل سر سره نزدې یې د اوبو یو منګے ولیدو. هغهٔ خوراک څښاک وکړو او بیا څملاستو. (۷) د مالِک خُدائ فرښته بیا راغله
او په دویم ځل یې هغه پاڅولو، ورته یې وفرمائیل، ”پاڅه او وخوره، ګنې ستا دپاره به سفر ډېر ګران وی.“ (۸) الیاس پاڅېدو،
خوراک څښاک یې وکړو او دې خوراک هغهٔ له دومره طاقت ورکړو چې سینا ته څلوېښت ورځې مزل وکړی، کوم چې د
خُدائ پاک غر دے. (۹) هلته هغه یو غار ته ورننوتلو او شپه یې په کښې تېره کړه. او د مالِک خُدائ کلام پرې نازل شو چې،
”الیاسه، تهٔ دلته څهٔ کوې؟“ (۱۰) هغهٔ ورته وفرمائیل، ”مالِکه خُدایه، ما په شوق سره ستا خِدمت کړے دے، ما صِرف ستا
خدمت کړے دے، اے مالِک خُدایه ربُ الافواجه. خو اِسرائیلیانو تا سره خپل لوظ مات کړے دے، ستا قربان‌ګاه یې ماتې
کړې دی او ستا پېغمبران یې وژلی دی. صِرف زهٔ پاتې یم او هغوئ زما په ژوند پسې لګېدلی دی.“ (۱۱) مالِک خُدائ هغهٔ ته
وفرمائیل، ”بهر لاړ شه او د غرهٔ په سر باندې زما په وړاندې ودرېږه.“ بیا مالِک خُدائ تېر شو او یوه زبردسته هوا یې راولېږله
چې هغې غرونه وشلول او کاڼی یې درې وړې کړل، خو مالِک خُدائ په هوا کښې نهٔ وو. هوا بنده شوه او بیا زلزله راغله، خو
مالِک خُدائ په زلزله کښې هم نهٔ وو. (۱۲) د زلزلې نه پس اور راغلو، خو مالِک خُدائ په اور کښې هم نهٔ وو. او د اور نه پس، یو
نرے آواز راغلو. (۱۳) کله چې الیاس آواز واورېدو، نو هغهٔ خپل مخ په چُوغه کښې پټ کړو، بهر لاړو او د غار په خولهٔ کښې
ودرېدو. او هغهٔ ته یو آواز وشو چې، ”الیاسه، تهٔ دلته څهٔ کوې؟“ (۱۴) هغه ورته وفرمائیل، ”مالِکه خُدایه، ربُ الافواجه، ما په تا
باندې غېرت کړے دے. خو اِسرائیلیانو تا سره خپل لوظ مات کړے دے، ستا قربان‌ګاه یې ماتې کړې دی او ستا پېغمبران یې
وژلی دی. صِرف زهٔ پاتې یم او هغوئ زما د وژلو کوشش هم کوی.“ (۱۵) مالِک خُدائ وفرمائیل، ”دمشق ته نزدې بیابان ته
واپس شه، بیا ښار ته ورننوځه او حِزائیل د شام بادشاه مقرر کړه، (۱۶) د نِمسی زوئ یاهُو د اِسرائیل بادشاه مقرر کړه او
ابیل‌محوله د سافط زوئ الیشع ستا نه پس پېغمبر مقرر کړه. (۱۷) هر څوک چې د حِزائیل نه ژوندے خلاص شی نو د یاهُو په
ذریعه به ووژلے شی او هر څوک چې د یاهُو نه وتښتی نو الیشع به هغه ووژنی. (۱۸) خو زهٔ به بیا هم په اِسرائیل کښې اووهٔ زره
کسان ژوندی پرېږدم، هغه ټول چې زما وفادار وی او بعل ته یې سجده نهٔ وی کړې او هغه ټول چې د هغوئ خُلو هغه بُت ښکُل
کړے نهٔ وی.“

الیشع ته بلنه

(۱۹) الیاس لاړو او وې لیدل چې الیشع د غوَیو په یوه قلبه باندې یوه کوله، د هغهٔ نه مخکښې یوولس سرې د قلبو سره وُو او هر
یو سرې په یوه قلبه باندې یوه کوله. نو الیاس خپله پېغمبری چُوغه وویستله او الیشع ته یې ورواغوستله. (۲۰) نو الیشع خپل
غوَیان پرېښودل، په الیاس پسې یې منډه کړه او ورته یې وفرمائیل، ”زهٔ به خپل مور پلار په مخه ښه وئیلو دپاره ښکُل کړم، نو بیا
به تا سره لاړ شم.“ الیاس ورته وفرمائیل، ”ټیک ده، لاړ شه. خو چې ما ستا دپاره څهٔ کړی دی نو هغه مهٔ هېروه.“ (۲۱) بیا الیشع
د خپلې قلبې غوَیو له لاړو او حلال یې کړل او د دې غوښه یې پخه کړه، د جغ نه یې د خشاک کار واخستو. هغهٔ غوښه خلقو له
ورکړه او هغوئ وخوړله. بیا هغه الیاس پسې د هغهٔ د نوکر په شان لاړو.

شام سره جنګ

۲۰ (۱) د شام بادشاه بِن‌حدد خپل ټول فوج راغونډ کړو او دوه دېرشو نورو بادشاهانو یې د خپلو آسونو او جنګی ګاډو سره
ملګرتیا کوله، هغه روان شو، سامریه یې محاصره کړه او په دې باندې یې د حملې تیارے وکړو. (۲) هغهٔ ښار ته پېغام وړُونکی
ولېږل چې د اِسرائیل بادشاه اخی‌اب ته ووائی، (۳) ”بِن‌حدد بادشاه غواړی چې تهٔ هغهٔ ته خپل سپین زر او سرهٔ زر حواله کړې
او خپلې ښې ښځې او بچې هم ورکړې.“ (۴) اخی‌اب ورته ووئیل، ”بِن‌حدد ته ووایئ چې، بادشاه سلامت، زهٔ تیار یم، زهٔ او زما

هر څۀ ستا شول." (۵) وروستو پيغام وړُونکی د بِنحدد د دې بلې مطالبې سره بيا راغلل، "ما تا له خبر درلېږلے وو چې تۀ به
ما ته خپل سپين زر او سرۀ زر او خپلې ښځې او بچی حواله کوې. (۶) خو اوس به زۀ خپل آفسران درولېږم چې ستا محل او
ستا د آفسرانو کورونه ولټوی او چې د هغوئ څۀ هم خوښ شی نو هغه به ترېنه را اوچت کړی. هغوئ به سبا تقريباً دا وخت
هلته وی." (۷) اخی‌اب بادشاه د مُلک ټول مشران راغوښتل او ورته يې ووئيل، "تاسو ته پته ده چې دا سړے مونږ تباه کول
غواړی. هغۀ ما له يو پيغام راولېږلو چې زما نه يې زما ښځې، بچی، سپين زر او سرۀ زر غوښتل او ما دا خبره ومنله." (۸) خو
مشرانو او خلقو ورته ووئيل، "هغه چې څۀ وائی نو هغه کار مۀ کوه." (۹) نو اخی‌اب د بِنحدد پيغام وړونکو ته ووئيل، "بادشاه
سلامت ته ووايئ چې ما د هغۀ وړومبی مطالبه ومنله، خو دا دويمه نۀ شم منلے." نو پيغام وړُونکی بِنحدد له د دې جواب سره
واپس راغلل. (۱۰) نو د بِنحدد نه يې دا پيغام راوړو، "ما دې خُدايان ووهی او مړ مې دې کړی کۀ د سامريه دومره خاوره هم
پاتې شی چې زما فوجيان يې په موټی کښې راواخلی." (۱۱) اخی‌اب بادشاه ورته ووئيل، "بِنحدد بادشاه ته ووايئ چې تکړه
فوجی د جنګ نه مخکښې نۀ بلکې وروستو لافې وهی." (۱۲) بِنحدد ته د اخی‌اب جواب په هغه وخت کښې مِلاو شو چې هغۀ او
نورو بادشاهانو په خپلو خېمو کښې مے څښل. هغۀ خپلو سړو له حُکم ورکړو چې په ښار باندې د حملې دپاره تيار شئ، نو
هغوئ د جنګ دپاره صفونه جوړ کړل. (۱۳) نو يو پېغمبر اخی‌اب بادشاه له ورَغلو او ورته يې وفرمائيل، "مالِک خُدائ فرمائی
چې تۀ دا لوئ لښکر وينې؟ هم نن به زۀ تا له په دې باندې فتح درکړم او تا ته به پته ولګی چې زۀ مالِک خُدائ يم." (۱۴) اخی‌اب
ترې نه تپوس وکړو، "د حملې مشری به څوک کوی؟" پېغمبر ورته وفرمائيل، "مالِک خُدائ فرمائی چې د ضِلعو د حکمرانانو د
مشرۍ لاندې به ځوانان فوجيان حمله وکړی." بادشاه ترې نه تپوس وکړو، "جنګ به څوک شروع کړی؟" پېغمبر ورته
وفرمائيل، "تۀ به يې شروع کړې." (۱۵) نو بادشاه زلمی فوجيان راوغوښتل چې هغوئ د ضِلعو د حکمرانانو د مشرۍ لاندې وُو،
دا ټول دوه سوه او دوه دېرش وُو. بيا هغۀ د اِسرائيل لښکر راوغوښتلو چې ټول اووۀ زره سړی وُو. (۱۶) د اِسرائيل لښکر د
غرمې په وخت د جنګ دپاره راووتل، چې په دې وخت کښې بِنحدد او د هغۀ دوه دېرش ملګری په خپلو خېمو کښې نشه وُو.
(۱۷) اول زلمی فوجيان وړاندې لاړل. بِنحدد چې کوم جاسوسان لېږلی وُو نو هغوئ ورته ووئيل چې، "څۀ فوجيان د سامريه نه
راروان دی." (۱۸) هغۀ حُکم وکړو، "کۀ هغوئ د جنګ يا د صُلحې دپاره راروان وی نو ژوندی يې ونيسئ." (۱۹) زلمی فوجيانو د
جنګ مشری کوله، چې د اِسرائيل لښکر ورپسې وو، (۲۰) او هر فوجی يو يو دشمن ووژلو. شاميان وتښتېدل، اِسرائيليان ورپسې
وُو، خو بِنحدد او د هغۀ ملګری په آسونو باندې وتښتېدل. (۲۱) اخی‌اب بادشاه راووتلو، په آسونو او جنګی ګاډو باندې يې حمله
وکړه او شاميانو له يې يو مضبوط شکست ورکړو. (۲۲) بيا پېغمبر اخی‌اب بادشاه له لاړو او ورته يې وفرمائيل، "واپس لاړ شه
او خپل فوجيان تيار کړه او صحيح منصوبې جوړې کړه، ځکه چې د شام بادشاه به په راتلونکی سپرلی کښې بيا حمله کوی."

د شاميانو دويمه حمله

(۲۳) د بِنحدد آفسرانو هغۀ ته ووئيل، "د بنی اِسرائيلو خُدايان د غرونو خُدايان دی، نو ځکه اِسرائيل مونږ له شکست راکړو. خو
کۀ مونږ د هغوئ سره په مېدانونو کښې جنګ وکړُو نو مونږ به يقيناً هغوئ له شکست ورکړُو. (۲۴) نو هغه دوه دېرش بادشاهان
د مشرۍ نه لرې کړه او د هغوئ په ځائ فوجی مشران مقرر کړه. (۲۵) بيا د هغه لښکر هومره يو بل لوئ لښکر راغونډ کړه کوم
چې ستا نه تلی وُو او هم هغه هومره آسونه او جنګی ګاډۍ ورکړه. مونږ به د اِسرائيليانو سره په مېدانونو کښې جنګ وکړُو او دا
ځل به هغوئ له شکست ورکړُو." بِنحدد بادشاه د هغوئ خبره ومنله او هم داسې يې وکړل. (۲۶) په ورپسې سپرلی کښې هغۀ
خپل سړی راوغوښتل او د هغوئ سره افيق ښار ته روان شو چې په اِسرائيل حمله وکړی. (۲۷) اِسرائيليان راغونډ کړے شول او
د جنګ سامان يې راواخستلو، هغوئ روان شول او شاميانو ته مخامخ يې خېمې ولګولې. اِسرائيليان د شاميانو په مقابله کښې د
چېلو د دوو وړو رَمو په شان ښکارېدل خو د شاميانو نه ګېرچاپېره مُلک ډک وو. (۲۸) يو پېغمبر اخی‌اب بادشاه له لاړو او ورته
يې وفرمائيل، "مالِک خُدائ داسې فرمائی چې شاميان وائی چې زۀ د مېدانونو نۀ، بلکې د غرونو خُدائ يم، نو ځکه به زۀ تاسو د
هغوئ په لوئ لښکر باندې بريالی کړم او تاسو ته به پته ولګی چې زۀ مالِک خُدائ يم." (۲۹) اووۀ ورځې شاميان او اِسرائيليان په
خپلو خېمو کښې يو بل ته مخامخ ايسار وُو. په اوومه ورځ باندې هغوئ جنګ شروع کړو او بنی اِسرائيلو يو لاک شاميان ووژل.
(۳۰) او باقی ژوندی پاتې شوی افيق ښار ته وتښتېدل، چرته چې د هغوئ په اوويشت زره سړو باندې د ښار دېوالونه

راوغورځېدل. بنحدد هم ښار ته وتښتېدو او د يو کور په دننني کوټه کښې پټ شو. ۳۱ د هغهٔ آفسران ورغلل او هغهٔ ته يې ووئيل، "مونږ اورېدلی دی چې د اِسرائيل بادشاهان رحم کوونکي وی. مونږ له اجازت راکړه چې د ملا نه د ټاټ جامې او د مرئ نه پړی تاو کړُو او د اِسرائيل بادشاه له ورشُو او کېدے شی چې هغه تا ژوندے پرېږدی." ۳۲ نو هغوئ د خپلې ملا نه د ټاټ جامې او د مرئ نه پړی تاو کړل او اخی‌اب له لاړل او ورته يې ووئيل، "ستا خِدمت کوونکے بنحدد تا ته د خپل ژوند سوال کوی." اخی‌اب ورته ووئيل، "هغه لا ژوندے دے څهٔ؟ ټيک ده، هغه زما ورور دے." ۳۳ د بنحدد آفسران د يوې ښې خبرې په طمع وُو او چې کله اخی‌اب ووئيل چې "ورور" نو هغوئ فوراً پوهه شول او وې وئيل، "لکه څنګه چې تا ووئيل، بنحدد ستا ورور دے." نو اخی‌اب حُکم وکړو، "هغه ما له راولئ." کله چې بنحدد راورسېدو، نو اخی‌اب ورته ووئيل چې د هغهٔ سره په جنګی ګاډئ کښې سور شی. ۳۴ بنحدد هغهٔ ته ووئيل، "زما پلار چې ستا پلار نه کوم ښارونه اخستی وُو نو هغه به تا له واپس درکړم او تهٔ په دمشق کښې د خپل ځان دپاره يو کاروباری مرکز جوړولے شې، لکه څنګه چې زما پلار په سامريه کښې کړی وُو." اخی‌اب ورته ووئيل، "نو په دې شرطُونو به زهٔ تا آزاد کړم." اخی‌اب د هغهٔ سره يوه معاهده وکړه او بنحدد يې پرېښودو چې لاړ شی.

د يو پېغمبر اخی‌اب ته بدرد وئيل

۳۵ د مالِک خُدائ په حُکم د پېغمبرانو د قبيلې يو کس خپل ملګری پېغمبر ته وفرمائيل چې ما ووهه. خو هغهٔ اِنکار وکړو، ۳۶ نو هغهٔ ورته وفرمائيل، "تا د مالِک خُدائ د حُکم نافرمانی کړې ده، نو په دې وجه تهٔ چې څنګه زما نه لاړ شې نو يو زمرے به دې ووژنی." او چې څنګه هغه لاړو نو يو زمرے راغلو او هغه يې ووژلو. ۳۷ نو هم دغه پېغمبر يو بل سړی له لاړو او ورته يې وفرمائيل، "ما ووهه." نو دې سړی هغه ووهلو، او دومره سخت يې ووهلو چې زخمی شو. ۳۸ پېغمبر خپل مخ په پټی باندې وتړلو، چې خپل شکل بدل کړی او لاړو او د سړک په غاړه ودرېدو او د اِسرائيل د بادشاه د تېرېدو اِنتظار يې کولو. ۳۹ کوم وخت چې بادشاه تېرېدو، نو هغه پېغمبر ورته آواز وکړو او ورته يې وفرمائيل، "بادشاه سلامت، زهٔ په جنګ کښې جنګېدم چې يو فوجی ما له يو نيولے شوے دشمن راوستلو او راته يې ووئيل، دې سړی ته ګوره، کهٔ دے درنه وتښتی، نو د دې سړی په بدل کښې به خپل ژوند ورکوې او يا به درې زره د سپينو زرو سيکې جرمانه ورکوې. ۴۰ خو زهٔ په نورو کارونو کښې مصروف شوم او هغه سړے وتښتېدو." بادشاه ورته وفرمائيل، "تا په خپله خبره کښې خپله فيصله کړې ده او تا ته به سزا ملاوېږی."
۴۱ نو پېغمبر د خپل مخ نه پټی لرې کړه او بادشاه هغه فوراً وپېژندو چې دا خو پېغمبر دے. ۴۲ بيا پېغمبر بادشاه ته وفرمائيل، "دا د مالِک خُدائ کلام دے چې تا هغه سړی له د تښتېدو اجازت ورکړو د کوم د وژلو چې ما حُکم درکړے وو، نو د هغهٔ د ژوند په بدل کښې به خپل ژوند ورکوې او ستا خلق به ځکه تباه شی چې د هغهٔ خلق يې تښتېدو ته پرېښی دی." ۴۳ نو بادشاه په يره او خفګان کښې واپس سامريه ته لاړو.

د نبوت د انګورو باغ

۲۱ ۱ نو په يزرعيل کښې د سامريه د اخی‌اب بادشاه د محل سره نزدې د انګورو يو باغ وو چې د نبوت نومې سړی وو.
۲ يوه ورځ اخی‌اب نبوت ته ووئيل، "د انګورو باغ دې ما له راکړه، دا زما د محل سره نزدې دے او زهٔ د دې زمکې نه د سبزئ باغ جوړول غواړم. زهٔ به تا له د دې نه ښهٔ د انګورو باغ درکړم، يا کهٔ تهٔ وائې نو زهٔ به د دې قيمت درکړم." ۳ نبوت ورته ووئيل، "د انګورو دا باغ ما ته د پلار نيکهٔ نه په ميراث کښې مِلاو شوے دے، مالِک خُدائ دې ونهٔ کړی چې زهٔ دا تا له درکړم." ۴ اخی‌اب کور ته لاړو او چې نبوت ورته څهٔ وئيلی وُو په هغې باندې خفه او غصه وو. هغه په خپل کټ کښې څملاستو، ځان يې مرَور کړو او خوراک يې نهٔ کولو. ۵ د هغهٔ ښځه ايزبل ورغله او تپوس يې ترې نه وکړو، "تهٔ ولې دومره خفه يې؟ او خوراک ولې نهٔ کوې؟" ۶ نو هغهٔ ورته ووئيل، "دا ځکه چې نبوت يزرعيلی ته ما ووئيل چې زهٔ به درنه د انګورو باغ په پېسو واخلم، يا کهٔ غواړې نو زهٔ به د دې باغ په ځائ بل باغ درکړم، خو هغهٔ راته ووئيل، چې باغ تا له نهٔ درکوم." ۷ ايزبل ورته ووئيل، "نو تهٔ د اِسرائيل بادشاه يې کهٔ نه؟" د کټ نه پاڅه، "خپل زړهٔ خوشحال کړه او خوراک وکړه. زهٔ به تا له د

نبوت د انګورو باغ واخلم.“ (۸) بيا هغې يو څو خطونه وليکل، د اخی‌اب دستخط يې ورباندې وکړو، د هغۀ مهر يې ورباندې
ولګولو او د هغه ښار آفسرانو او مشرانو ته يې ولېږل چرته چې نبوت اوسېدو. (۹) په خطونو کښې ليکلی شوی وُو، ”اعلان
وکړئ چې خلق روژه ونيسی، خلق دې راغونډ شی او نبوت له د عزت ځائ ورکړی. (۱۰) دوه بدمعاشان د هغۀ مخامخ کښېنوئ
چې اِلزام ورباندې ولګوی چې هغۀ د خُدائ پاک او بادشاه ګستاخی کړې ده. بيا هغه د ښار نه بهر بوځئ او سنګسار يې کړئ
چې مړ شی.“ (۱۱) نو د نبوت ښار اوسېدونکو مشرانو او آفسرانو هم هغه شان وکړل لکه څنګه چې ورته ايزبل په هغه خطونو
کښې ليکلی وُو. (۱۲) هغوئ اعلان وکړو چې نن روژه ونيسئ، خلق راغونډ شول او نبوت له يې د عزت ځائ ورکړو. (۱۳) هغه
دوو بدمعاشانو د خلقو په مينځ کښې په هغۀ اِلزام ولګولو چې هغۀ د خُدائ پاک او د بادشاه ګستاخی کړې ده، نو هغه د ښار نه
بهر بوتلے شو او سنګسار يې کړو. (۱۴) نو ايزبل ته دا پېغام ولېږلے شو چې، ”نبوت سنګسار شوے دے او مړ دے.“ (۱۵)
څنګه چې ايزبل ته دا پېغام مِلاو شو، نو هغې اخی‌اب ته ووئيل، ”نبوت مړ دے نو لاړ شه او د انګورو هغه باغ قبضه کړه، چې
کوم يې په تا باندې نۀ خرڅولو.“ (۱۶) نو اخی‌اب فوراً د انګورو باغ ته لاړو او قبضه يې کړو. (۱۷) بيا د مالِک خُدائ کلام د
تِشبی پېغمبر په الياس نازل شو چې، (۱۸) ”د سامريه بادشاه اخی‌اب له لاړ شه. هغه به تۀ د نبوت د انګورو په باغ کښې ووينې،
چې په کوم باندې قبضه کوی. (۱۹) هغۀ ته ووايه چې زۀ مالِک خُدائ هغۀ ته فرمايم چې د هغه سړی د وژلو نه پس، د هغۀ په
جائيداد قبضه هم کوې څۀ؟ هغۀ ته ووايه چې زۀ داسې فرمايم، په کوم ځائ کښې چې سپو د نبوت وينه وڅټله نو سپی به هلته
ستا وينه هم وڅټی.“ (۲۰) کله چې اخی‌اب الياس وليدو، نو هغۀ ورته ووئيل، ”زما دشمنه، زۀ دې پيدا کړم؟“ الياس ورته
وفرمائيل، ”آو، تۀ مې پيدا کړې، تا خپل ځان هغه څۀ ته حواله کړے دے چې د مالِک خُدائ په نظر کښې غلط دی. (۲۱) نو
مالِک خُدائ تا ته فرمائی چې زۀ په تا تباهی راولم. زۀ به تا لرې کړم او ستا د خاندان هر يو نر کس به ختم کړم، کۀ هغه بوډا
وی او کۀ ځوان وی. (۲۲) ستا خاندان به د نباط زوئ يربعام بادشاه په شان او د اخياه د زوئ بعشا بادشاه د خاندان په شان
شی، ځکه چې اِسرائيليان دې د ګناه طرف ته بوتلی دی نو تا زما غصه راپارولې ده. (۲۳) او مالِک خُدائ د ايزبل په حقله
فرمائی چې د يزرعيل په ښار کښې به سپی د هغې لاش وخوری. (۲۴) ستا هر يو خپلوان چې په ښار کښې مړ شی نو سپی به يې
وخوری او څوک چې په مېدان کښې مړۀ شی نو مارغان به يې وخوری.“ (۲۵) د اخی‌اب په شان داسې هيڅ څوک هم نۀ وُو چې
د مالِک خُدائ په نظر کښې يې دومره بد عمل کړے وو او خپلې ښځې ايزبل ورباندې دا کار کړے دے. (۲۶) هغۀ ډېر د
بې‌شرمۍ ګناهونه وکړل چې د بُتانو عبادت يې وکړو، لکه څنګه چې اموريانو کړی وُو، کوم چې مالِک خُدائ په هغه وخت کښې
د هغه مُلک نه شړلی وُو چې بنی اِسرائيل مخ په وړاندې تلل. (۲۷) کله چې اخی‌اب د الياس دا خبرې واورېدې، نو اخی‌اب خپلې
جامې وشلولې او وې ويستلې او د ټاټ جامې يې واغوستلې. هغۀ خوراک نۀ کولو، د ټاټ په جامو کښې اوده کېدو او سر
وهلے بر وهلے ګرځېدو. (۲۸) د مالِک خُدائ کلام په الياس پېغمبر نازل شو چې، (۲۹) ”تا ته پته لګېدلې ده څۀ چې اخی‌اب ما
ته خپل ځان څومره عاجز کړے دے؟ نو چې ترڅو پورې هغه ژوندے وی نو زۀ به په هغۀ تباهی نۀ راولم، خو د هغۀ د خپل
زوئ په ژوند کښې به زۀ د اخی‌اب په خاندان باندې تباهی راولم.“

د ميکاياه پېغمبر اخی‌اب له خبردارے ورکول

۲۲ (۱) د اِسرائيل او د شام په مينځ کښې درې کاله امن وو، (۲) خو په درېم کال د يهوداه بادشاه يهوسفط د اِسرائيل
بادشاه اخی‌اب سره مِلاوېدو دپاره لاړو. (۳) اخی‌اب د خپلو آفسرانو نه تپوس وکړو، ”مونږ د شام د بادشاه نه د رامات‌جِلعاد
ښار واپس ولې وانۀ خستلو؟ دا خو زمونږ دے.“ (۴) او اخی‌اب د يهوسفط نه تپوس وکړو، ”تۀ به ما سره لاړ شې څۀ چې په
رامات‌جِلعاد حمله وکړُو؟“ يهوسفط ورته ووئيل، ”لکه څنګه چې زۀ ستا ملګرے يم، نو داسې زما فوجيان ستا خپل فوجيان دی
او زما آسونه ستا خپل آسونه دی.“ (۵) او يهوسفط دا هم ووئيل، ”خو راځه چې اول د مالِک خُدائ سره مشوره وکړُو.“ (۶)
نو اخی‌اب تقريباً څلور سوه پېغمبران راغونډ کړل، او تپوس يې ترې نه وکړو، ”ما له په رامات‌جِلعاد باندې حمله کول په کار
دی او کۀ نه؟“ هغوئ ورته ووئيل، ”آو، حمله پرې وکړه، مالِک خُدائ به فتح درکړی.“ (۷) خو يهوسفط ترې نه تپوس وکړو،
”داسې يو بل پېغمبر نشته څۀ چې د هغۀ په ذريعه مونږ د مالِک خُدائ سره مشوره وکړُو؟“ (۸) اخی‌اب ورته ووئيل، ”يو بل

پېغمبر هم شته چې د اِمله زوئ ميکاياه دے. خو زۀ د هغۀ نه نفرت کوم، ځکه چې هغۀ زما دپاره هيڅکله هم ښۀ پېشگوئي نۀ ده
کړې، همېشه بده پېشگوئي راکوی.“ يهوسفط ورته ووئيل، ”بادشاه سلامت، داسې مۀ وايه.“ ٩ نو اخى‌اب د دربار يو آفسر
راوغوښتلو او ورته يې ووئيل چې لاړ شه او ميکاياه فوراً راوله. ١٠ د اِسرائيل بادشاه اخى‌اب او د يهوداه بادشاه يهوسفط خپلې
شاهى چُوغې اغوستې وې او د سامريه د دروازې نه بهر په درمند کښې په خپلو تختُونو باندې ناست وُو او ټولو پېغمبرانو د
هغوئ په حضور کښې پېشگويانې ورکولې. ١١ په هغوئ کښې د کنعانه زوئ صدقياه د اوسپنې ښکر جوړ کړل او اخى‌اب ته
يې ووئيل، ”مالِک خُدائ داسې فرمائی، د دې سره به تۀ د شاميانو خِلاف جنګ وکړې او تباه به يې کړې.“ ١٢ هغه نورو ټولو
پېغمبرانو هم دغه شان وفرمائيل، ”رامات‌جِلعاد ته روان شه او تۀ به کامياب شې، مالِک خُدائ به تا له فتح درکړى.“ ١٣ په دې
دوران کښې چې کوم آفسر د ميکاياه راوستو له تلے وو نو هغۀ ميکاياه ته ووئيل، ”گوره، نورو ټولو پېغمبرانو د بادشاه د
کاميابۍ پېشگوئې ورکړې ده، نو لاړ شه او هم هغه خبرې ورته وکړه.“ ١٤ خو ميکاياه ورته وفرمائيل، ”زۀ د ژوندى مالِک
خُدائ په نوم دا لوظ کوم چې هغه ما ته څۀ وائى نو زۀ به هم هغه ووايم.“ ١٥ کله چې هغه د بادشاه په مخکښې حاضر شو، نو
بادشاه ترې نه تپوس وکړو، ”ميکاياه، ما او يهوسفط له په رامات‌جِلعاد باندې حمله کول په کار دى او کۀ نه؟“ ميکاياه ورته د
چل سره ووئيل، ”آو، حمله ورباندې وکړئ، بې‌شکه تاسو به برياله شئ. مالِک خُدائ به تاسو له فتح درکړى.“ ١٦ خو اخى‌اب
ووئيل، ”ما درته څو ځلې وئيلى دى؟ چې کله تۀ ما ته د مالِک خُدائ په نوم خبرې کوې، نو رښتيا وايه.“ ١٧ ميکاياه ورته
وفرمائيل، ”ما په خوب کښې د اِسرائيل لښکر په غرونو باندې داسې خور وکتلو لکه چې د شپون نه بغېر گډې خورې ورې وى.
او مالِک خُدائ وفرمائيل چې د دې سرو مشر نشته، نو پرېږده چې هغوئ په خېر سره کورونو ته لاړ شى.“ ١٨ اخى‌اب
يهوسفط ته ووئيل، ”ما تا ته نۀ دى وئيلى څۀ چې هغه زما دپاره ښۀ پېشگوئي نۀ اوروى؟ د هغۀ پېشگوئي تل بده وى.“ ١٩
ميکاياه دا هم وفرمائيل چې، ”مالِک خُدائ ته غوږ ونيسه چې هغه څۀ فرمائى. ما په آسمان کښې مالِک خُدائ وليدو چې په خپل
تخت باندې ناست وو او خپلې ټولې فرښتې يې ښى او گس طرف ته ولاړې وې. ٢٠ مالِک خُدائ تپوس وکړو چې، اخى‌اب به
څوک دوکه کړى چې لاړ شى او په رامات‌جِلعاد کښې ووژلے شى؟ نو څۀ فرښتو يو څۀ وفرمائيل او نورو بل څۀ وفرمائيل، ٢١
نو يوه ترې نه راوړاندې شوه، مالِک خُدائ ته ورنزدې شوه او وې فرمائيل، زۀ به هغه دوکه کړم. ٢٢ مالِک خُدائ ترې نه
تپوس وکړو چې، څنګه؟ نو هغه روح ورته ووئيل چې، زۀ به لاړ شم او د اخى‌اب په ټولو پېغمبرانو به دروغ ووايم. نو مالِک
خُدائ ورته وفرمائيل چې، لاړ شه او هغه دوکه کړه. تۀ به کامياب شې. ٢٣ مالِک خُدائ ستا پېغمبران دې ته جوړ کړى دى
چې دروغ ووائى ځکه هغۀ په خپله دا فېصله کړې ده چې په تا تباهى راشى.“ ٢٤ بيا صدقياه پېغمبر ميکاياه له ورنزدې شو، په
مخ يې څپېړه ورکړه او تپوس يې ترې نه وکړو، ”ستا خيال دا دے څۀ چې د مالِک خُدائ روح زما نه تلے دے او تا سره يې
خبرې کړې دى؟“ ٢٥ ميکاياه ورته وفرمائيل، ”تا ته به پته ولگى چې کله تۀ د پټېدو دپاره يوې شاتنۍ کوټې ته لاړ شې.“ ٢٦ بيا
اخى‌اب خپل يو آفسر له حُکم ورکړو، ”ميکاياه گرفتار کړه او د ښار حکمران امون او يوآس شهزاده له يې بوځه. ٢٧ هغوئ ته
ووايه چې دې په قېدخانه کښې واچوى او د لږې شان روټۍ او اوبو نه بغېر دې هيڅ هم نۀ ورکوى ترڅو پورې چې زۀ په خېر
سره واپس نۀ يم راغلے.“ ٢٨ ميکاياه وفرمائيل، ”کۀ تۀ په خېر سره واپس راشې، نو مالِک خُدائ به زما په ذريعه کلام نۀ وى
کړے.“ او ميکاياه دا هم وفرمائيل چې، ”زۀ څۀ وايم نو دا به ياد ساتئ.“

د اخى‌اب مرګ

٢٩ بيا د اِسرائيل بادشاه اخى‌اب او د يهوداه بادشاه يهوسفط لاړل چې په رامات‌جِلعاد ښار حمله وکړى. ٣٠ اخى‌اب يهوسفط
ته ووئيل، ”څنګه چې مونږ جنګ له لاړ شُو، نو زۀ به خپل ځان بدل کړم، خو تۀ خپل شاهى لِباس واغونده.“ نو د اِسرائيل
بادشاه په بدل لِباس کښې جنګ له لاړو. ٣١ د شام بادشاه د خپلو دوه دېرشو جنګى گاډو فوجى مشرانو له حُکم ورکړے وو
چې د اِسرائيل د بادشاه نه بغېر به په هيچا باندې حمله نۀ کوئ. ٣٢ نو چې کله هغوئ يهوسفط بادشاه وليدو، نو د هغوئ ټولو
خيال دا وو چې گنې هغه د اِسرائيلو بادشاه دے، نو هغوئ په هغۀ باندې د حملې کولو دپاره راوگرځېدل. خو چې کله هغۀ چغه
کړه، ٣٣ نو هغوئ ته پته لګېده چې هغه د اِسرائيل بادشاه نۀ دے، نو هغوئ ترې نه راواپس شول. ٣٤ خو يو شامى فوجى يو
غشے هسې وويشتلو او په دې باندې اخى‌اب د خپلې زغرې د جوړ په مينځ کښې ولګېدو. نو اخى‌اب د خپلې جنګى گاډى

چلوونکي ته آواز وکړو، ”زۀ زخمي شوم، واپس شه او د جنګ نه ووځه.“ ۳۵ جنګ ټوله ورځ سخت وو، او اخي‌اب بادشاه په
خپله جنګي ګاډۍ کښې ایسار وو، تکیه یې وهلې وه او شامیانو ته یې مخ وو. د هغۀ د زخم نه وینه بهېدله او وینې د جنګي ګاډۍ
تخت پټ کړو او په ماښام کښې هغه مړ شو. ۳۶ د نمرپرېواتو په وخت کښې د اِسرائیل په لښکر کښې چغې جوړې شوې چې،
”تباه شُو، هر سړے دې خپل ځان کور ته ورسی.“ ۳۷ نو اخي‌اب مړ شو. د هغۀ لاش سامریه ته یوړلے شو او ښخ کړے شو.
۳۸ د هغۀ جنګي ګاډۍ د سامریه ډنډ سره صفا کړے شوه، چرته چې کنجرو لامبل نو هلته سپو د هغۀ وینې وڅټلې، لکه څنګه
چې مالِک خُدائ فرمائیلي وُو چې داسې به کیږي. ۳۹ اخي‌اب بادشاه چې نور هر څۀ هم کړي وُو، سره د هغه حِساب کِتاب
چې د هغۀ محل د هاتي په غاښونو ښائسته کړے شوے وو او چې کوم ټول ښارونه یې جوړ کړي وُو، دا هر څۀ د اِسرائیل د
بادشاهانو په تاریخ کښې لیکلے شوي دي. ۴۰ نو د هغۀ د مرګ نه پس د هغۀ په ځائ د هغۀ زوئ اخزیاه بادشاه شو.

د یهوداه بادشاه یهوسفط

۴۱ د اِسرائیل د بادشاه اخي‌اب د بادشاهۍ په څلورم کال، د آسا زوئ یهوسفط د یهوداه بادشاه جوړ شو. ۴۲ په دې وخت
کښې هغه د پينځو دېرشو کالو وو او پينځويشت کاله يې په يروشلم باندې بادشاهي وکړه. د هغۀ مور عزوبه د سِلحی لور وه. ۴۳
د خپل پلار آسا په شان، هغۀ هم هغه کار کولو چې کوم د مالِک خُدائ په نظر کښې صحيح وو، خو علاقائی عبادتخانې تباه
شوې نۀ وې او خلقو هلته نذرانې پېش کولې او خوشبوئي يې سوزوله. ۴۴ يهوسفط د اِسرائيل د بادشاه سره هم صُلح وکړه.
۴۵ يهوسفط چې نور هر څۀ هم کړي دي، د هغۀ ټولې بهادرۍ او جنګونه، دا هر څۀ د يهوداه د بادشاهانو په تاريخ کښې ليکلے
شوي دي. ۴۶ هغۀ د مُلک نه هغه نران کنجران وشړل کومو چې د غېرو قومونو په قربانګاه باندې خِدمت کولو چې هغوئ د
هغۀ د پلار آسا د وخت نه دا کار نۀ وو پرېښے. ۴۷ د ادوم په مُلک کښې بادشاه نۀ وو، په دې باندې يو خليفه حکومت کولو
کوم چې د يهوداه بادشاه مقرر کړے وو. ۴۸ يهوسفط بادشاه تجارتي سمندري جهازُونه جوړ کړل چې د اوفير مُلک نه سرۀ زر
راوړي، خو دا په عصيون‌جابر کښې مات شول او هيڅکله لا نۀ ړل. ۴۹ نو په هغه وخت د اخي‌اب زوئ اخزياه يهوسفط ته
ووئيل چې، ”زما سړي دې ستاسو د سړو سره سمندري جهازُونه چلوي،“ خو يهوسفط دې ته راضي نۀ شو. ۵۰ يهوسفط مړ
شو او د داؤد په ښار کښې په شاهي اديره کښې ښخ شو او د هغۀ زوئ يهورام د هغۀ نه پس بادشاه شو.

د اِسرائيل بادشاه اخزياه

۵۱ د يهوداه بادشاه يهوسفط د بادشاهۍ په اوولسم کال، د اخي‌اب زوئ اخزياه د اِسرائيل بادشاه جوړ شو او هغۀ په سامريه
باندې دوه کاله بادشاهي وکړه. ۵۲ هغۀ مالِک خُدائ نارضا کړو او د خپل پلار اخي‌اب، د خپلې مور ايزبل او د يربعام بادشاه
په بد مثال باندې يې عمل وکړو، چا چې اِسرائيليان د ګناه طرف ته بوتلي وُو. ۵۳ هغۀ د بعل عبادت او خِدمت وکړو، لکه څنګه
چې مخکښې د هغۀ پلار کړے وو. هغۀ د مالِک خُدائ د بني اِسرائيلو خُدائ پاک غصه راوپاروله.

pashtobibles.org © یوسفزی ۲۰۱۹